உ

கடவுள் துணை

சித்திரபுத்திர

நயினார் கதை.

இஃது

திருவாலங்காடு

ஆறுமுகசுவாமிகளால்

பரிசோதிக்கப்பட்டு,

அமரம்பேடு

இரங்கசாமிமுதலியார் அண்டுசன்ஸ்

அவர்களாற்றமதி

சென்னை.

பூமகள்விலாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1910.

நெ. 24. தாண்டவராயப்பிள்ளைவீதி.

உ

கடவுள் துணை.

சித்திரபுத்திரநயினார்கதை

---*---

காப்பு

அத்தனும் அயனுமாலுமான நல்ரிஷிகள்தேவர்
நித்தமும்பலாபலன்கள்நெறியுடன்தெளிவதற்குச்
சித்திரபுத்திரனார்செனித்ததோர்கதையைப்பாட
மத்தகமுந்தொந்திவயிறுநங்காப்பதாமே

வெண்பா.

சீர்கொண்டபூதலத்திற்சித்திரபுத்திரன்கதையைப்
பார்கொண்டசெந்தமிழ்ப்பாடவே-யோர்கொண்ட
வார்பூத்தகோலமுலைமாதுமையாளீன்றெடுத்த
கார்பூத்தகுஞ்சரமே காப்பு.

விருத்தம்.

ஆனைமுகமொருகொம்பும்அகன்றமார்புஞ்சிறுகண்ணும்
பானைபோலப்பெருவயிறும்பாங்கார்பூணநூலழகும்
தானேதோன்றிஎனதுளத்திற்றயவாய்வாழும்விநாயகனே
நானேயுனதுபதந்தொழுதேனுவிலுதிப்பாய்கணபதியே.

நூல்.

திருமகிழ்ந்துவாழுமந்தச் சித்திரபுத்திரர்கதையை
விருப்பமுடன்பாட விநாயகனேமுன்னடவாய்
விக்கினவிநாயகனே வேழமுகத்தைங்கரனே
தொந்திக்கணபதியே தூயவனேமுன்னுதவாய்
கர்த்தனருள்பெற்ற கணபதியேகாத்தருள்வாய்
சத்திக்கணபதியே தையலுமைபுத்திரனே
எத்திசையும்போற்றும் இறையோன்திருமகனே
பத்தியுடன்தொழுவோர்க்குப் பாவங்கள்தீர்த்தவனே
சித்திரபுத்திரர்கதையைச் செப்பவருள்செய்வாயே
சீராகவாழுஞ் சித்திரபுத்திரர்கதைக்கு
நேராகவந்துதவு நீலமயில்வாகனனே
அந்தரியேதாயே அயனரிடத்திருக்கும்
சுந்தரியேவெள்ளைநிறச் சோதியாய்முன்னுதவாய்
பத்தியுடனெப்பொழுதும் பக்காகவந்துதவாய்
பத்திமிகவுண்டாகப் பாற்கொடியேவந்துதவாய்
பத்தியுடன்நானும் பாடுகிறேனிக்கதையை
ஆதியரனும் அச்சுதனும்வேதாவும்
தீதில்லாமுப்பத்து முக்கோடிதேவர்களும்
எல்லோருமாக யிருக்குமோர்நாளையிலே
சித்தமகிழ்ந்து செப்புவார்ஈசுரரும்

நன்றுதீதுதெரிய நடுவெழுதுவார்கணக்கர்
ஈசனருள்பெற்ற எமதருமர்தன்னிடத்தில்
நேசமுடன்கணக்கு நிச்சயமாய்த்தானெழுத
புண்ணியஞ்செய்தவரைப் பூதலத்தில்வாழ்பவரை
எண்ணரியபாவ மியற்றியோர்தங்களையும்
ஒன்றுந்தவராம லுள்ளபடிதானெழுத
வென்றிபுனைநற்கணக்காய் விரைந்தேயெழுதிவர
அத்தரிநாட்டுக்கான் அதிகாரியாங்கணக்கர்
முத்திரைநாட்டுக் கெங்குமுதற்கணக்கர்
நாட்டுக்கணக்கும் நமனார்பெருங்கணக்கும்
எட்டுப்புரத்தில் எழுத்மெழிற்கணக்கர்
நல்லார்குணத்தை நடுவெழுதுநாயகர்
பொல்லார்குணத்தைப் பிரித்தெழுதும்புண்ணியனார்
தன்னைநினைத்தவர்க்குத் தன்னியமஞ்செய்தவர்க்கும்
இன்னிலத்திற்செல்வம் இசைவாகத்தானருள்வார்
நல்லதிருக்கதையை நானிலத்திற்பாடுகிறேன்
எல்லோருநீங்க ளியல்பாகத்தான்கேளும்
உத்தமனார்தன்கதையை யன்பாகத்தான்கேளும்
அத்தன்திருக்கதையை யன்பாகத்தான்கேளும்
மன்னவனார்தன்கதையை மகிழ்ந்திருந்துகேட்டவர்கள்
தென்னவனார்தன்கதையைத் தினமும்வந்துகொண்டாடி
பரமனார்தன்கதையைப் பக்தியுடன்கேட்டவர்கள்
பார்வேந்தன்தன்கதையைப் பண்புடனேகேட்டவர்கள்
சித்திரபுத்திரர்கதையைச் சிந்தையுடன்கேட்டவர்கள்
உத்திரங்கள்சொல்லாம லுண்மையாய்க்கேட்டவர்கள்
புத்திரனற்பாக்கியங்கள் பொருந்தியேதான்வாழ
வேணுமென்றயீசுரனார் விஸ்தாரஞ்செய்தகதை
இனிமேல்நடத்துகிறோம் இப்போதுசெய்யும்வகை
சித்திரைக்குச்சித்திரையிற் சீரார்பவுரணையில்
விரதமதுதானிருந்து வெண்பட்டுத்தானுடுத்தி
புண்ணியமான பூதானந்தான்கொடுத்து
அடைக்காயும்வெள்ளிலையும் அன்பாகத்தான்கொடுத்து
பூதானம்கோதானம் வஸ்திரதானங்கொடுத்து
பந்தல்விதானம் பாங்காகத்தான்போட்டு
தோரணங்கள்கட்டி துலங்குமேற்கட்டிகட்டி
வித்தைவிநாயகரை விரைந்துமேதான்போற்றி
செய்யும்வகையதற்கு சிறக்கவேவைத்தபின்பு
பூரணகும்பம் பொன்னின்குடத்தில்வைத்து
வஸ்திராபரணங்கள் வகையுடனேதான்சாத்தி
தெட்சணைகள்வைத்து திருமாலைகள்சாத்தி
சந்தனக்குங்குமஞ் சங்கையுடனேசாத்தி
வாழைக்கமுகுடனே வான்கரும்புதானிருத்தி

பொன்னின்விளக்குவைத்தும் பூமலர்கள்தான்சாத்தி
வாழையிலைபரப்பி வைக்கும்வகைகனிகள்
வாழைப்பழமும் வருக்கைப்பலாச்சுளையும்
மாங்கனியுந்தேங்கனியு மற்றுமுள்ளநற்கனியும்
தேமாங்கனியுடனே செழுங்கதலிநற்பழமும்
விளாங்கனியுஞ்சர்க்கரையும் விரவிமிகப்படைத்து
கடலைசிறுபயறுங் காராமணிப்பயரும்
கடலைபொரியவலும் வேண்டும்பணியாரம்
தேனுந்தினையும் திறமாகத்தான்படைத்து
கரும்போடிளநீருங் கற்கண்டுநற்கனியும்
பொருவிளங்காயுடனே பிட்டமுதும் ள்ளுருண்டை
கொழுக்கட்டைதேங்காய் கொண்டுவந்துதான்படைத்து
தோசைவடையிட்டிலியுந் தோன்றுமிகப்படைத்து
அப்பமதிரசமும் ஆனதொருதேன்குழலும்
பாயசமும்பாணக்கமும் பதிவாகத்தானும்வைத்து
அன்னமிகசமைத்து அரன்பாலன்முன்னேவைத்து
புத்துருக்குநெய்யும் பொறிக்கறியுள்ளதெல்லாம்
அடைக்காயும்வெள்ளிலையும் அன்பாகத்தான்படைத்து
அத்தனார்தம்மருளால் அமுதுசெயப்பண்ணுவித்து
நெய்வேதனஞ்செய்து நியமமுடன்பூசித்து
தோத்திரங்கள்செய்து தொழுதுமிகப்பணிந்து

விருத்தம்.

கங்கையைத்தரித்தோன்பாலா கரிமுகாவுன்றன்பாதஞ்
சங்கையாய்த்தரணியோர்கள் தயவுடன்போற்றிசெய்ய
மங்களமாகவாழ்ந்து வந்தெனக்கருளுநாதா
பெங்குமாநிறைந்தாய்நீயு மிறையவ[illegible]போற்றிபோற்றி.

வசனம்.

இப்படிக் கணபதியைத் தோத்திரஞ்செய்து அருச்சனை நெய்வேதன முதலானதுஞ்செய்து தூபதீபங்கொடுத்து அப்பால் மேற்கதையை நடத்தவேண்டியது.

நடை.

சங்கரனார்மெய்க்கத் தானெழுதுமெய்க்கணக்கர்
சித்திரபுத்திரனைச் சீருடனேதானிருத்தி
பீதாம்பரஞ்சாற்றிப் பெருப்பவட்டஞ்சாத்தி
சீதனங்களான செண்பகமுந்தான்சாத்தி
சுத்தாதியுள்ளதெல்லாந் தோன்றமிகச்சாத்தி
அறிவால்முறைப்படியே அர்ச்சனைகள்செய்தபின்பு
வெள்ளியிலையோடும் விளங்கும்அடைக்காயும்
உள்ளமகிழ்நெய்வேத்தியம் உவந்துமிகப்படைத்து
புத்தகத்தினேடிலங்கும் பொன்னினெழுத்தாணியுடன்

பூதலத்திலுள்ள புதுப்பண்டமுள்ளதெல்லாம்
இஷ்டமுடனேபடைத்து எல்லோருமிக்கதையைத்
தெண்டனிட்டேயிக்கதையைச் செப்பவேவேணுமென்று
பத்தியுடன்கேட்கப் பகர்தலுற்றவிக்கதையை
ஓங்கிபுகழ்மாதர்மைந்தர் உண்மையுடன்கேழ்க்கச்
சொல்லுமையாவென்று துன்பமறக்கேழ்க்கலுற்றார்
கல்லுமுருகிக் கருத்துடனேகேழ்க்கலுற்றார்
மன்னும்புகழுங்கள் மங்கிலியந்தான்வாழ்க
மலடிகளெல்லா மனமுருகித்தான்கேட்க
அகம்பாவம்விட்டு அன்புடனேகேட்டவர்கள்
புண்ணியங்கள்செய்து பதுமையுடன்கேட்டவர்கள்
நல்லநினைவுவைத்து நன்றாகக்கேட்டவர்கள்
கதைமுழுதுங்கேட்டவர்கள் கயிலைப்பதம்பெறுவார்
வந்தவகைக்குறைவு நீங்குமென்றீசுரனார்
பிச்சையிடாத பெரும்பாவியானவரும்
நச்சுவாய்ப்புல்லியர்கள் நடுக்கேடுசெய்தவர்கள்
கள்ளிகளாயுள்ளார் கணவனுரைதப்பினவர்கள்
பிச்சையிட்டுண்ணாத பெரும்பாவியானவர்கள்
குண்டுணிகள்சொல்லுங் கொடும்பாவியானவர்கள்
உற்றுநின்றுகேட்டு உறவைமுரித்தவர்கள்
பலநினைவுவைத்த பாவிகளானவர்கள்
கொற்றவரைத்தள்ளிவைத்த கொடும்பாவியானவர்கள்
மற்றவரைத்தேடி வாழ்ந்திருக்கும்மகாபாவி
பிள்ளையழிக்கும் பெரும்பாவியானவர்கள்
சண்டையிட்டுநித்தந் தன்பேச்சுமேலிடவே
கொண்டவனைப்பேணாத கொடும்பாவியானவர்கள்
தன்வீட்டைச்சாத்தி யசல்வீட்டிற்போயிருந்து
பின்னங்கள்பேசும் பெரும்பாவியானவர்கள்
பசித்தாரிருக்கப் பார்த்திருந்தபாவிர்கள்
இத்தியாதிபேர்களெல்லாம் இக்கதையைக்சேளாமல்
கடக்கவேயில்லுமென்று கணக்காயுரைத்தமொழி
பூமிதனில்விளைந்த புதுமண்டபம்வந்துதெனருள்
பெரியவர்முதலானவர்க்குப் பிசகாமல்தானீந்து
வேதியர்க்கீய்ந்தீய்ந்து விரதமதைக்கொண்டாடி
கேட்டவர்களெல்லாங் கிளைச்சுத்தம்வாழ்ந்திருப்பார்
காரணமாய்நடந்த கதையைநடத்துகிறோம்
பதிவிரதையாயிருந்து பாங்குடனேகேளுமென்றார்
பக்தியுடனேகேட்டாற் பாடுகிறேனிக்கதையை
உத்தமனார்கதையை யுரைக்கிறேனினிகேளும்
ஈசனருளால் எமதருமர்தன்னருகே
நேசமுடன்கணக்கு நிச்சயமாய்த்தானெழுத
புண்ணியஞ்செய்தவரை பூதலத்தில்வாழ்பவரை

பாவங்கள்செய்வாரைப் பகுந்துகணக்கெழுத
வேணுமென்றுசொல்லி விமலனர்செய்தகதை
கயிலாசமீதிற் காரணமானகதை
இப்படியேதானுமங்கே நடக்குந்தருவாயில்
தெய்வலோகப்பட்டணத்திற் றிறமாய்நடந்தகதை
நன்றாகச்சொல்லுகிறேன் நாடெல்லாந்தானறிய
இந்திரனிந்திராணியுட னிருந்துமிகவாழ்கையிலே
புத்திரவாசை பிடித்துமிகப்புலம்பி
நடந்தகதைசொல்லுகிறோம் நன்றாகக்கேளுமென்றார்
நல்லார்பசுவு மிறையோன்கொடுத்திருக்க
பிள்ளையில்லாவாழ்வு பெருமையடையாதென்று
இந்திராணியம்மை யேங்கிமிகவாடி
சொன்னவசனத்தைச் சொல்லுகிறேன்கேளுமென்றார்
பட்டிபலுகாது பாவங்கள்தீராது
ஆளடிமைகன்று ஆகாசம்போய்விடுங்காண்
ஆபரணதிபெலலாம் அழிந்திடுங்காண்மன்னவரே
சித்திக்கக்காரியங்கள் சிதறியேபோய்விடுங்காண்
தருமங்கள்செய்யவென்று தானினைந்தாரிந்திரரும்
கன்னிகாதானங் கருத்தாகச்செய்தார்காண்
மாதானங்கோதானம் மாஸ்திரதானங்களும்
விமரிசையாய்த்தருமங்கள் வேணபடிசெய்தபின்பு
தவசுசெய்யவேணுமென்று தானினைந்தாருத்தமனர்
உத்தமருமுத்தமியும் உலகண்டோன்றனைநினைந்து
தபசுகள்செய்தகதை சாற்றுகிறோமினிகேளும்
இந்தக்கதையை யெள்ளளவுந்தப்பாமல்
கேட்டவர்களெல்லாங் கிளைசுற்றம்வாழ்ந்திருப்பார்

விருத்தம்.

சித்திரபுத்திரர்கதையைச் சிறப்புடன்கேட்டநோன்பு
பத்தியாயிருந்தோரெல்லாம் பழவினைநீங்கிநல்ல
அத்தர்தன்பதியைச்சேர்ந்து அத்துடன்சேர்ந்துவாழ்வார்
பத்தியாய்முந்நூல்சொல்லும் பகர்ந்தனர்நூல்வல்லோரே.

வ-ம். அதெப்படியென்று கேட்பீரானல் அனேகமான திரவியங்கள் பூமிகள்முதலான சகலபாக்கியங்களிருந்தாலும் மைந்தனில்லாதவாழ்வு வாழ்வல்லவென்று இந்திரனும் இந்திராணியும் வெகுமனஸ்தாபமாய்க்கிலேசப்பட்டுத் தங்கள்பொக்கிஷக்களஞ்சியத்திலுண்டான திரவியமுதலானதையெல்லாங்கொண்டு அநேக தருமங்களைச்செய்துபின்பு பார்வதிசமேதராகிய ஈஸ்வரரை நினைத்து தவசுசெய்பச் சித்திரபுத்திரநயினர் வந்துபிறந்து அவதாரச்சித்தாகநடந்த கதையானதால் இந்தக்கதையைமனம்வைத்து அன்பாகப்பத்தியுடனேகேட்டவர்களுக்கு வரும்பலத்தை இனிமேல் விபரமாகச்சொல்லுகிறோம் கேட்பீர்களாக.

நடை

உத்தமருமாவார் உயர்ந்தகுடியாவார்
பத்தினிகளாவார் பலபிள்ளைதாயாவார்
சத்திசிவம்பொருந்தித் தாட்டிகராய்வாழ்ந்திருப்பார்
நீடூழிகாலம் நேசமதாய்வாழ்ந்திருப்பார்
மங்கிலியம்வாழ்ந்து மகிழ்ச்சிமிகவுண்டாகும்
செல்வமிகவுண்டாகிச் சீராகத்தானிருப்பார்
ஆழ்கடல்வற்றிடினும் அவர்புகழ்தான்குன்றாது
மாற்றில்லாச்செம்பொன் மதிக்குமவர் வசத்தில்
புண்ணியவானானாலும் போதமுள்ளாரானாலும்
மண்ணுமதியுள்ளளவும் வாழ்வுமிகவுண்டாகும்
சித்திரைக்குச்சித்திரையிற் சீரார்பவுரணையில்
சித்திரைமாதந் திருநோன்புவந்ததிலே
உத்தமரைநோக்கி யொருநோன்புசெய்தவர்கள்
மைந்தர்களானாலும் மடந்தையர்களானாலும்
எந்தக்குலத்தில் எவர்களேயானாலும்
தந்தைதனைக்கொன்ற பெரும்பாவியானாலும்
நித்தமதுவுண்ணும் நீச்சரேயானாலும்
இந்தக்கதையை இயல்பாய்க்கருத்தில்வைத்து
லோகத்தியற்கையென்று யோசியாமலேயிருந்து
இளகும்படிமனதி லெங்கோமுப்நினைத்தால்
அங்கேதானேன்புக் கவரேவெளிப்படுவார்
இந்திரனைப்போலே இனிதாகவாழ்வுமுண்டாம்
அந்தநெடுமால்பாதத்தில் அழகுடனேவாழ்ந்திருப்பார்
சிவனருளுமுண்டாகுந் தீங்கொருநாள்வாராது
நம்முடையசெல்வங்கள் நாள்தோறுமுண்டாகும்
முன்னேன்பிராத முக்கடனேயானாலும்
இன்னேன்பிறந்தவர்க ளிகபரமுந்தான்பெருவார்
முத்தியருள்கொடுக்கும் மோகங்கள்நீங்கும்
வல்வினைகளானதெல்லாம் வழிவிலக்கித்தான்போகும்
நல்லதொருபுண்ணியங்கள் நாள்தோறுமுண்டாகும்
ஆராகிலுமிதனை யன்புடனேகேளுங்கள்
நயினார்பிறப்பையினி நன்றாகசொல்லுகிறேன்
கயிலாசத்தில்நடந்த காரணத்தைச்சொல்லுகிறேன்
சிவனார்கயிலையினிற் சிறப்பாயிருக்கையிலே
அரனார்மனமகிழ்ந்து ஆனபராசத்தியுடன்
கேளாயுமையவளே கிருபையுடன்சொல்லுகிறேன்
ஊழின்விதிப்படியே யுள்ளபடியேயுலகில்
அவரவர்செய்தபுண்ய பாவங்கள்தானறியார்
நாமேயறியவென்றால் ஞாயமில்லைகண்டாயே
நம்மைநினையாமல் நாள்தோறும்வைத்தவர்கள்

சிவசிந்தையில்லாத ஜென்மங்களாவார்கள்
முன்வினையைவிட்டு மோசம்பெறுவதற்கு
வேணவரங்கொடுத்து மேதினியிற்றானவர்கள்
அசுரர்அரக்கர் அநேகமுதலானோர்
சத்திசிவமறந்து தானிடுக்கஞ்செய்வதனால்
அப்படியேவாராமல் அதற்கானசெய்தியொன்று
ஒப்பில்லாப்பெண்ணே யுமையவளேநீகேட்பாய்
செப்பமுடன்கணக்குச் சீராகத்தானெழுதி
திட்டமுடன்செய்துசிட்சைகள்நான்செய்வதற்கு
நாமேகணக்கெழுத நல்லதல்லகண்டாயே
மூத்தப்பிள்ளைகணபதியை மொழிவதுநல்தல்ல
மூலமாயிவ்விடத்தில்மூத்தமகன்தன்னைவைத்தோம்
கோலமயில்வாகனனுங் கொடுஞ்சூரன்கண்டாயே
சூரனைக்கொல்லவே சோதனைக்குவைத்தோங்காண்
சாலக்கணக்கெழுதான் சகப்பன்குருசாமி
கோலப்பிரமாவைக் கொண்டுசிறையும்வைத்தான்
அவனைத்துதித்தவர்க்கு அனேகவரங்கொடுப்பான்
புவனங்கணக்கெழுதப் புகர்சொல்வானுன்மகனும்
பாலனிருந்தும் பழிப்பார்க்கிடமானோம்
மக்களிருந்து மனுநீதிதானெழுத
இந்தவகைக்கணக்கு மெழுதிவரும்படிக்கு
நல்வினைகள்தீவினைகள் நன்றாயெழுதிவர
எந்தவினையானாலு மியல்பாகவுள்ளபடி
கணக்குப்படியே கருமங்கள்தான்பொசிக்க
பிறர்சாட்சியால்கணக்குப் பிரபஞ்சந்தானிருக்கும்
என்றரனார்சொல்ல வியல்பான ார்வதியும்
நல்லதுதான்சொல்லவந்திர் நாயகரேயும்முடைய
திருவுளத்துக்கேற்றபடி செய்யுமென்றாள்பார்வதியும்
இருந்துமிகப்பேசி யீசுரருமேதுசொல்வார்
பூமாதைநோக்கிப் பொற்பலகைகொண்டுவா
என்றபொழுதே யியல்பானபொற்பலகை
நன்றெனவேபார்வதியு நாதன்முன்புவைத்தனளே
பார்வதிகொண்டுவரப் பரமனாரேதுசொல்வார்
சித்தமகிழ்ந்து சித்திரக்கோல்தந்திடன
அந்தப்படியே யம்மையுமைகொண்டுவர
சாதிலிங்கக்காரன் தவளநிறபச்சையுடன்
நீலமணிவெள்ளையுட னெறியாகச்சேர்த்துடனே
பால்நிறமுமாகப் பாவித்தார்பலகையின்மேல்
சாலவேதம்மைப்போ லாகவென்றுதயாநிதியும்
கோலமுடனிருக்கக் குறித்தாரேசித்திரத்தில்
பஞ்சவர்னமாகப் பாகமதுதப்பாமல்
திருக்கரத்தாற்றானுஞ் சிறப்பாயெழுதினரே

தம்மைப்போலிருக்கவென்று தானேயெழுதலுற்றார்
உருவையெழுதி யுண்மையுடன்தான்பார்த்து
திரிபுரையேநீயுஞ் சித்திரத்தைப்பாரெனவே
இந்தப்புதல்வனைநீ ரிப்போதழையுமென்றார்
அழையுமென்றபோதே யானுமதைப்பார்க்க
ஆருமறியாத அரனார்தம்பொருளால்
சித்திரத்திலேயுதித்த புத்திரனாகவா
வாராய்மகனேயென்று மலர்க்கரங்கள்நீட்டிடவும்
கைகாட்டிமுகங்காட்டி கருவுருவாய்த்தான்திரண்டு
கருணைவிழிநோக்க மாதாகையிற்பிறந்தனரே
பிறந்தாரேவுத்தமனார் வேணும்வரம்பெருகப்
பணிந்தவர்க்கேயருள்கொடுக்கும் பரமனதுசந்நிதியில்
தெண்டனிட்டுவாய்புதைத்து சென்னியின்மேற்கைகுவித்து
நிற்குமந்தவுத்தமரை நீலகண்டர்தான்பார்த்து
எக்கோடிகாலம் இயல்பாகவுள்ளமட்டும்
அக்காலம்நீடூழி யாகவேதானிருப்பீர்
பல்லாயிரங்கோடி பகிரண்டமுள்ளமட்டும்
எள்ளுக்குளெண்ணேபோ லெங்கும்நிறைந்திருப்போம்
பூவுக்குள்வாசம்போற் பொருந்தியிருப்போம்நாம்
பரைக்குநமக்குமிது பண்புதான்கண்டீரே
ஒன்றாயிருக்குமிட மொருவருந்தாமறியார்
அறிவார்தவமுடையா ரடையாளஞ்சொல்லுகிறோம்
நன்றாயுரைக்கிறோம் நன்மகனேகேளப்பா
மோட்சவழிசத்தியுடன் மொழிந்தோமதுபோல
மோட்சவழியுபதேச மொழிந்தோமேயன்றுனக்கு
எங்களுடமனதி லிருக்குநினைவுகளும்
தேவரசுரர்கள் ரிஷிகள்முனிமாதவர்கள்
எறும்புகடையானதலை யெண்பத்துநாலுநூ
றாயிரம்யோனிபேத மாகுமுயிர்களெல்லாம்
செய்கின்றதெல்லாந் திறமாயெழுதுமென்றார்
கருமேவுநற்கணக்குங் கட்டாயெழுதுமென்றார்
கயிலாசத்துள்ள கணக்கெல்லாமெழுதுமென்றார்
மகாமேருநற்கணக்கும் வைகுண்டநறகணக்கும்
பிரமலோகக்கணக்கும் பின்புமற்றுமுள்ளதெல்லாம்
எல்லாக்கணக்கு மெழுதவருள்கொடுத்து
உமையவளுந்தானு மூண்மையாய்த்தானழைத்து
ஆபரணப்பெட்டகத்தை யழைப்பித்தாரந்நேரம்
பூட்டுத்திறந்து புதுப்பட்டுத்தான்கொடுத்துக்
காலிற்சிலம்பணிந்து கனகமணித்தண்டையிட்டு
முன்கைமுதாரி முன்கைவளைதான்சாத்தித்
தங்கச்சரப்பளியுந் தரித்துவயிரேரியமும்

அரனார்திருக்கரத்தா லாபரணந்தான்பூட்டி
காதிலேகுண்டலங்கள் கதிரொளிபோற்றான்சாத்தி
முப்புரிநூலு முழுவயிரப்பதக்கமுடன்
தும்பிப்பதக்கமுடன் சூடாமணிக்கவசம்
வில்லைச்சரப்பளியும் வேணபணியாபரணம்
பாதமுடிவரைக்கும் பலபணிகள்தான்பூட்டி
பார்வதியுமீசுரரும் பார்த்தார்கள்கண்குளிர
அரனுடையதிருவுளத்தா லாண்டவரையருகழைத்து
திருநீற்றுக்காப்புமிட்டுச் சித்திரபுத்திரனெனவே
உபதேசங்காதிலே யுரைத்தாரேயுத்தமற்கு
அதிகாரஞ்செய்கணக்கு அய்யனேதந்தோமென்றார்
முத்திரைமோதிரத்தைச் சித்திரமாய்க்கையிலிட்டு
நீடூழிகாலங் கணக்கெழுதநீறெனவே
உத்தமருமங்கே யுடன்வணங்கிதெண்டனிட்டு
அம்மையுமைபார்வதியை யப்போதேதெண்டனிட்டார்
தெண்டனிட்டுநின்றதொரு சித்திரபுத்திரரை
தாவியெடுத்து மகனேயெனப்பொழிந்து
ஆருமறியாதார் அரும்பொருளார்தன்மகனே
சீருடனீருஞ் சிவனாருட்படிக்குப்
பாரும்விசும்புமிந்தப் பரன்மொழிகள்தப்பாமல்
பல்லாயிரங்கோடி பலன்கணக்குத்தானெழுத
சொல்லார்கணக்குச் சுருணைமுதலுண்டாக்கி
கருமநிழல்வந்து கணக்கில்தினசரியும்
எழுதித்தொகைபடுத்தி யியற்றும்பயன்படியே
பழுதுகள்வாராமற் பார்த்தவுடனல்வேடு
எடுத்தவர்கள்பேசாமல தன்னிழலேசாட்சிசொல்லும்
இச்சாட்சிவந்து இயல்பாய்கணக்கெழுதும்
உனக்குப்பிரயாசம் ஒன்றுமில்லையென்றுசொல்லி
கணக்காயிருந்து கருவேலங்கைக்கொள்ளும்
என்றுகருவேலம் ஏற்புவித்தாரன்னேரம்
பண்டுமுன்னாளுள்ள பழையகணக்குள்ளதெல்லாம்
ஆயிரம்பதமசைக்க வொண்ணாதபட்டோலை
தப்பாமலெழுத தார்வேந்தர்தான்கொடுக்க
சித்திரபுத்திரனார் சீமானார்தன்னிடத்தில்
வாங்கினாருத்தமனார் வையகம்வாழவென்று
அன்றாடக்கணக்கு மனுவும்வகைவிபரமாய்
இருந்துகணக்கு யெழுதுகின்றாருத்தமனார்
சிவனார்தம்வாசலிற் சிறப்பாயெழுதுகின்றார்

அய்யனுமுமையுங்கூடி யானநற்கணக்கராக
மெய்யராய்ச்சிருட்டித்தார்கள் மேதினியுள்ளமட்டும்
செய்யனுங்கணக்கைப்பார்த்துச் செய்திகள்தவறாவண்ணம்
தையலாள்பாகன்வாசற் றருங்கணக்கெழுதலுற்றார்.

எப்படியென்றால் கயிலாசத்திலே சுவாமியும் பரமேஸ்வரியும் முப்பத்துமுக்கோடிதேவர்களும் நாற்பத்தெண்ணாயிரம் ரிஷிகளும் மற்றுமுள்ளதபோதனர்களும் நிறைந்திருக்கும்போது அண்டபுவனங்களெல்லாம் பாவபுண்ணியபலன்தெரியவேண்டி நம்முடையகுமாரர்களிருபேருங் காரணமானகதைகள்சிலது நடக்கவேண்டியதற்கு அவர்களாலாகவேண்டியதால் மற்றுமுள்ளபேர்கள் இதற்குஆகத்தக்கினவர்கள்யாருமில்லையென்று சுவாமி பரமேஸ்வரர்தானேயோசித்து உமையையழைத்து தங்கப்பலகையெடுத்துவரச்சொல்லி உருவமைக்க அதையுமையாள்கண்டு அதிசயப்பட்டு கருவுருவாய்ப் பேசும்படி கிருபைபாலிக்கவேணுமென்றறிவிக்க அப்படியே கிருபைசெய்து விஞ்சையமந்திரமுபதேசித்து சித்திரபுத்திரனென்றுபேர்வைத்து ஆடையாபரணமுதலானதுப்பூட்டி மகனைக்கட்டிமுகந்து அண்டபுவனங்களிலுண்டான முன்னாள்கணக்கும் கருவேலமும் விஷ்ணுமூர்த்தி பிர்மாமுதலானவர்களிடமுள்ள கருவேலமும் பொக்கிஷமுதலானதும் பாவபுண்ணிய பலகணக்குங் கொடுக்க உமையாகியபரமேசுவரியும் வேண்டத்தக்கின வரங்களுங்கொடுத்துத் தினச்செய்தி நடக்கிற பாவபுண்ணியமுதலான பலகணக்கு நமக்கறிவியுமென்று சுவாமியுத்தரவுகொடுத்தபடியே சித்திரருங் கயிலையங்கிரி வாசரான பரமேசுரர் சந்நிதானத்திலிருந்து கணக்கெழுதிவந்தார் இப்படிக்கயிலாசத்தில் நடந்துவரும்போது தேவேந்திரன் மகாஆசைகொண்டு வேணத்தக்கின தருமங்கள்செய்து ஈஸ்பரனைநோக்கி இந்திராணியுடன் தவசுபண்ணுகிறவிஸ்தாரத்தை இனிமேற்சொல்லுகிறோம்அன்புவைத்து ஓரேமனதாகக் கேட்பீர்களாக.

நடை.

எண்ணத்தொலையாத வேற்றசிலபூசைதன்னை
செய்யவேணுமென்று திரமாகவேநினைந்து
தேவாதிதேவரெல்லாஞ் சேரவேசூழ்ந்துவர
செம்பொன்மணித்தேரிற் சிறப்புடனேதானேறி
பசும்பொன்னுலகாள பதியைவிட்டுத்தேர்நடத்தி
விண்ணுலகக்கன்னியர்கள் வேணப்பணிசூழ்ந்துவர
இப்படியேயிந்திரனா ரேத்ததவஞ்செய்ய
வருகிறவழிதனிலே வந்தாள் அகலிகைதான்
புண்ணியதீர்த்தமாடப் புறப்பட்டாள் அகலிகையும்
தந்திரமாயப்போது தான்கண்டாரிந்திரனார்
மெத்தவேமையலாகி மெய்சோர்ந்தறிவழிந்து
தேர்மேலேதான்விழுந்தார் தேவர்கள்சென்றெடுத்தார்
பார்மேல்நடந்து பகற்கண்டஆசையினால்
காதல்கொண்ட இந்திரனார் காமவினைநினைந்து
ஆதரவுபேசி யகலிகையைச்சேரவெண்ணி
தேரைமிகநிறுத்தித் தேவர்களைதானிறுத்தி

மாயமாய்சென்று மருத்துமாமலையிலுள்ள
காய்கனிகள்கொண்டுடனே காரிருளாமந்நேரம்
மாயாபாசத்தால் மகிமைதனையிழந்து
ஆசைத்துயரமதால் அகலிகைவீட்டினிலே
சென்றாரேயிந்திரனார் தெய்வவுருமாறி
அன்றிரவுநல்லுறக்க மறிந்துநடுச்சாமமதில்
வேளையிதுவெனவே விடியற்காலங்கூவும்
கோழியாய்நின்று கூவினாரிந்திரரும்
அப்போதுகௌதம ரானரிஷிதானும்
எப்போதும்போலே விடிந்ததேயென்றெழுந்து
தெண்டுகமண்டலமுந் திருநீறுக்கோலுடனே
கங்கைக்கரையில்வந்து நின்றார்மகாரிஷியும்
கங்கையுறக்கமதைக் கண்டார்மகாரிஷியும்
மாயர்விதியோ மாயமோதெரியாது
நந்தவனஞ்சென்று நாமறிவோமென்றுவர
அந்தமலரும் அரும்பாயிருந்ததுபார்
இதுவென்னசோதனையோ ஈஸ்வரரேதஞ்சமென்று
அதிசாமநேரே யறியாமல்வந்ததென்று
மனக்கவலையாகிரிஷி மனையிடத்தேமீண்டுவந்தார்
சென்றறிவோமென்று திருப்பிவருமந்நேரம்
இந்திரனுமவ்விருளில் ரிஷிரூபந்தானெடுத்து
வந்துஅகலிகையின் வாய்த்தமுகம்நோக்கி
மனக்கவலைமையலோடு வந்தவரலாறெல்லாம்
கேளுமென்றுசொல்லிக் கெணிதமாய்சொன்னவுடன்
பாவிகெடுவாய் பத்தினிமார்தன்னிடத்தில்
தீவினையால்வந்தாயே சீசீயுன்மகிமையுடன்
நீதியழிந்திடுவாய் நிச்சயமிதப்பாதென்
றாசையில்லாத அகலிகைசொல்லிநிற்க
வாசவனுமந்நேரமயக்கத்தால்வீழ்ந்திறைஞ்சி
ஆசைத்துயர்தீர்ப்பாய் அகலிகையேயெனத்தொழுது
அப்போதுமகாரிஷியு மதிவேகமாய்வந்தார்
மெய்ப்பாகபோனவரு மீண்டுவந்தாரந்நேரம்
கண்டுமிதுவென்ன காரணமோவென்றுசொல்லி
அண்டர்பதிக்கோனே ஆரடாவென்றுசொல்லி
பூனையுருவங்கொண்டு போனானேயிந்திரனும்
ஆரடாவிந்நேர மறிவுகெட்டுவந்ததென்ன
பேருப்பிறப்பும் பிழையாமற்சொல்லெனவே
இந்திரனேநான்காண் ரிஷியேநானும்மிடத்தில்
வந்ததுவேறில்லை வருஷப்பலனுள்ளதெல்லாம்
சாத்திரங்கேட்க தான்வந்தேனென்றுரைத்தார்
இந்நேரநீயு மிடம்புசெய்யவந்தவன்காண்
அகலிகையையிச்சித்தே யடைந்தாய்நீயென்றுசொல்லி

ரிஷிக்குத்தான்கண்சிவந்து நெருப்புப்பொறிபறக்க
இன்றெரித்தோமாகி லிந்திரலோகமழியும்
இச்சாபமிந்திரனே இன்றுயெரியாமல்
துற்சாபம்வேறு சொல்லுவார்அப்பொழுது
தன்தாரம்விட்டு பிரதாரம்வேண்டினதால்
இந்திரன் சரீரமெல்லாம் யோனியாய்ப்போகவெண்ணி
ஆயிரம்யோனி அங்கமெல்லாந்தான்வெடிக்க
என்றுமகாரிஷியு மேற்றதொருசாபமிடத்
தப்பாமலன்னேரம் வெடித்துதேதான்குறியும்
கண்டானேயிந்திரனுங் கண்கலக்கமுண்டாகித்
தொழுவானேரிஷியடியைத் தோற்றமுடனந்நேரம்
பெரியோரேநீர்பொறுப்பீர் பிழைசெய்தேனுன் சிறியேன்
அரியவினைக்காளானேன் ஆசையாற்றுன்விரும்பி
வஞ்சகனுமானேன் மாபாவிதானுனேன்
வஞ்சகமாய்ச்செய்தகுற்ற மகாரிஷியேநீர்பொறுப்பீர்
என்றுசொல்லி இந்திரனும் ரிஷியையடிபணிந்து
இந்திரலோக மிழந்துநான்போகாமல்
இச்சாபந்தீர்த்து இரட்சிக்கவேணுமென்று
அச்சாபத்தோடே யருகேதானிற்பளவில்
இந்திரனைப்பார்த்து ரிஷியுமவரேதுரைப்பார்
இருடிகள்சாப மிந்திரனேதீராது
ஆணவமாயையினுல் அழியவந்தவிந்திரனே
தானுமாலயனுரைத் தரணியிலேபூசைசெய்தால்
ஆயிரம்யோனியு மாயிரங்கண்ணுகுமென்று
ஆயிரங்கண்ணுகுமென்ற அம்முனியைத்தெண்டனிட்டு
பூசைசெய்தேயிந்திரனும் போனுன்காண் அந்நேரம்
அப்போதுமகாரிஷியும் அகலிகையைப்பார்த்துடனே
கருங்கல்லாய்ப்போகவென்று கடுஞ்சாபமிட்டனரே
அப்போதேயகலிகை அடிதொழுதுதெண்டனிட்டு
வேர்த்துவிருவிருத்து மெய்கலங்கியுள்நடுங்கி
இச்சாபந்தானும் எனக்கோவரவேணும்
இதென்னமாயமோ வெம்பெருமாள்சோதனையோ
சாபநிவர்த்தி தானருளவேணுமென்று
அகலிகைதான்பணிந்து அடிதொழுதுதெண்டனிட்டு
கேட்குமளவில் கிருபையுடன்மகாரிஷியும்
அரக்கர்குலமறுக்க அன்பாகமாயவனுர்
ரவிகுலத்தில்வந்துதசரதன்பாலனுய்ப்பிறப்பார்
நாலுபேராகவந்து பிறந்துவளர்நாளையிலே
விஸ்வாமித்திரர்செய்யும் வேள்விகெடும்படிக்குத்
தாடகைசிறுநீரால் தானினைப்பாள்அம்முனியும்
தாடகையைச்சங்கரித்து தனிவேள்விமுடிப்பதற்கு
தசரதன்தன்னிடத்திற் சார்ந்துவிஸ்வாமித்திரரும்

இராமரையும்லட்சு மணரையுந்தானழைத்து
சற்காரஞ்செய்துதான் வேள்விமுடிந்தபின்பு
மிதுலேயைநோக்கி விரைந்துவருகையிலே
கலியாணம்பண்ணவென்று கனமாய்வருகையிலே
ஸ்ரீராமர்தன்பாதஞ் சிறப்பாகப்பட்டவுடன்
பெண்ணகநீவருவாய் பேர்ந்துவிடுமென்சாபம்
அப்போதுநாமுன்னே யழைத்துமேகொள்வமென்ன
கருங்கல்லுப்பாறையாய்ப் போனளேகன்னிகைதான்

விருத்தம்.

இந்திரலோகம்விட்டே பெழிலுறுபுவனஞ்சுற்றித்
தந்திரவானமெல்லாந் தயவுடன்வரும்போதந்த
மந்திரப்பெண்வந்து மலர்கொய்யும்போதுகண்டு
இந்திரன்மயங்கிவாடி யேகினனிருப்பிடத்தில். (க)
இருப்பிடந்தேடிப்பார்த்து இரவுதன்கோழிபோலே
உருக்கொண்டுகூவியந்த ரிஷியையன்புடனேபோக்கி
மருக்கின்னவளபால்வந்து மயங்கியேசொல்லும்போது
செருக்கிலாரிஷியுங்கண்டு சினத்துதன்சாபஞ்செய்தார். (உ)
செய்ததோர்சாபம்காம திருடனே வந்ததாலே
வெய்யதோர்பெண்மேல்மோக விருப்பமுமில்லையாகத்
துய்யதோர்மேனியெல்லாந் துயருடனயோனியாகும்
பொய்யல்லவென்றுசொல்லிப் போவெனவிடைகொடுத்தார். (ங)
இந்தநற்சாபத்தாலே யிந்திரன் தலைகவிந்து
அந்தநல்ரிஷியைத்தானு மடிபணிந்தவனேகேட்கத்
தந்திரவீசனுரைத் தானுமேபூசைசெய்தாற்
சுந்தரமேனியெல்லாந் துலங்குமாயிரங்கண்ணுமே. (ச)

(வசனம்.) இதினுடைய விபரம் எப்படியென்றால் தேவேந்திரன் மாகவாயாலே தபசுசெய்யப் புறப்பட்டுவருகிறவழியிலே மருந்துமாலைக் கௌதமரிஷி பத்தினியான அகலிகைப்பெண் ரிஷிக்கு மலர்க்கொய்ய வந்தவிடத்தில் இந்திரன் அந்தப்பெண்ணினுடைய அழகு சவுந்தரியங்களைக் கண்டு தவசுமறந்து புத்திரனேவும்விட்டு மையல்கொண்டு அந்தப்பெண் வாழுகிறவிடத்துக்குப்போய்க் கோழியாய் நின்றுகூவி ரிஷியை வெளியில் புறப்பட்டு ஸ்நானஞ்செய்யப்போகப் பண்ணுவித்துத் தான்சேரலாமென்று யோசித்துச் செய்தான் அப்படியேரிஷியும் விடிந்துபோச்சுதென்று கெங்கையில் வரும்போது கெங்கைநித்திரைசெய்கிறதைப் பார்த்துப்பே ாட்டு நந்தவனஞ்சென்று புஷ்பவிரிவு பார்ப்போமென்று பார்க்கும்போது புஷ்பங்களெல்லாம் அரும்புமயமாயிருக்கிறதைக்கண்டு இது ஓர்காரணமாயிருக்குதென்று தன்னுடைய இல்லிடமாகிய ஆச்சிரமத்துக்கு வருவதற்குமுன்னமே இந்திரன் அகலிகையிடத்திற் றன்னுடைய விரகதாபத்தைச்சொன்னதில் அவள் மனம்நொந்து சில கொடுமையான வார்த்தைகளைச்சொல்லுகிற நேரத்தில் ரிஷிவருகிற சாடையை இன்

திரன் தெரிந்து பூனைவடம்போட்டதை ரிஷி ஞானதிருஷ்டியினால் பார்த்து ஆரடாநீ உன்னுடையபேரும் ஊரும் வந்ததுவுஞ்சொல்லென்றுகேட்க அடியேன் தேவேந்திரனென்று பெயரைச்சொல்லி இந்தவருஷம் பஞ்சாங்கப்பலன் கேட்கவந்தேனென்று திருட்டுத்தனமாய்ச் சொன்னதைத் தெரிந்து இவன் அகலிகையைக் கபடுசெய்ய வந்தவனாய்க் காணுதென்று மகாகோபத்துடனே ரிஷியானவர் கண்களிரண்டும் நெருப்புப்பொறி பறக்கும்படிபார்த்து தன் தாரமிருக்க அசல்தாரத்துக்கு ஆசைப்பட்டதினாலே உன்சரீரமெல்லாம் ஆயிரம் யோனியாக வெடிக்கக்கடவதென்று சாபமிட்டார் உடனே இந்திரனும்பயந்து நடுநடுங்கிமகாரிஷியைத்தெண்டனிட்டு எளியேன்செய்த குற்றம்பொறுக்கவேணுமென்று வேண்டிய நமஸ்காரஞ் செய்ததின் பேரில்ரிஷிக்குக் கொஞ்சம்தயவுவந்து தாணுமாலயனாகிய சுவாமி கயிலையங்கிரிவாசரைப் பூசைசெய்தால் இந்தச்சாபம் அவராலே தீர்ந்து ஆயிரம்யோனியும் ஆயிரங்கண்ணாகுமென்று விடைகொடுக்க, அப்படியேதேவேந்திரன் தன்னுடைய பட்டணத்துக்குவந்து சுவாமி கயிலையங்கிரிவாசரைப்பூசைசெய்துவரமும் முன்சொன்னபடியே ஆயிரங்கண்ணாகப் பெற்றுக்கொண்டான் அப்பால்நடக்கிற அதிசயங்களை இனிமேல் வெகுவிஸ்தாரமாகச் சொல்லுகிறோமென்றவாறு. அகலிகைப்பெண்ணுக்கு நடக்கிற விவரத்தைக் கேட்பீர்களாக.

விருத்தம்.

கௌதமரிஷியும்பெண்ணைக் கண்டகலிகையேயுன்னைச்
சவுமியமாகக்கண்டு இந்திரனைச்சார்ந்ததாலே
புவிதனிற்கருங்கல்லாகிப் பொறபெலாங்குறைவாயென்று
தவமுனிவந்துநின்று சாற்றினார்சாபந்தானே. ௧
எந்தனுக்கிட்டசாப மெந்தநாட்போமென்றேங்க
அந்தநற்சாபந்தீர ஆனதோர்வகையுஞ்சொல்வார்
சுந்தரத்தசரதற்குத் தோன்றியராமன்பாதம்
உந்தன்மேற்பட்டபோதே யொழிந்திடுஞ்சாபமென்றான். ௨

(வசனம்) அதேதெப்படியென்றால், அகலிகையான பெண் மற்றொரு புருஷாள் வாடைபடாதபெண்ணானதால் இந்திரன்கண்டு மோகித்ததினாலே இந்ததேகம்விட்டு மறுதேகமாக வேண்டியதற்குக் கருங்கல்லாகப் போகக்கடவதென்று சபித்ததினாலே அகலிகையானவள் ரிஷியாரைத்தோத்திரஞ்செய்து அடிபணிந்து எனக்கிட்ட சாபம்எப்போது நீங்குமென்று கேட்க, மகாவிஷ்ணுவானவர் அரக்கர் குலமறுக்கவேண்டியதற்காகத் தசரதர் புத்திரனாகச்செனித்துஸ்ரீராமனென்னு நாமத்துடனிருக்குங்காலத்தில் விஸ்வாமித்திர ரானவர் வேள்விசெய்கிறதைத்தாடகைசிறுநீரால அழிக்கிறவேதனையை நீக்க வேண்டித் தசரதரிடத்திற்கேட்டு ஸ்ரீராமனை யழைத்துக்கொண்டு போய்த்தாடகையைச் சங்காரஞ்செய்து மிதிலையிற் சீதையைக் கலியாணஞ்செய்ய வரும்போது அந்த ராமனுடைய திருப்பாதம் உன் பேரில் பட்டவுடனே பெண்ணுருவமாகி என்னிடம் வருவாய் அப்

போது உன்னைச் சேர்த்துக் கொள்ளுகிறோமென்று விடைகொடுத்தபடியே சிலநாட்சென்று ஸ்ரீராமர்வந்து தாடகையைக்கொன்று விஸ்வாமித்திரர்க்குச் சந்தோஷஞ்செய்வித்து மிதுலையிற் சீதையைக் கலியாணஞ்செய்ய வரும்வழியில் ஸ்ரீராமனுடையபாதம் அகலிகைப்பெண்மேரிலேபட்டுத் தன் சொரூபமானதை ஸ்ரீராமர்பார்த்து இதென்னவிதமென்று விஸ்வாமித்திரரைக்கேட்க அகலிகையானவள் நடந்தவிருத்தாந்தமெல்லாம்சொல்ல, அப்பால் ஸ்ரீராமமூர்த்தி இருடியினிடத்துக்குப்போகும்படி உத்தரவுகொடுக்க, அப்படியே இருடியினிடம் அகலிகைப்பெண் வந்துசேர்ந்துவாழ்ந்துக் கொண்டிருந்தாள். அப்பால் தேவேந்திரன் நடக்கிற விருத்தாந்தமும் அதின்மேல் நடக்கிறகதையுஞ் சொல்லுகிறோம் கேட்பீர்களாக.

நடை.

இந்திரனுர்தன்கதைதனை யியம்புகிறேன்கேளுமினி
ஆயிரம்யோனியுங்கண் ணாகுமென்றமாமுனியை
தெண்டனிட்டுக்கொண்டு திரும்பினுர்பூசைசெய்ய
தாணுவைமாலயனைத் தானேமனதிலெண்ணி
ஆணவமாயை தன்னை யகலவிட்டுயோகமதாய்த்
தாணுவமாயைதன்னைத் தாரணியிலுண்டாக்கித்
தான்செய்தகுற்றமெல்லாந் தாணுவேதீருமென்று
வனத்துரிஷிசாபமதை மாலயனேதீருமென்று
மெத்தவேபூசை விரும்பியேசெய்யலுற்றார்
பூசைதனைச்செய்து புதுமைதனைக்கண்டுமிகத்
தாணுவுமாலயனுந் தயவுடனேவந்துதித்து
ஆயிரம்யோனியுனக் காயிரங்கண்ணாகுமென்றார்
ஆயிரங்கண்ணாகுமென்ற அம்மூவரைப்பணிந்து
ஆயிரங்கண்ணுடைய ஐராவதத்தோனும்
வரமதிகம்பெற்று வாழுகிறநாளையிலே
அகலிகைசாபம் பிடித்துதேயந்நேரம்
தெய்வலோகப்பட்டணத்தில் வாழுகிறதேவருக்கும்
எல்லார்க்குமாகப் பிடித்துதேசாபமது
தான்மலடாய்நின்று தவிக்கிறபுதுமையைப்போல்
வானுலகமெல்லாம் மலடாகப்போனதுவே
தன்மலடுமல்லாமல் தரணியெல்லாந்தான்மலடாய்
பூமிவிளையாமல் பொன்மாரிபெய்யாமல்
காமனெரிந்ததுபோல் காடுகளெல்லாமெரிய
காய்க்குமரங்களெல்லாங் காயுதிர்ந்துபோனதுவே
பாற்பசுக்களெல்லாம் பால்வற்றிநின்றதுகாண்
பட்சிபறவையெல்லாம் பால்மலடுதானாக
காடிமிருகமெல்லாங் கடுமலடாய்ப்போனதுவே
புல்லுங்கருகிமிக பூக்களுமேயில்லாமல்
இந்திரலோகமெல்லா மீடழிந்துபோனதுவே

இந்திரனார்தேவி இதுவெல்லாந்தான்தெரிந்து
இந்திராணியென்று இளங்கோதைநானிருக்க
அனர்த்தம்விளைத்தீரே ஆனதொருஇந்திரரே
ரிஷியினதுசாபம் பலித்துதேயிப்போது
பத்தினிசாபம் பலித்ததுவுங்கண்டீரே
அவர்களுடசாபம் அவனியெல்லாஞ்சூழ்ந்ததுவே
மதிகொண்டுவாழ்கையிலே மதிமயங்கிப்போனீரே
தவசுமறந்து தட்டழித்தகாரணத்தால்
மனதிற்றுயரமதாய் மலடாயிருந்தோமே
இடுவார்கள்பிச்சைதன்னைக் கெடுவார்தடுத்தாற்போல்
படுவார்கள்பாடெல்லாம் பட்டோமேயிந்திரரே
அம்பலத்தில்நின்றலையும் அனியாயஞ்செய்தவர்போல்
ஊராருடமைக்குப் பேராசைகொண்டவர்போல்
தேவர்களெல்லாஞ் சேரமடலானேம்
இந்தப்படிசொல்லி இந்திராணிதான்புலம்ப
இந்திரனுங்கேட்டு இலச்சையுற்றுத்தான்வாடி
எந்தவிதியாலே எனக்குமேயிந்தவினை
வந்துதேயென்று மனக்கவலைதான்கொண்டு
மானேகுயிலே மாகதமேமயிலே
தேனேகனியே தெவிட்டாததெள்ளமுதே
அந்தரம்பைமாதை யடிமைகொள்ளும்பெண்ணே
புத்திரனில்லாமல் பூதலத்தில்வாழ்வதற்கு
வரத்தினையுண்டானாலும் வாழ்வல்லகண்டாயே
சேனைபலதாளச் சிறுவனொருவனில்லை
மைந்தனில்லாவீட்டில் மறையோர்பொசிப்பதில்லை
மகனில்லாவீட்டில் மற்றொருவர்போகாமல்
வள்ளத்தனமயிலே வகையொன்றுசொல்லுகிறேன்
அரனாரைநோக்கி யதிகதவஞ்செய்தாக்கால்
அரம்பையுமைபார்வதியால அதிகதவஞ்செய்தாக்கால்
எல்லாப்பதமும் இயல்புமிகவுண்டாகும்
என்றுமனையாட்கு இப்படியேசொல்லியபின்
துய்யமதியுடையாள் சுந்தரியுமேதுசொல்வாள்
மைந்தனில்லாத மழைகாணுவான்பயிர்போல்
வாடிமிகத்தளர்ந்து மயங்கிமுகம்வாடி
என்றுரைத்தசுந்தரிக்கு இந்திரனாரேதுசொல்வார்

விருத்தம்.

மங்கையேசொல்லக்கேளாய் மைந்தனில்லாமையாலே
சங்கையாய்வாழ்ந்திருந்துந் தரணியில்வசையும்ஆச்சு
கங்கைவேணியர்பாதங் கண்டுமேவரத்தைப்பெற்று
இங்குநாம்வருவோமென்றே யேகினார்கைலைமீதில்.

நடை.

சென்றுசிவன்கைலை சேர்ந்தே இருவருந்தான்
சந்ததியைவேண்டித் தவம்பெறவேவேண்டுமென்று
சங்கரனாரஞ்செழுத்தைத் தங்கள்மனதில்வைத்து
சிவனோடுமையாளைச் சிந்தையிலேதானினைந்து
இந்திரனுந்தேவியுமாய் ஈசுரர்பாற்றேகலுற்றார்
இந்தப்படியே இருபேருமொற்றுமையாய்
கயிலைதானோக்கி கடுகவேதானடந்தார்
கடிதாய்வழிநடந்து கயிலைக்குப்போனார்காண்
தென்கயிலைச்சேர்ந்து சிறந்த இருபேரும்
நந்திதனைக்கண்டு நமஸ்கரித்தாரந்நேரம்
நின்றுகைகூப்பி நெடுமூச்செறிந்துநின்றார்
நெடுமூச்செறிந்துநொந்து நின்றவரைத்தான்பார்த்து
தடுமாற்றநீக்கித் தனதாகவார்த்தைசொல்லி
தேவியும்நீயுந் தேடிவந்தகாரியமேன்
தேடிவந்தகாரியத்தைச் செப்புமெனவுரைத்தார்
அவ்வார்த்தைகேட்டு அமரர்கோனேதுரைப்பான்
எவ்வார்த்தையென்று இயம்புவேனையடியேன்
சீராயுரைசெய்தாற் சிரிப்பார்களெல்லோரும்
மகனாசையாலே வருந்திநடந்துவந்தோம்
புத்திரனுமில்லாமல் பொன்னுலகையாண்டிருந்தோம்
பொன்னுலகையாளப் புத்திரனேதானுமில்லை
சந்ததிக்காகத் தவம்பெறவேவந்தோங்காண்
எந்தமமைக்காத்து இரட்சிக்கவேணுமென்றார்
அந்தமொழிகேட்டு அருள்நந்தியேதுரைப்பார்
வந்ததுநன்றுநன்று மகனுமக்குண்டாகும்
சிவனோடுமையாளைச் சிந்தையிலேதானினைந்து
தவமாய்மிகவும்நல்ல தரையில்மிகவூசிவைத்து
ஊசிமேல்நின்று உற்றதவஞ்செய்வீரானால்
சிவனோடுமையாளுஞ் சிந்தைமிகமகிழ்ந்து
சந்ததிபாக்கியமுந தந்தேயருள்புரிவார்
இந்தப்படிநந்தி யெடுத்துரைக்கஅப்போது
நந்தீசர்சொன்ன மொழிப்படியேநாங்கள்செய்வோம்
நன்றெனவேயிந்திரனும் நாயகியுமப்போது
ஆற்றில்முழுகி யஞ்செழுத்தைநெஞ்சில்வைத்து
ஊசிநிறுத்தியதில் ஒருகாலைத்தானூன்றி
நின்றார்தவசு நிருமலனைதானினைந்து
இந்திராணிதானும் இருந்தார்நெடுந்தவசு
இருபேருமொன்றாய் இருந்தார்நெடுந்தவசு
ஈசனேபிள்ளையருள் என்றேமனதில்வைத்து
உள்ளங்காலுச்சி யொன்றுந்தெரியாமல்
தள்ளாதபுற்றும் தானேவளர்ந்ததுகாண்

வேருகளோடி வியன்மரங்களுண்டாகி
பாருக்குள்வேரோடிப் படாத்தவசுசெய்தார்
அந்தத்தவத்தருமை யாருமறியவில்லை
ஆனபொழுதிந்திரனும் அவன்மனைவிதன்னுடனே
எந்தப்படிதவங்கள் செய்வோமெனநினைத்து
சுந்தரியாள்தன்னுடனே சொல்லிவிசாரமுற்று
பாதாளந்தோன்றவெட்டி பாம்பாயனல்வளர்த்தி
வேதாளஅக்கினியோல் மேலேபடர்ந்தெரிய
ஈசனேபிள்ளையருளென்றேதவசிருந்தார்
தண்ணீர்அருந்தாமல் சருகும்பொசியாமல்
இந்தப்படிதவசு இரண்டாயிரம்வருஷம்
அந்தத்தவத்தருமை யாருமருந்தானறிந்து
பார்வதிக்குமபபோ பரமனருள்செய்தாரே
பெண்ணேயவருகே போவோமெனவுரைத்து
கண்டார்சிவனும் கனிவாயுமையாளும்
முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்கள்போற்றிநிற்க
நாற்பத்துநாற்கோடி ரிஷிகளும்நயந்துதொழ
தவத்தருமைபார்த்துச் சந்தோஷமுண்டாக
உமையாளும்அங்கே யுத்தரங்கள்சொல்லுகிருள்
பொன்னுலகையாண்டுமிகப் போகம்படைத்தருளி
ம னுமுடித்தேவரெல்லாம் வந்துத்தொழுதேத்த
இந்தப்படிபலத்தை யேதுக்குத்தான்கொடுத்தீர்
புத்திரனில்லாச்செல்வம் போதக்கொடுத்தீரே
புற்றுவளர்ந்து போதமரன்வுண்டாக்கி
கண்ணீரொழுகிறதுங் கண்ணினுற்காணுமென்று
சிவனரிடத்தில் செப்பினுள்பார்வதியும்
உள்ளபடிசொன்னுய் உமையவளேயென்றுரைத்தார்
கள்ளனிவனிந்திரனுங் கடுங்கூற்றஞ்செய்ததுண்டு
மானேயவளுட மனதின்படிசெய்வோம்
தேனேயவனசெய்த தீவினைகள்மெத்தவுண்டு
ஒன்றும்அறியாமல் உபாயமாய்சொன்னதென்ன
ஆனல்உனக்காக அருள்செய்வோங்கண்டாயே
என்றுசிவனர் இரங்கியுரைத்தனர்காண்
உமையாளுமங்கே யேதுரைப்பாளுண்ணடுங்கி
ஈசுரரேயும்மடியார் எதுபிழைசெய்தானும்
நேயமுடன்தனை நீர்பொறுக்கவேண்டாமோ
என்றுமையாள்சொல்ல இறையோன்மனமகிழ்ந்து
மன்றலசெறிவெள்ளி மலைதனிலேவீற்றிருந்த
நந்திதனையழைத்து நல்லதொருயிந்திரனைக்
கூட்டிவரச்சொல்லிக் கொடுத்தான்காண்வுத்தரவு
வென்றிபுனைநந்தி விரைந்தோடியேயழைக்க
இந்திரனுந்தேவியுமாய் இன்பத்துடனெழுந்து

நந்தீசர்தன்பின்னே நன்ருய்நடந்தனரே
கந்தமலர்க்குழலும் கடுகவேதானடந்தார்
கூட்டியேதானும்வந்து கோமானைத்தேவியுடன்
தேடுபுகழ்நந்தி திருவாசலில்நிறுத்தி
எண்ணத்தொலையாத இடியேறுதாமுழங்க
வண்ணக்கடல்முரசு வகைவகையாய்த்தான்முழங்க
சிந்தைமகிழ்ந் திருநந்திதான்கொலுவில்
வந்துபுகுநது வலக்கைப்பிரம்பதினல்
இதங்கள் அறியாமல் எதிர்த்துநின்றதேவர்தம்மை
ஒதுக்கிவிலக்கி யொருபால்நிறுத்தினரே
நேரேவிலக்கி நிறுத்தினர்விஞ்சையரை
யுற்றபிரம்பால் ஒதுக்கிஒருபுறமாய்
சென்னிவணங்கித் திரண்டுதொழுந்தேவர்களை
யுன்னியடித்தங் கொருபால்நிறுத்தியபின்
காலவெமதூதரையுங் கடக்கநிறுத்தினரே
வருணன்முதல்மற்றவரை வாக்காய்நிறுத்தியபின்
ஈசனுக்குத்தோழனை யேற்றகுபேரனையும்
உருத்திரையும்பக்கத் துண்மையாய்த்தானிறுத்தி
ஆனைமுகத்தானுடனே ஆறுமுகத்தனையும்
சேனைநடுமத்தியிலே சிறக்கஇருத்தியவர்
பக்கத்தில்வீர பத்திரனைத்தானிறுத்தி
மேனகையினேடு விளங்கும்அரம்பையுடன்
ஆனஊர்வசியும் அந்தமுள்ள திலோர்த்தமையும்
நாடகங்களாடுமந்த நாதன்சிவசபையில்
தேடுபுகழ்நந்தி சேர்ந்தபலநாதர்களை
மிஞ்சுநவக்கிரக வேடிக்கையுள்ளவரை
அஞ்சாமற்சொல்லி அணியாய்நிறுத்தினர்காண்
காளிகளையெல்லாம் கலக்கநிறுத்தியபின்
சத்தமகாரிஷிகளையுஞ் சங்கையுடனேனிருத்தி
மற்றுமுள்ளபேர்களையும் வகையாகத்தானிறுத்தி
விருப்பமுடன்நந்தி விண்ணவர்நோக்கிட்டவந்து
வந்தரனர்பாதம் வணங்குவாயென்றுசொல்ல
அந்தப்படியே யானர்திருமுன்பு
சென்றுபுகுந்திந்திரனுந் தேவியிந்திராணியுமாய்
மன்றில்விழுந்து மலரடியைப்போற்றிசெய்ய
சிந்தைமகிழ்ந்து சிவனரெழுந்திரென்ருர்
திருவாய்மொழிகேட்டு தேவியுடனிந்திரனும்
எழுந்துநின்றுகைகட்டி யெதிராகவேநிற்க
வந்தகருமத்தை வகையைச்சொல்லுமென
இந்திரனுமப்போது இயல்பாகச்சொல்லுகிறன்
புத்திரனில்லாமற் பொன்னுலகையாண்டிருந்தேன்
புத்திரனில்லாதார் பொசிப்புப்புழுவல்லவோ

எத்தனை தான்வாழ்வு இலங்கப்பதம்பெற்றாலும்
புத்திரனையில்லாதே புலைநரகில்போவேனே
சந்ததிதான் தாருமெனத் தார்வேந்தன்கேட்டதிற்பின்
இந்திரனேசந்ததிதான் தந்தோமெனவுரைத்தார்
சந்ததிதந்த சங்கரனர்சொற்படியே
இந்திரனுந்தேவியுமா யின்பமுற்றுமீண்டனரே
மீண்டுமேநாங்கள் விரைந்துவரும்வழியில்
ஊர்பதியைநோக்கி யுலாவிவந்தாரப்போது
காமதேனுநற்பசுவைக் கயிலையிலேவரவழைத்து
பசுவின்முகம்பார்த்து பரமனருள்புரிவான்
சந்ததியில்லாமற் றவசுசெய்தஇந்திரற்காய்
உன்னையவர்களுடன் அனுப்புகிறேமொன்றுசெய்வாய்
அன்புடனேநீபோய் அருகிருந்துதான்வளர்ந்து
பாலகனையீன்று பாங்குடனேதான்கொடுத்து
வந்துவிடுநீயு மாதேயிளம்பசுவே
என்றுசிவனர் இவ்வார்த்தைசொல்லியபின்
நிமலன்றனைப்பார்த்து நெடுமூச்சுத்தானெறிந்து
தோத்திரங்கள்செய்து சொல்லுகின்றதப்பசுவும்
பூலோகம்போயிருக்கப் பொறுக்குமோயென்னுடல்தான்
பூலோகம்போயிருந்து புத்திரனையீன்றபின்பு
எனக்குமேமோட்ச கெதியெப்போவெனக்கேட்க
அப்போதேசிவபெருமான் அன்புமிகப்பெருகி
வாராய்பசுவே வருந்திமெலியாதே
புத்திரனையீன்றவுடன் பூந்தேர்அனுப்புகிறேம்
உன்னைநாமும் உடனழைத்துக்கொள்ளுகிறேம்
என்றுசிவனர் எளிதாயுரைத்தபின்பு
அந்நேரநற்பசுவும் அறிவுமிகவுண்டாகி
போய்வருவேனென்று பொருந்திவிடைகேட்டதற்பின்
அந்நேரமேசிவனா அன்புவிடைதான்கொடுத்தார்
பசுவுமேயப்போது பரமனருட்படியே
இடியுங்கடலும்போ லெங்குமேதான்முழங்க
அவரடியின்பின்னே யலறித்தொடர்ந்ததுவே

விருத்தம்.

அந்நநற்கயிலைவாசன் அருட்படிகாமதேனு
இந்திரன்பின்னேநல்ல விளங்கன்றாய்வேடங்கொண்டு
பந்துபோற்குதித்துமெள்ளப் பாரினில்வந்துமேவ
வந்தநோர்பசுவைவிந்திரன் வரிசையாய்த்துதிகொள்வானே.

வசனம்.

அதெப்படியென்றால் சுவாமிகயிலையங்கிரிவாசரான பரமேஸ்வரர்காமதேனுவாகியபசுவைவரவழைத்துப்புத்திர தவஞ்செய்த இந்திரனிந்திராணிக்குநீபோயிருந்து ஒருபுத்திரனையீன்றுகொடுத்துவா

வென்றுவிடைகொடுக்க அப்போபசுவானது எனக்குமோட்சகெதி எப்போவென்றுகேட்க பரமேஸ்வரரும் அப்போது புத்திரனைப் பெற்றுக்கொடுத்தவுடனே பூந்தேர் அனுப்பியுன்னை இவ்விடம்வரவழைத்துக்கொள்ளுகிறோமென்று வாக்குசொல்லி விடைகொடுக்க அப்படியேவிடைவாங்கிக்கொண்டு இளங்கன்றுகவேடங்கொண்டு அண்டபுவனங்களெல்லாம் இடிபோல முழங்கத்தக்கதாக பந்துகுதித்தது போலே இந்திரன் இந்திராணிபோனவழித் தடம்நோக்கி அவர்களிருவரையுங்கண்டவுடனே அவாளிருவரும் பசுவாகியகன்றைக்கண்டு இதுகாரணமாயிருக்குதென்று யோசனைசெய்து சுவாமிகயிலையங்கிரிவாசராகிய பரமேசுரரும் உமையாளும் அனுப்பிவைத்ததாய்க்காணப்படுகிறதென்று இருவரும்ஆனந்தங்கொண்டாடிப் பசுவைக்கட்டி முகந்து தாங்கள் கூடவேகூட்டி வருகிறார்கள்-எ-று. அப்பால்நடக்கிறஅதிசயங்களை இனிமேலவெகுவிஸ்தாரமாகச்சொல்லுகிறோம்

நடை.

வந்ததொருகன்றை வாரியெடுத்தணைத்து
ஆவியெடுத்து ஆகமெல்லாந்தான்குளிர்ந்து
இன்றுநமக்கீசர் ஈந்தருளுஞ்செல்வமென்று
கன்றையெடுத்துக் கடுகவழிநடந்தார்
பூபாலரெல்லாம் பூமாரிபெய்தனர்காண
மற்றுமுள்ளாரெல்லா மனமகிழ்ந்துகொண்டாட.
பிரமாமுதலானோர் பிரியமுடன்பார்த்துநிற்க
நடந்தனரிருவருமே நல்லுலகந்தானேக்கி
ஒருவர்க்கொருவர் உவந்துவந்துதான்பேசி
சந்ததியாய்வந்தகன்றைத் தான்கொண்டுசென்றார்கள்
பட்டணத்திலுள்ள பரிஜனங்களெல்லோரும்
இந்திரனிந்திராணி யிவர்கள்வரவுகண்டு
சந்ததிபாக்கியமுந் தான்பெற்றுவாரார்கள்
என்றசொல்லியப்போ இயல்பாய்ப்பறையறைந்தார்
தேசமெல்லாந்தானறிய சிறப்பாய்ப்பறையடித்தார்
பறையோசைகேட்டவர்கள் பாக்கியம்பெற்றோமெனவே
பட்டணஞ்செனறமாதர் பதியுமிந்திராணியுமாய்
சிங்காதனத்தில் சிறக்கவேதானிருக்க
அப்பொற்பதியான அழகானகற்பகக்கீழ்
செம்பொற்பதியில் சிறப்புடனேதானிருக்க
நல்லதொருசுந்தரியும் நன்றாய்மனமகிழ்ந்து
சங்கரனர்தங்களுக்குத் தயவாகக்கொடுத்தகன்றை
மங்காதகன்றை வளர்த்தெடுக்கவேணுமென்று
தாதியரையழைத்து தயவாயுரைத்தனர்காண்
மானனையீர்நீங்கள் மகிழ்ந்துகொண்டாடி
கானகத்திலோட்டாமல் கனமாய்வளர்க்கவென்று
சாற்றுமந்தவார்த்தைதனைத் தான்கேட்டுத்தாதியர்கள்

போற்றியெடுத்தணைத்து பொன்போல்வளர்க்கலுற்றார்
சீருடனேபோற்றித் திரமாய்வளர்க்கலுற்றார்,
ஒருநாளுக்கொருநாள் ஓங்கிவளர்சந்திரனைப்போல்
அருமையாய்க்கன்றுதனை அன்பாய்வளர்த்தனர்காண்
பேரிடவேணுமென்று பேர்முகூர்த்தந்தான்பார்த்து
பஞ்சா ககாரரையும் பாங்காய் அழையுமென்றார்
வேதப்பிராமணரை விரைந்தேயழையுமென்றார்
சாத்திரவாதியெல்லாந் தாமேயழையுமென்றார்
தபோதனரையெல்லாந் தானேயழையுமென்றார்
கட்டியக்காரர்சென்று கடிந்துமிகவோடி
பாப்பாரையெல்லாம் பாங்காயழைத்துவந்தார்
தபோதனர்கேட்டவுடன் சந்தோஷமாகவந்தார்
சாத்திரவாதியெல்லாந் தானேதான்வந்தனர்காண்
நாளுமுகூர்த்தமும் நல்லதினம்பார்த்திருந்தார்கள்
ஆர்பேரிடுவமென்று ஆலோசனைசெய்தார்
அப்பொழுதுவியாச பகவான் அருளினொடு
இந்திரன்தாயார் இளங்கொடியாள்தன்பெயரை
இடுமென்றுசொன்னபடி யெல்லோருஞ்சொன்னார்காண்
அந்தப்படிபெயரை அமைக்கவேவேணுமென்று
வைகாசிமாதம் வளர்ந்த இருபத்தொன்றில்
சுக்கிரவாரமதில் சூழ்ந்ததிருவாசகத்தில்
அமுர்தகணயோகம் அன்பாயிருக்குதென்றார்
அந்தப்படியே அவர்கள்மொழிதப்பாமல்
பட்டணமெல்லாம் பதிவாயலங்கரித்து
கோடித்தெல்லோர்க்கும் கொடுத்தாரே தட்சணைகள்
தெட்சணைகொடுத்தவுடன் திருப்பெயரைத்தானழைத்தார்
மாவேந்திரியென்று வரவழைத்தாரப்பசுவை
அழைத்தவுடன் பனேவோருந்தானுமிட்டார்
மாதானங்கோதானம் வஸ்திரதானமுதல்
வாத்தியங்களெல்லாம் வரிசையாய்த்தான்முழங்க
பதினெட்டுவாத்தியமும் பாங்காய்முழங்கிடவே
நாடகசாலைப்பெண்கள் நாட்டியங்கள்தானுட
வேமங்கள்பூசைகள் ஒன்றுந்தவராதபடி
அன்னதானங்கள்முதல் அன்பாய்க்கொடுத்தனர்காண்
பட்டுப்பட்டாவளியும் பாங்காய்க்கொடுத்தனரே
இந்தப்படியே இருபதுநாள்வரைக்கும்
மைதவழுங்கன்றுக்கு வகையாய்ப்பணிபூண
பொன்னாலேதும்பும் புரிகயறும்போட்டார்காண்
நாலுகாலிற்குழம்பும் நல்லதொருதங்கமதாய்
நமணியெல்லாந்தங்கமதாய் விரைந்துமேதானழுத்தி
நவரத்னவகைகளெல்லாம் நன்றாகத்தானழுந்தி

ஆபரணதியெல்லாம் ஆணிமுத்துவயிரமதாய்
கொப்புக்குநல்ல கோமேதகமழுத்தி
நாலுகாலிற்சிலம்பும் நல்லதொருவயிரத்தால்
வாரியேபூட்டி வளர்த்தார்கள்நற்பசுவை
பாலமுதமூட்டி பதிவாய்வளர்க்கையிலே
பூபந்தற்குள்ளே போற்றிவளர்க்கையிலே
இந்தவரிசையா யிதமாய்வளர்க்கையிலே
கண்ணைப்போற்றிக் கருணையுடனேவளர்த்தார்
நாலிரண்டுநாளையிலே நற்பசுவுந்தான்வளர்ந்து
திங்கட்பிறைபோலச் சீர்பெற்றுதான்வளர்ந்து
பிள்ளையென்றுசொல்லிப் பெருமையுடன்தான்வளர்த்தார்
இந்திராணிசெய்யும்வகை யேதென்றுதான்கேட்கில்
நித்தப்படிநடக்கும் நியமநிஷ்டைசொல்லுகிறேன்
பொய்கைதனிற்சென்று போதவேநீராடி
சிவபூசைதவபூசை செப்பமுடன்செய்தபின்பு
தங்கச்செம்புதன்னிற் ருனேஜலங்கோரி
புட்பாதிகளெல்லாம் போதவேகொண்டுவந்து
பசுவினிடபாதமதைப் பாங்காகச்சுத்திசெய்து
பத்திரபுட்பமதைப் பாங்குடனேதான்சாத்தி
சிவனைநினைத்துத் தோத்திரங்கள்செய்துவந்தான்
இந்தப்படியா யிருக்குமந்தநாளையிலே
பசுவின்முகத்தைப் பார்த்துமனஞ்சலித்து
நெடுநாளுந்தானுச்சே நீயுமெனைப்போலே
நிற்கும்வகையேதென்று நிமலனையேதான்தொழுவான்

விருத்தம்.

அய்யய்யோசிவனேநான்செய்யறத்தினுங்கொடுமையுண்டோ
வையகந்தன்னிலேதான் மலடியென்றென்னைவைத்துந்
துய்யநற்பசுவுங்கூடச் சுரப்பிலாமலடாய்நிற்கச்
செய்யுமாறேதோவென்று சிந்தையும்நொந்துசொல்வாள்.

வசனம். அதெப்படியென்றால் தேவேந்திரனும் இந்திராணியும் அதிகத்தவசுசெய்து வரம்பெற்றுத் தங்கள்பதியைநோக்கி வரும்போது சுவாமி உத்தரவுகொடுத்தனுப்பிய காமதேனுவாகிய பசுவானதுந் தங்களிடஞ்சேர்ந்ததைக்கண்டு சுவாமியும்உமையாளும் அனுப்பினரென்று மகா சந்தோஷத்துடன் அவர்களும் போற்றிவளர்க்க நெடுநாட்சென்றும் நம்மைப்போலே நாம் வளர்த்தபசுவானதும்மலடாய்நிற்கிறகாரணம் என்னமோவென்றுவையகத்திற் பேரெடுத்ததுமல்லாமல் தவசுசெய்து கிடைத்த பசுவும் இப்படிநிற்குதென்று இந்திரனிடத்தில் இந்திராணிநெடுமூச்செறிந்து அவர்களிருவரும்புலம்பித்தவிக்கிறார்கள் என்றவாறு அப்பால் நடக்கும்அதிசயத்தை விவரமாய்ச்சொல்லுகிறோம்.

(நடை.,)நாம்தாமலடிருந்தோம் நாம்வளர்த்தற்பசுவும்
தவத்தருமையால்வந்த காமதேனுகான்மலடாம்
மடலாகின்ற மயக்கமதைநான்பார்க்க
விதியோயிதுவும் விளம்பீரோவென்றுசொல்லி
இந்திரருங்கேட்டு யேங்கிமுகம்வாடி
நாகமடந்தையரே நானொன்றுசொல்லுகிறேன்
இதுவரையும்பாலன் எமக்குவரக்காணோமே
இன்னமும்நான்போயி யெங்கள்பரமேஸ்வரன்பால்
தவசுசெய்யநான்போவேன் தப்பாதிளங்கொடியே
சங்கரனைநோக்கித் தவசுமிகச்செய்து
வண்மையுள்ளகானகத்தில் மகாதவமாய்நானிருந்து
பூங்காவனந்தேடி போகிறேனென்றுசொல்லி
கமண்டலமும்புலித்தோலும் கையிற்பிரம்புடனே
கப்பரையுமபுத்தகமும் கையில்மழுவாளுடனே
பத்தினியகினியைப் பாங்காகத்தான்வளர்த்தி
இந்திராணிதன்னிடத்தில் யியல்பாயனுப்பினன்காண்
வந்துமேகானகத்தில் வாய்த்ததவசுசெய்ய
சிவனாரநோக்கித் தெண்டனிட்டுத்தவசிருந்தான்
இந்திரனுங்கானகத்தி லிசைவாய்த்தவசிருந்தான்
வாசியைநோக்கி வாகாய்த்தவஞ்செய்தான்
அஞ்செழுத்தைநெஞ்சில்வைத்து அரனைமிகவினைந்து
ஆராலுமுடியாத அதிகதவஞ்செய்யலுற்றான்
சற்றுமசையாமல் தவஞ்செய்தானப்போது
முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களுமூத்தோரும
நிருபன்குபேர நிருதிதிசைபாலகரும்
சந்திரருஞ்சூரியருஞ் சத்தயகாமுனியும்
தேவர்களெல்லோருஞ் சேரவேதான்கூடி
மூவரையுந்தெண்டனிட்டு முறைமையாய்ச்சொல்லுகிறார்
சித்தமிரங்குமையா தேவேந்திரனாரும்
புத்திரவாஞ்சையினால் பூமிமறந்துவிட்டார்
மைந்தனைவேண்டி மகாதவசுசெய்கிறார்
அப்போதரனார் அகமகிழ்ந்துசொல்லுகிறார்
நந்தீசர்தன்னை நயமாகத்தானழைத்து
வள்ளுவனையிங்கே வரவழையுமென்றுரைத்தார்
வள்ளுவனையப்போ வரவழைத்தாரந்நேரம்
செய்யசிவனாருந் திருவால்மலர்ந்தருளி
சித்திரபுத்திரனை தேடியழையுமென்றார்
சித்திரபுத்திரனைச் சிறப்பாகக்கண்டான்காண்
அத்தனாரும்மை யழைத்துவரச்சொன்னார்காண்
சித்திரபுத்திரனுஞ் சிந்தையகமகிழ்ந்து

பாதமதில்வீழ்ந்து பணிந்துகண்டார்புத்திரரும்
தேசம்விளையாடிவந்த சித்திரபுத்திரனே
கணக்காற்பெரியவனே காரியத்தில்வல்லவனே
தேவேந்திரனுமங்கே திகைக்கிறான்பிள்ளையன்றி
மைந்தனைவேண்டி வருந்துகிறானென்றுசொல்ல
சித்திரபுத்திரனுஞ் செயதியொன்றுசொல்லுகிறார்
அரியதவம்பண்ணினாலும் ஆவதுண்டோயிந்திரற்கு
மைந்தனைப்பிறக்க வழக்கில்லைநாயகரே
என்றருளிச்செய்ய இருந்தவர்களெல்லோரும்
சத்திய நல்கொண்டு தவஞ்செய்தயிந்திரற்கு
புத்திரனைதான்கொடுப்பாய் பூதநாதாவென்ன
சிவனுமங்கே திருவாய்மலர்ந்தருளி
பூமிவிளையாடிவந்த புண்ணியமேநீருமொரு
தீமையைநீக்குமென்று திருவாய்மலர்ந்தருளி
பாலகராய்ப்போய்ப்பிறக்க பரமன்விடைகொடுக்க
புத்திரராகப்போய்ப்பிறக்க சிவனார்விடைகொடுக்க
தேவேந்திரன்வயிற்றிற் சென்மிக்கைதன்மமல்ல
இந்திரற்குப்பிள்ளை யெழுதவில்லைகணக்கிலென
அந்தமொழிகேட்டு அரனுநந்தான்மகிழ்ந்து
எந்தவகையானாலும் இந்திரற்குஅன்புடனே
செந்தாமரைப்பூ தினம்பூர்க்குமபொய்கையிலே
இந்திராணிதானவளர்த்த இளம்பசுவுமப்பேது
தண்ணீர்குடிக்கத் தான்வருமேயர்நேரம
தாமரைப்பூவாகத் தண்ணீருடன்கலந்து
ஆவின்வயற்றில அவதரிக்கஅற்புதங்காண்
வளர்த்தபசுவயிற்றில் வருவாயெனவுரைத்தார்
ஆகிலடியேன் அருள்பெற்றேனென்றுசொல்லி
கூறுபெற்றேனென்றுசொல்லிக் கும்பிட்டெழுந்திருந்து
தேவர்முனிவரையுஞ் சிறப்பாகவேயனுப்பி
வாய்புதைத்துநின்று மகவைமிகநோக்கி
செப்புகின்றாரீசுரரும் சித்திரபுத்திரற்கு

விருத்தம்,

அரனுடனேவாழுந்தேவ ரானதோருயிர்கட்கெல்லாம
பரமனுடன்பாவபுண்ய புத்திமெழுதவேண்டிக்
கரமிசையுதித்தசித்ர புத்திரகாணிக்காயென்
றருவையாயவனையீசன் வரவழைத்தருள்செய்வானே க

சித்திரபுத்திரரைச்சிவனுமேவரவழைத்து
புத்திரவாவிதன்னிற் பாங்குடன்பூவாய்ச்சென்று
வச்சிரன்வளர்த்தஆவின் வயிற்றினிலசென்றுபுக்குப்
புத்திரனாய்ப்பிறக்கப் போவெனவிடைகொடுத்தான், உ

எழுதியகணக்கைநீயும இறைவன்மால்சத்திலாக்கிப்
பழுதில்லாப்பூமிதன்னிற் புகுத்துரைதெரியவப்பால்
வழுவில்லாதொழுதநாளும் வரமனக்கருளிச்செய்தோம்
எழுமெனப்பூமிபார்க் கணக்கையுமருவுக்கிந்தான். ௬

வசனம்,

அதெப்படியென்றால் முன்கயிலாசபருவதத்திலேயுப்பைகுண்டத்தி
லேயும் பிரமலோகத்திலுமுண்டான தேவர்களிரிஷிகள் தபோதனர்க
ள் முதலானவர்கள் செய்கின்ற பாவபுண்ணியகணக்குங்கருவும் பார்த்
துசிருட்டிசெல்த சித்திரபுத்திரரை ஈஸ்வரரவரவலழுதத்தேவேந்திர
ன்மகாகொடூரமாய் அந்தரமாந்தவசுசெய்கிறதைப்பாருமென்றுசொல்
ல அப்போசித்திரபுத்திரர் அவருக்குசந்தானமிலலையே அவரெப்படித்த
வசுசெய்தாலு மிலலையென்றுசொல்ல அப்போதுசிவன் எந்தவிதமாகி
லும் நீயேபோய்ப்பிறந்து புத்திரவாஞ்சையைத்தீர்க்கவேணுமென்று
சொல்ல இநதிரன்வயிற்றிற்பிறக்க காரணமில்லையென்றுசித்திரபுத்திரர்
சொல்ல இந்திராணிக்குநாம் அனுப்பியகாமதேனுவாகியபசுவின்வயிற்
றிற்செனித்தாற் குற்றமில்லை அதற்குச்சம்புமகாப்பொய்கையாகியதடா
கத்திற் றாமரைபுஷ்பமாய் அவதரித்தால் அப்பொழுது அந்தப்பசுவான
து தண்ணீர்குடிக்கவருந் தண்ணீருடனேபோய்செகித்துபிறப்பாயுட
னேமகவாசைதீரும்பூமியிலுண்டாகிய முன்பாவபுண்ணியகணக்குகளு
ஞ் சீராகுமென்றுகணக்கெடுத்தெழுதிக்கொடுத்துஎழுத்தாணியுங்கொ
டுத்து அவடத்திலுண்டானகணக்குங்கருவேலமும்மகாவிஷ்ணுவசம் ஒ
ப்புவிக்கச்சொல்லியுத்தரவளித்தபடி ஒப்புவித்துப்பின்புசித்திரபுத்திரர்
அவ்விடத்திலுள்ளபெரியோர்களை எல்லாம் அழைத்துகொண்டுசம்பும
காப்பொய்கையில்வந்து அவதரிக்கிறகதைஇனிச்சொல்லுகிறேம்-எ-று

(நடை)ஈஸ்வரருமீஸ்வரியு மின்பத்துடன் பகிழ்ந்து
எந்தெத்தபுத்தகத்தை யெடுப்பேனென்றெங்கோவே
ஆயிரம்போனாலும் அசைக்கவொண்ணாப்புத்தகமே
ஞானநெறிநீதி மறைநன்னூலின்நீடுபுகழ்
பூண்டவர்கள்புத்தகத்தை போயெடுத்துவாருமேன
போயெடுத்துவந்து பொற்பலகைதன்னில்வைத்தார்
பொன்னினெழுத்தாணியுடன் புத்தகமுங்கைகொடுத்தார
முற்கணக்குமபிற்கணக்கு முன்னேட்டேடும்படியும
எக்கணக்கும்பார்த்து எழுதுமென்றார்புத்திரரை
யெழுதியந்தநாள்வரையில் எடுத்துக்கொடுத்தனர்காண்
ஏழுலோககணக்கு மெழுதிமிகக்கொடுத்து
பாவிகணக்கும் பஞ்சபாதர்தன்கணக்கும்
நாகலோகத்திலுள்ள நன்மையுள்ளதன்கணக்கும
பூமிதனில்மாயவனார் புண்ணியபாவக்கணக்கும
எல்லாகணக்கும் எழுதிமிகக்கொடுத்து
ஆதிபரமசிவன் அண்டரண்டந்தான்குத்து

மூத்தக்கணபதியும் முதுகுவலமிருக்க
இளையகுமாரன் இடதுபக்கந்தானிருக்க
தேவாதிகளெல்லாஞ் சேரவேதானிருக்க
இருடிமுனிவோர்கள்எல்லாருந்தானிருக்க
ச திபதினெட்டுந் தப்பாமல்தான்வகுத்து
எமதர்மராசன் இயல்காலதூதருடன்
பல்லாயிரங்கோடி பதிரண்டந்தான்வகுத்துப்
புண்ணியபாவம் புதுமையாய்த்தான்வகுத்து
இந்தவரைக்கணக்கை இயலபாகத்தானெழுதும்
வச்சிரகாயமாய் வரைந்துகணக்கெழுதும
பத்திரமாயதிகாரம் பலநாளும்உந்தனுக்கே
தப்பாமல்உந்தனுக்குத் தருகோமெனவுரைப்பார்
சந்திரசூரியர்தள் தங்களொளிபோலெனவே
குண்டலமுககாதிலிட்டுக் கூந்தல்முடிசூட்டி
ஆபரணதியெல்லாம அழகழகாய்த்தான்பூட்டி
சிவனாரிடத்தில் தீர்க்கவிடைவாங்கி
அம்மையுமையாளிடத்தில் அன்பாய்விடைவாங்கி
எண்ணாயிரம்பூதம் எடுக்கவொன்றைப்பட்டோலே
கூட்டிச்சமைத்துக் கொடுத்தார்களந்நேரம்
கட்டிச்சுருட்டிக் கக்கத்திற்றனிடுக்கித்
தாங்குவாயென்று தானேவரங்கொடுத்தார்
தாமரைபூவாகத் தாபித்தார்வுத்தமரை
சித்தரைக்குட்சித்திரையிற் சிறந்தபவுரணையில்
அந்தத்தலைக்கிழமை யாதித்தவாரமதில்
சித்திரபுத்திரனைச் சென்றங்கவதரிப்பாய்
புத்தகமிம்மூந்நூலுங் கூடப்பிறக்குமென்றார்
சிவனாருள்படிக்குச் சிரந்தவிடைவாங்கி
அபிராவதங்களென்னும் ஆனைகளைதான்பூட்டும்
ஆகாசத்தேரும் அப்போதுதான்கொடுத்தார்
ஆகாசதேரில் அப்போதுதானேறி
வாராரேயுத்தமனார் வாவிதனைநோக்கி
சென்பகங்களாடுமந்தச் சிறந்ததொருபொய்கையிலே
ஆணிப்பவளம் அடுக்கடுக்காய்தான்விளையும்
வயிரவயிடூரியமும்வச்சிரகோமேதகமும்
புஷ்பராகங்களும் புகளுமந்தப்பொய்கைதனில்
முத்துக்கள்வந்து மூழகுமந்தவாவிதனில
சங்குகள்சூலங்கொண்டு தவழுமந்தப்பொய்கையிலே
கெருடனுமங்கே கிளைகூடிகொண்டாடும்
மயிலினங்களெல்லாம் மகிழ்ந்துவிளையாடும்
அன்னங்கள்தாராக்கள அமர்ந்தோடும்பொய்கையிலே
வானரங்கள்பாடி மகிழ்ந்துவிளையாடும்

மாடப்புறுக்களெல்லாம் வரிசையாய்த்தானிருக்கும்
புனுகுடனபிள்ளைபொருந்துமிகவாழும்
சல்வாதுடன்பிள்ளை தான்மிகவாழும
கஸ்தூரிபிள்ளை கவிரிமந்தபபொய்கைதனில்
கவரிமான்வந்து கலந்துவிளையாடும்
காண்டாமிருகங் குதித்தாடுமேவாவிதனில்
புட்பாதிகளெல்லாம் பொலியிமந்தசீராவில்
கனிவகைகளெல்லாங் காய்க்குமந்தபொய்கையிலே
செங்நெல்விளைந்து சிறந்திருக்குமசீராவி
மலலிகைமுல்லை வாய்த்தசிறுபிச்சிகளும்
இருவாட்சிபிசகி இருநதுமிகவீசும்
மருவும்மருக்கொழுந்து மணப்வீசும்பொய்கைதனில்
ஏலங்கிராம்பும் இலங்குமந்தசீராவி
சாதிக்காய்பத்திரியும் தான்விளங்கும்பொய்கையிலே
மாங்களிற்றேனருவி வந்துமிகப்பாயும்
வண்டுகள்துப்பிமுதல் மதுவுண்ணும்பொய்கைதன்னில்
மந்திகள்பாயந்து கதுவுண்ணும்பொய்கைதன்னில
செந்தாமரைபூத்துச் சிறப்பிக்கும்வாவிதன்னில்
அல்லிமலரும் அப்படியேதான்பூர்க்கும்
சந்திரர்கள்சூரியர்கள் தானுதிக்கும்பொய்கைதனில்
ஆதிப்பிரமாவும் அமர்ந்தாடுசீராவி
நாராயணர்முதலா நல்லரிஷிகளுமே
முனிவர்முதலாகநல்லரிஷிகளுமே
முனிவர்முதலானோர் முழுகுமந்தபொயயகையிலே
கன்னியர்களெலலாங் கலந்துவிளையாடிடுவார்
பழயவினைகளெல்லாம் பரந்தோடுங்கண்டீரே
தீவினைகளெல்லாந் திடுக்கிட்டுத்தானேடும்
பிணிகள்முதலாகப் பிறக்கிட்டுத்தானேடும்
கிழவர்முழுகினல பாலகராகிப்பிறப்பகர்
இந்தவிதமா யிருக்குமந்தப்பொயயகையிலே
சித்திரபுத்திரருஞ் சீராகவந்துதித்தார்
தாமரைப்பூவாகத் தான்வந்தவதரித்தார்
இனிமேலநடக்கும் இக்கதையைக்கேளுமென்றார்
ஏலங்கருஙகுழலாள் இந்திராணிதன்றனக்கு
சித்திராதேவி சிறையவேதான்பிடித்து
பஞ்சணைமெத்தையினில் சயனித்தாள்பைங்கொடியும்
அப்போதுசொப்பனங்கள் அழகாகக்கண்டனளே
கண்டுமகிழ்ந்து கடுகிட்டெழுந்திருந்து
தாதியரைதானழைத்துத் தானுமேயெடுத்துரைப்பான்
இந்திரனைப்போலே யெந்தன்மடிமீதில்
சந்திரர்கள்சூரியர்கள் தங்கள்ஒளிபோலச்

செம்பொனெழுத்தாணியுடன் சேர்ந்தமர்ந்தபிள்ளைபோல்
பச்சுடம்புநல்ல பால்சுரக்ககண்டேனே
காயாதவாழை காய்க்கவுங்கண்டேனே
இன்பம்பெருகி யிருதோளும் பூரித்தேன்
கோட்டைபலாமுமுங் கொழுந்துவிடக்கண்டேனே
பதினாலுலோகமுதல பண்பாய்க்கணக்கெழுத
கண்டகனவுங் கைமேற்பலிக்கவென்று
சிந்தித்துநின்று சிவன்பாதமேதொழுது
வேழமுகத்து விநாயகனைத்தெண்டனிட்டு
மயிலேறும்பெருமானை மனமகிழ்ந்துகொண்டாடி
மூவரையுமங்கே முழுதுமேதெண்டனிட்டாள்
சூரியபகவானைத் தோத்திரங்கள்செய்யலுற்றார்
கண்டகனாப்படியே காசினியிற்கொண்டாடி
குண்டலங்கள்மின்னக குமாரன்வந்துதோன்றுதல்
பொற்கணகமாரி பொழிந்திடுங்களெல்லோரும்
என்றானார்பாதம் ஏந்திப்பதிந்துநின்று
இந்திராணிதான்வளர்த்த இளம்பசுவையந்நேரம்
தும்புதரித்துவிட்டார் சூரியனுமப்போது
கட்டவிழ்த்துக்கொண்டு கடுகப்புறப்படுதே
இந்திராணியம்மை யிலங்கோதையோடிவந்து
முத்திமுகந்து முகத்தைமிகத்தடவி
நான்மலடியென்று நாடெல்லாந்தானறியும்
என்னோடேகூடே நீயுமலடாகாமல்
இனத்துடனேகூடி யின்பமுறமேய்ந்திடுவாய்
வனங்களதனிலே வளர்மிருகமெத்தவுண்டு
இனத்தாரைவிட்டு இனம்பிரிந்துமேயாமல்
எல்லைகடவாமல் இளம்பயிரைத்தின்னாமல
ஈனகசாலி யிளஞ்சாலிதின்னாமல்
குலைபோடேயாமணக்கை கொழுங்கோட்டுருந்தாதே
சோளக்கதிரைக்கண்டாற் சுற்றியேமேயாமல
எள்க்கடுகுதுநாய்க்கடுகு எறிட்டுப்பாராமல்
கள்ளிகளைத்தின்னாமல் காண்டபுல்லுமேயாமல்
இத்தனையுநீக்கி யிதமாகத்தான்மேய்ந்து
மாலைகருகருத்து மைபிறளாகுமுன்னே
எல்லைக்குவந்துவிடு என்மகளேயென்றுசொல்லி
இந்தப்படியே பிசைந்தபுத்திதானசொலலி
மேய்ந்துவாவென்று விட்டாளேயப்பசுவை
மேயந்துவருவதற்கு மெய்க்குளிர்ந்தேயப்பசு
சிலம்புகலகலெனக் செஞ்சலங்கைசையோசையிட
ஆபரணத்தோடே யசைந்தேவிளையாடி
அடிமேலடிவைத்து அன்னம்போல்தானடந்து

சாட்டோடேசென்று கடுகவேதான்மேய்ந்து
பொற்புல்லுந்தின்று புனப்பல்லுந்தானருந்தி
தண்ணீர்தாகத்தை தான்பொருக்கமாட்டாமல்
கண்ணுபிழுமுடைய காவலனார்சோலையிலே
இந்தப்படியே யிருக்கிலநேரமதில
சிவனாருமங்கே சிந்தமகிழ்ந்தன்னேரம்
அலைகடலிலேயுதிக்கும ஆதித்தபகவானை
விரையவேதானழைத்து விடைதந்தாரென்னவெனில்
தேசமதையாளும் தேவேந்திரன்தேவி
பிள்ளையாய்த்தான்வளர்த்த பெரியகொருபசுவும்
சம்புத்தலத்திக் றனிற்குஞ்சோலையிலே
திக்குதிசைகள் தெரியாமலநிற்குதுகாண்
வழித்தடங்கட்டி வருமபோதுவாவியிலே
தண்ணீர்குடிக்குந் தருவாயில்நீதானும்
செந்தாமரைபூவைச் சிறப்பாகமூன்னிடுவாய்
என்றரனாசொல்ல ஏற்றபகவானும்
திகைத்தபசுவுக்கு தெரியவழிகாட்டிடவே
வழியின்படியே வந்ததுவோற்பசுவும்
சம்புமகாப்பொய்கை தன்னருகேவந்துநின்று
பொய்கைதனைக்கண்டு பூரித்துஆகமெல்லாம்
சுற்றிவலமவந்து துய்யதிருநற்பசுவும
தங்கப்படித்துறையைத் தான்கண்டேயங்குள்ள
புதுமைகளெல்லாம்பார்த்து பூரித்திருந்தோனும
ஆவனுடன்தண்ணீர் அருந்துமந்தவேளையிலே
தப்பாமல்சூரியனும் தாமரைபூப்பறித்து
போடவேதான்தின்று பொறிகலங்கச்சூலாகி
வால்வீசிக்கரையேறி மயங்கியேசூலாகி
முட்டுகளுந்தானசைந்து முகமும்பிகக்குழைந்து
வாயினுரைதிரண்டு மயிர்க்குச்சுதான்தெரிந்து
முட்டிமுணங்கி முன்வசிறுதான்தள்ளி
நாலுதிக்கும்பார்த்து நடுங்கிவழிநடந்து
காதுமடைத்துக் கண்ணுநீருளாகிச்
சிவனையங்கே தோத்திரங்கள்செய்துபெள்ள
எல்லைதனில்வரவும ஏங்கிமிகத்தளர்ந்து
செட்டியார்கள்வீதியிலே சென்றுமேகால்மடித்துப்
படுத்ததேயப்போ பலபேருமோடிவந்து
நாடாளுமிந்தித்திற்கும் நாசமடந்தையதற்கும்
தேடாததிரவியமே சிறந்தம்காதேவியமமா
மயிலேலநீபோமிடத்தில் மலைநாகந்தீண்டியதோ
மாயமிருகம் வளைந்துமிரட்டினதோ
நச்சுப்புல்லுந்தின்றதுவோ நாசங்கருத்ததாண்டே

என்றுபுலம்பி எல்லோருமோடிவந்து
விஷத்துக்குபார்த்து மேல்தடவிநீறுமிட்டு
செட்டிச்சிகளெல்லோரும் சிறக்கவேயோடிவந்து
சந்தனகுங்குமந்தானுமிககக்கொண்டுவந்து
ஆவின்மேலெல்லாம் அடைவாகத்தான்பூச
அப்போதொருதாதி யானதொருவார்த்தைசொல்வாள்
பசுவின்வடிவல்லப் பாலன்வடிவென்றுசொல்லிக
கழுநீறும்புல்லுங் கலந்துகுடிக்கவைத்துச்
சந்தனமும்பன்னீருந் தானுமிகப்பூசி
ஆலவட்டங்கொண்டு அருகிருந்துதான்வீச
சுற்றித்திரைகட்டி சூழவேகாத்திருக்க
தாகந்தெளிந்து தான்விழித்துப்பார்த்தவுடன்
பசுவின்வயிற்றில் இருக்குமந்தப்பாலகனுஞ்
சிறப்பாய்பிறந்திருக்க வேணுமென்றார்செட்டிச்சிகள்
என்றபொழுதே யெழுந்ததேநற்பசுவும்
செம்பொன்மணிமண்டபத்திற் சேரவேவேணுமென்று
ஆசாரமேறி அசையாமணியடித்துத்
தங்கமணித்தூணோடே சாய்ந்ததுகாண் அந்நேரம்
இந்திரனார்தேவி யிளங்கோதைதான்கேட்டு
அசையாமணியை யசைக்கவந்தகாரியமேன்
இந்திரனும்போனார் தவத்துக்கேயென்றுசொல்லி
எந்தவிதமோ தெரியவுமாட்டுதில்லை
பாருங்களென்றுசில தாதியரைவிட்டார்காண்
போனார்கள்தாதியர்கள் பொற்கொடியாள்சொற்கேட்டு
வந்துமேபார்த்து மறுபடிதான்சொல்லலுற்றார்
நாகமடந்தையரே நல்லதொருதேவியரே
வளர்த்தபசுவந்து மயக்கிக்கிடக்குதென
எண்ணதொலையாத ஏற்றபசுக்களுண்டு
எந்தபசுவென்றுகண்டீர் எந்திழையீர்சொல்லுமென
கண்கள்பவளமுமாய் கண்டவர்க்குநல்லுரவாய்
நெற்றியிலேவெள்ளையுமாய் திறமெலாம்பொன்னிறமாய்
என்றமொழிகேட்டு ஏங்கியேயோடிவந்து
சிங்காசனத்தைவிட்டுத் திரும்பியேயோடிவந்து
காராவினண்டையிலே கதறியேயோடிவந்து
தேனேமரகதமே தியக்கம்வந்தகாரியமேன்
மானேமரகதமே மயங்கிடுவதென்னவென்று
துயரத்துடனே சொல்லுவாளிந்திராணி
விருத்-அந்தணனைடர்ந்ததுண்டோ வாணாளைதவிர்த்ததுண்டோ
நிந்தையாய்ப்பெரியோர்முன் நூல்நெடுமுறைதவறினேமோ
கந்தன்மாலயன்வேறென்று கருத்தினில்நினைத்ததுண்டோ
உந்தன்முன்னோர்கள்செய்த இகழ்வினைமுடிந்தவாறோ,

நடை.

மானேயுனக்கு வஞ்சனைகள்செய்ததுண்டோ
கொள்ளிக்கண்ணியான கொடும்பாவிபார்த்தாளோ
மலைமீதிலேறி மலைப்புல்லுத்தின்கையிலே
விஷங்கள்கடித்ததுண்டோ விள்ளுவாயெந்தனிடம்
உந்தன்றிருமேனி யுள்ளடைந்துவாடவேதேன்
இந்தவிதிவருமோ அறியேனேயென்றுசொல்லி
குங்குமச்சந்தனமுங் கூட்டிக்குழம்புசெய்து
செங்கையால்வாரித் திமிர்ந்தாளேயுத்தமியாள்
அப்போதுகூடத் தீரவில்லையம்மயக்கம்
காடிக்கழுநீருங் கஞ்சியுந்தான்கலந்து
விட்டபொழுதே குடித்ததுவேநற்பசுவும்
பாக்களைதீர்ந்து பார்த்துமேயர்நேரம
கண்கள்பொரிபறக்குங் காலசந்துவால்சுற்றும்
மானகதைப்பார்த்து மனதையருவருக்கும்
பூமியைப்பார்த்துப் பொதிகலங்கிசீறிகிற்கும்
ஆனந்தமாகி யதிரநடனமிடும
சிவசிவாவென்று திகைத்துநெடுமூச்செறியும்
அரகராவென்று அலறுமதைத்தான்கண்டு
தேவியுமங்கே திகைத்துமொழிசொல்லுவாள்காண்
பசுவுக்குவந்தநோய் பார்த்தறிந்துசொல்வோரைக்
கூட்டிவாவென்றாள் கோதைமயிலாளும்
ஆயர்இடையர்தம்மை யழைத்தோடிவந்தார்கள்
வந்தவர்களப்பசுவை மதியோடேதான்பார்த்து
சொல்லுவாரந்த தோகைமயிலாட்கு
ஆமுலைப்பசுவு மடங்கிமிகச்சூலாச்சே
இன்றுநாளையினு மீற்றுயக்கமிது
என்றுதான்சொல்லி யேகிறைப்போது
பசுவின்மயக்கத்தைப் பார்க்கமுடியாமல்
கோவிற்கால்தன்னிற் கொண்டுவாவென்றுரைத்தாள்
தாதியர்கள்கூடித் தானெடுத்தாரப்போது
கொண்டுவந்துவிட்டார்கள் கோவின்கால்முன்பாக
சூழநிறைந்து தூபமிடம்பண்ணுவித்து
வாய்த்தபரிகாரிகளை வரவழையுமென்றுரைத்தாள்
பரிகாரிகள்வந்து பணிந்துமேதெண்டனிட்டார்
கோவைப்பிழைக்கவைத்தால் கோடிசனங்கொடுப்பேன்
என்றமொழிகேட்டு யேற்றபரிகாரிகளும்
காட்டுமருந்துங் கடுமருந்துமொருகோடி
சிவனைநினைத்துதோத்திரங்கள்செய்கிறாள்
அபயமபயமென்றான் அல்லலொழிப்பாயென்றாள்
செங்கைசிவப்பத் திருவயிற்றிலேயறைந்தாள்

அய்யோகோவென்று அடித்துவிழுந்தழுதாள்
அப்போசிவனும் அநேகுள்ளதேவாகளும
கயிலாசமீதிருந்து கண்டார்களந்நேரம
வானுலகந்தன்னை வழிதிறந்துபார்க்கலுற்றார்
வைகுண்டலோகம வழிதிறந்துபார்த்தார்கள்
அநியாயமோவென்று அலறியழுதகுரல்
மகாதேவர்தானும் மனதாரக்கேட்டதன்பின்
சிவபெருமானங்கே திருவாய்மலர்ந்தருளி
சிவபெருமானீஸ்வரியைத் திரும்பிமுகம்நோக்கி
போய்நீயுமைமயே புகழ்ந்துகுறிசொல்லென்றார்
பத்தினியாய்ச்சென்று பகுத்துரைப்பாயென்றருள
அந்தயுமைபவளும் அரனாருட்படியே
கொக்கிறகுசூடிக் குறமாதுதன்னைப்போல்
பொற்கூடைபொற்பிரம்பு பொற்குருக்கைதானெடுத்து
பாடிநடந்துவந்தாள் பார்வதியாள்நற்குறத்தி
பாடியிருந்து பரமனிருதாள்பணிந்து
இருந்தவளைப்பார்த்து இறைசிவனார்சொலலுகிறார்
குன்றுமலைச்சி கொடிச்சிகொடியிடைச்சி
வள்ளிக்குறமாமி மலையரசன்மகளே
என்றனதுகைபார்த்து ஏற்றகுறிசொல்லுமென்றார்
குறிகளுமப்போது குறமாதுசொல்லுகிறாள்
மண்ணுஞ்சுமந்ததுண்டு மாத்தாலடியுமுண்டு
சிறுத்தொண்டர்பிள்ளைகறி உண்ணப்போனதுண்டு
மண்டோதரியுடனே வாளரக்கன்மாளிகையில்
கூடிபேவந்து குழந்தையாய்ப்போனதுண்டு
ஆரூரில்சோழன் அருமைமகனையன்று
தேரூர்ந்துகொன்றெழுப்பச் செய்ததுந்தானுண்டு
பிள்ளையொருமைந்தன் பெருவயிரந்தானுமவன்
அன்னைபிதாவுக்கு முன்னேயவன்பிறந்தான்
இப்படியுகல்லகுறி இசைவாகதசோனுமென்றாள்
அப்போதுசிவனு மருளுவார்உத்தமிக்கு
கொச்சைக்குறத்தி குறிப்பார்க்குஞ்சிற்றிடைச்சி
கழுவிலிருந்து கைகாட்டினர்தங்கையரே
உழுதுதிரிந்தபன்றி யுங்களண்ணன்தானல்லவோ
ஆச்சியாகளவீட்டில அடியுண்டுகட்டுண்டு
வெண்ணெய்திருடியுண்ட வெறியன்றங்கையல்லோ
புன்னைமரத்திற் போயொளித்தார்தங்கையல்லோ
என்றேயிருபேரும் ஏற்றபடிகொண்டாடி
சந்தோஷமாகித் தாமேவிடைகொடுத்தார்
திருவாபரணமெல்லாம் பூட்டிச்சிவனாரும
போதிவாறேனென்று புனிதர்விடைபெற்று
மாதாவுமன்னேரம் வானுலகுவிட்டிறங்கி

தேவேந்திரலோகஞ் சென்றாள்குறமாது
மைவாழ்குறத்தி வானவர்தன்கோவில்வந்தாள்
இந்திராணியம்மை யெங்கிருக்கிறாளென்றாள
இந்திராணிகண்டு டெழுந்துமேயோடிவந்து
வாராய்குறமாதெனவே வந்தேனெனவுரைத்தாள்
பாராய்குறத்தியம்மா பசுவைப்பிழைப்பித்தாள்
வேண்டியதெல்லாந்தருவேன் விதவிதமாய்க்கொடுப்பேனென்னச்
சொன்னவுடனே சொல்லுவாள்குறமாது
குறமாதுதானுங் குறிசொல்ல இந்திராணி
ஆசனங்கள்போட்டு அடிபணிந்துகேட்கலுற்றாள்
குறமாதுதானுங் குஞ்சிரிப்புகொண்டருளி
விநாயகபூசைசெய்ய வேணுமென்றுதான்சொல்லி
வேண்டியதெல்லாம வேணபடித்தான்குவித்து
விநாயகனைத்தானினைந்தாள் வெள்ளிமலைக்குறத்தி
கணபதியுமங்குவர கனமால்படைத்ததனை
உருட்டித்திரட்டியொரு உண்டையாய்ப்பிடித்து
கவளங்கொடுக்க கணபதியுமவாங்கியுண்டார்
சிங்கியடித்துச் சிரித்தாள்குறமாது
கேளாயோவென்குறியும் கேவலமென்றெண்ணாதே
எந்தன்குறிதானும் எள்ளளவுந்தப்பாது
செங்கைவடிவேலவனென் சிறுமைந்தன்கண்டாயே
மூத்தமகனுமந்த மூர்த்திவியாகன்காண்
கந்தமருமகள் வள்ளிதானுமவள்மாமி
ஆரூர்சடையீசர் அவருடையபத்தினியாள்
பரமேஸ்வராருடைய பார்வதியும்நான்தாண்டி
நின்னுடையசிந்தையிலே நினைத்தபடிசொல்லுகிறேன
வானுலகமாளாமகன் வருவானுன்றனுக்கு
அன்புடனேகேளாய் ஆனகுறிதானும
இம்மையிலும்மறுமையிலு மென்குறிகள்தப்பாது
ரத்னமுடிசூடி நல்லமைந்தனாய்வருவாய்
பெற்றிடுவீர்இப்போது பெருமாள்திருவருளால்
கண்ணிறைந்தபாலகனார் கணக்கெழுத்தோன்றுகிறார்
நீலகண்டர்தம்மருளால் நினைத்தபடிகிடைக்கும்
வளர்த்தபசுவயிற்றில மைந்தர்வந்துதோன்றுகிறார்
கோவின்வயிற்றிற் குமாரன்வந்துதோன்றுகிறார்
சித்திரைக்குச்சித்திரையிற் சிறந்தபவுரணையில்
அத்தன்தலைக்கிழமை யாதித்தவாரமதிற்
புத்தகமும்பூநூலும் பொருந்தியபொற்குண்டலமும்
ஆயிரங்கிங்கிலியர் அசைக்கவொண்ணாப்புத்தகமும்

எழுத்தாணிகைபிடித்துப் பிற்பாண்டியென்மகனே
உத்தளமாய்வெந்நீரும் ஒளிருந்திருவழுத்தாயச்
சித்திரபுத்திரர்வந்து செனிக்கிறார்மாமயிலே
பூலோகம்ஆளப் பிறக்கிறார்பொற்கொடியே
எறும்புகடையானை தலையெல்லாமெழுதவல்லார்
புத்தகமுந்தன்னிற் புகழ்ந்தெழுதமபுண்ணியனார்
அருளுஞ்சிவனுக்கும் ஆனமகாவிஷ்ணுவுக்கும்
வகுக்கும்பிரமாவுக்கும் வாழ்விகுமலட்சுமிக்குங்
கணக்கராய்த்தானிருந்து காரியமெல்லாம்பார்ப்பார்
இப்படியாக இருப்பான் காண்ஏந்திழையே
அரனார்கருவேலம் அவர்கையிலிருக்குதுகாண்
இந்திராணிமாதே யிக்குறிபொய்யாதெனவே
இன்பத்தோடுங்குளிர்ந்து இருதோளும்பூரித்து
குப்பல்குப்பலாகப்பொன் குவித்தாளேயேந்திழையாள்
அன்னேரந்தான்குறத்தி யவள்முகம்பார்த்துரைப்பாள்
உன்னுடைய அன்பு இருந்தாலும்போதுமினி
பொன்னுமபணமும புலைட்ன்படைக்கிலையோ
நிறைநாழிமுகத்தை நேரேகொடுவென்றார்
மங்கையரேபோய்வாரேன் மகாதுயரமுந்தீர்ந்து
மகனுடனேநீயுமகிழ்ந்துமேவாழ்ந்திருப்பாய்

விருத்தம்.

உமையவள்குறிகள்சொல்லி யுரைப்படிமுடியுமென்று
சமையநல்லிந்திராணிக்குந் தானுமேமனதைதேற்றி
அமையவேவார்த்தையீந்து அடைவுடனரன்பாற்சென்று
உமையவள்நடந்ததெல்லா முரைத்தவனிடத்துற்றாளே,

நடை.

அப்பால்நடக்கு மதிசயத்தைக்கேளுமென்றார்
நாகமடந்தையரும நல்லகுறியென்றுசொல்லி
பசுவின்வயிற்றிற் பாலன்பிறப்பதுதான்
நிச்சயமாயெண்ணி நினைவுகளைவிட்டுவிட்டு
கொலுச்செய்யுமண்டபத்திற் கோதையுமவீற்றிருந்து
வானமபுவலோக மண்பூமியுள்ளதெல்லாம
சிறப்பிக்கவேணுமென்று சீரானவள்ளுவனை
யழையுமென்றபோதே யழைத்தங்கேவிட்டார்கள்
பசுவயிற்றிலிப்போது பாலன்பிறக்குதென்று
ஏழுலோகத்திலுள்ளோ ரெல்லாருந்தாமறிய
பறைசாற்றுமென்று பைங்கொடியாளசொன்னவுடன்
வள்ளுவனுமப்போது வாகாய்பறையறைந்தான்
தெருவீதிகளெல்லாஞ் சிறக்கவேபந்தலிட்டார்.

முத்துவளைந்து முகப்பந்தலிட்டார்கள்
வயிரக்கால்நாட்டி வகைவகையாய்த்தாணிறுத்தி
தங்கத்தாலோடுசெய்து சதிர்ப்பந்தல்போட்டார்கள்
பவளத்தால்காலும் பண்பாகத்தாணிறுத்தி
விதவிதமாய்ப்பந்தல் வேடிக்கையாய்செய்து
இந்திரன்நற்சபைக்கு எதிரானதென்புறத்தில்
அன்பதுகாதப்பரப்பில் அகலமுள்ளபந்தலொன்று
தங்கத்தால்கால்கள் சதிராகத்தாணிறுத்தி
வெள்ளியினாற்கால்கள் விதவிதமாய்த்தாணிறுத்தி
நவரத்னத்தாலே நன்றாகத்தானழுத்தி
சித்திரவிஸ்தாரமாய்ச் செய்யவேவேணுமென்றாள்
பத்திபத்தியாகப் பண்பாகசெய்தார்காண
தேவாதிதேவரெல்லாஞ் சிறக்கவேவந்திருக்க
தபோதனர்களெல்லாருந் தானுமேவந்திருக்க
முனிவர்களெல்லாரு முக்கியமாய்த்தானிருந்து
அந்தணர்களெல்லோரும் அப்படியேதானிருக்க
சங்கீதமேளமுதற் றப்பாமல்வந்திருக்க
பட்டணத்திலுள்ள பரிசனங்கள்தானிருக்க
வகைவகையாய்ப்பத்தி வகுக்கவேணுமென்றாள்
பத்திபதியாகப் பண்பாகச்செய்யுமென்றாள்
அந்தப்படியே யடைவாகச்செய்யலுற்றாள்
பிள்ளைபிறந்தப் பெருமுகூர்த்தம்வந்ததென்று
ஏழுலோகமறிய இடிபோல்முரசடித்து
வாருமென்றபோதே வள்ளுவனும்பறைசாற்றத்
தேவர்முனிவர் சிறக்கவேவந்தார்கள்
தபோதனர்கள்முதறிவோர் தப்பாமல்வந்தார்கள்
ரிஷிகள்முதலாக எல்லோரும்வந்தார்கள்
அந்தணர்களெல்லாம அப்படியேவந்தார்கள்
பட்டணததிலுள்ள பரிசனங்கள்வந்தார்கள்
கூன்குருடுசெவிடூமை கும்பலாய்வந்தார்கள்
அவரவருக்கெல்லா மயிராணியப்போது
தானங்கள்வாங்கத் தான்வந்திருந்தார்கள்
வந்தபேர்க்கெல்லாம் வடிவாசனங்கொடுத்து
திருமஞ்சனங்கள் சிறப்பாகக்கொண்டுவந்தார்
மாணிக்கச்சங்கு வலப்புறத்தேநின்றூத
வேதப்பிராமணர்கள் வேதங்களதாமோத
மங்கையர்கள்வந்து வாழ்த்திகுறவையிட
கன்னியர்களெல்லாங் காவலாய்ச்சூழ்ந்துநிற்க
அங்கயற்கண்ணம்மை யருகிருந்துகைகொடுத்த
பார்வதியம்மை பண்பாகவந்தார்காண்
பொன்னின்கலமேந்திப் புறப்பட்டாள்பூமாது
கன்னர்பெருமான் வருமிர அதிசயங்கள்

நயினார் சிறப்பு

ஆயிரங்கிங்கிலியர் அசைக்கவொண்ணாபுத்தகமும்
பொன்னினெழுத்தாணியுமே பொற்பாகக்கைபிடித்து
காதிலிருக்குண்டலமும் கணக்கவேதான்பூட்டி
அரனார்திருவருளால ஆவின்வயிறுவிட்டு
பொன்னின்கலத்திற் பிறந்தார்புகழ்வீரர்
மின்னினொளிபோலே வெளிப்பட்டார்உத்தமனார்
பூமிவழிசிறக்கப் பேர்வேந்தர்வந்துதித்தார்
பாவப்புண்ணியங்கள் பதிந்தெழுதவந்துதித்தார்
ஏடும்பிடித்து இடதுகையிலவெண்ணீறும்
காதிலேயிட்ட கவரமணிக்குண்டலனார்
காரிந்திரன்மைந்தர் கணக்கரிவரென்பாரும்
எந்தவுலகி லிருந்தவர்களென்பாரும
பிரமாவோவென்று பெருத்தமொழியுரைத்தார்
இப்படியுஞ்சிலபேர் ஏற்றமொழியுரைத்தார்
திருவழகைச்சொல்லத் தேவராலகூடாது
எலலாக்கணக்கு மெழுதவென்றுதான்பிறந்தார்
நமசிவாயவென்கிற நன்னுமச்சித்தமுடன்
நமனுக்கதிகாரி நானென்றசத்தமாய்
சித்திரபுத்திரருஞ் சிறப்பாகவந்துதித்தார்
தெய்வலோகப்பெண்கள் சிறக்கக்குரவையிட்டார்
பெண்களெல்லாங்கூடிப் பெருங்குரவையிட்டார்கள்
கன்னியர்களெல்லாங் கனக்கக்குரவையிட்டார்
பதினெட்டுவாத்தியமும் பாரெங்குந்தான்முழங்க
பூமாரியெங்கும் பொழிந்தார்கள்தேவரெல்லாம்
தேவர்அமிர்தந் திருச்சங்கில்தானேந்தி
சேனையுமங்கே சிவனுமையாள்தான்கொடுத்தாள்
இந்திராணிதானும் இளங்கோதையன்னேரம்
திருவாய்விளக்கித் தீர்த்தமுந்தானூடி
பட்டையுடுத்திப் பகவானைத்தெண்டனிட்டு
பிள்ளையைவாரி முகத்தோடேமுத்தமிட்டாள்
அப்போதுயச்சுடம்பா யாச்சுதவள்மேனியெல்லாம்
பாலுமுலையிரண்டிற் சுரந்ததுகாண்பைங்கொடிக்கு
தான்பெற்றதுபோலே தான்கையிற்போனாள்காண்
அப்போயொருதாதி யறிவாளெழுந்திருந்து
காயக்கடைசரக்குக் கனமாகவுள்ளதெல்லாம்
கூட்டியேதானுங் கொடுத்தாரேகோதையற்கு
அப்போதவையாரும் அங்கேதானோடிவந்து
மைந்தனைக்கையாலெடுத்து மடிமீதில்வைத்திருந்து
வாகால்துருவி வாயிற்செவிமூககெடுத்து
சேரணையெடுத்துச் சுரிகுழலாள்கைமாற்றி
தொப்புளறுத்து குலவைமிகமுழக்கி

ஈரந்துவட்டி யிணையாடைதான்போட்டு
பஞ்சாடைக்குள்ளே பலகலைதானமர்த்தி
வேண்டுமுபசாரம் விதம்விதமாய்செய்தபின்பு
தேவேந்திரன்வரவை காணுமெனதிகைத்து
இந்திராணிதான்புலம்பி ஏங்கலுற்றாளங்நேரம
பாவிகளைப்பார்ப்பதற்கென் பத்தாவைக்காணவென்று
அப்போசிவனாரு மங்குள்ளதேவர்களும
வந்தவுடனே மகனுரைத்தான்வாங்கி
தாங்கியெடுத்துக் கழுவிமுத்தந்தானுமிட்டு
கண்டான்மகன்முகமதைக் கண்ணாயிரத்தாலே
உண்டானசந்தோஷ முரைக்கமுடியாது
அந்நேரமிந்திரனும அழகனேதாதியரே
சுந்தரியாளிடத்திற் கொண்டுபோமென்றுசொன்னார்
ஆவலுடன்வந்து அரியமகனார்க்கு
தெய்வப்பிராமணரைப் திரும்பியழைத்தார்கள்
பிறந்ததைவிபரம் பிசகாமற்கேட்டவுடன்
இந்தப்படியா யிருக்குமந்தவேளையிலே
நவக்கிரகமெல்லா நயமானநாளொன்றில்
பேரிடவேணுமென்று பெய்யதொருஇந்திரனும்
சித்திரையிலவந்ததினாற் சித்திரபுத்திரரென்றாற்
அப்படியேபேரை யழைத்தார்களங்நேரம்
சீறிட்டபாற்பசுக்கள் சிறப்பாய்க்கொடுத்தனர்காண்
தானதருமங்கள் தான்கொடுத்தாரங்நேரம
மகனையன்றுபெற்றெடுத்த வாய்த்ததொருபசுவும்
மகனுக்குபாலமுர்தம் வாஞ்சையாய்தான்கொடுத்து
நிற்குமளவில் நினைவுமறந்தொருநாள்
பாலகன்நெஞ்சிற் பசுக்குளம்புபட்டவுடன்
இந்திராணிகண்டு ஏங்கிமிகப்பயந்து
மகனையெடுத்து மார்போடேதானணைத்து
இந்திராணிதானும் இளப்பசுவையங்நேரம்
காத்தாலடித்தவுடன் கணசிவந்துதான்பசுவும
திடமுடையால்பசுவுந் தெய்வமேசாட்சியென்றார்
சரணஞ்சரணமையா தற்காத்துக்கொள்ளென்று
சிவனைநினைந்து தோத்திரங்கள்செய்ததுவே
அப்போசிவனும் அங்குமுள்ளதேவர்களும்
பசுவையடித்த பாதத்தைத்தான்தெரிந்து
இந்திரவிமானத்தை யெடுத்துககொண்டோடிப்போய்
இந்தட்சணம்பசுவை இங்கேயழையுமென்றார்
தேர்கொண்டுவந்தார்கள் தேன்மொழியாள்வாசலிலே
வந்தவுடன்அப்பசுவு மகாதேவரைப்போற்றி
தேரின்மேலேறிச் சிவனாரிடஞ்சேர்ந்து

இந்திரர்க்கும்பிள்ளை கொடுத்துவாவென்றுரைத்தீர்
பாலனையின்று கொடுத்தேன்பரிவுடனே
கொடுத்தவுடனென்னைக் கோதையாள்தானடித்தாள்
வந்துவிட்டேனென்று வருந்தியுரைத்ததுவே
சிந்தைமகிழ்ந்து சிவனாருமேதுசொலவார்
உன்மகனையிங்கே யுனக்கழைத்துநான் தருவேன்
வஞ்சமில்லாமல் மனமகிழ்ந்துநில்லென்றார்
அப்படியேநற்பசுவும் ஆனந்தங்கொண்டதுவே
இப்பால்நடக்கின்ற இவ்வசனஞ்சொல்லுகிறேன்
தேசாருமிந்திரருந் தேவியுர்தானேதுசொல்வார்
பாலன்பசித்துப் பதறியழுதவுடன்
பாலசுதம்வாவகப் பகவானைத்தேடுமென்றார்
பசுவைமிகத்தேடிப் பார்த்தார்களெல்லோரும்
காடெல்லாந்தேடிக் காணோமெனவுரைத்தார்
இந்திராணியான இளங்கோதைதானழுதாள்
இந்திரனுமப்போது இயங்கிமிகவாடி
மாயையாய்வந்து மாயையாய்ப்போச்சுதென்று
மற்றுமொருபாற்பசுவின் பாலமுதைமைந்தனுக்கு
குற்றம்வராதபடி கொடுத்துவளர்த்தனரே
பாலகர்க்குத்தொட்டிலைப் பாங்காகச்சாய்ப்பார்காண்
வயிரம்வயிடூரியத்தால் வகைவகையாய்ச்செய்தார்காண்
சித்திரபுத்திரரைச் சீர்சிறந்ததொட்டிலிலே
வைத்துத்தாலாட்ட மன்னவருஞ்சொன்னவுடன்
ஆவின்பாலூட்டி யரியதொட்டிலமேற்கிடத்தி
தொட்டிலைத்தானசைத்துச் சூழநின்றதாதியர்கள்
இந்தநல்லதொட்டிலிலே என்மகனேநித்திரைபோ
தேவேந்திரன்மணியே செம்பொன்னேதாலுறங்காய்
இந்திரனார்செல்வங்கள் ஈடேறவந்தோனே
வானுலகம்ஆள வந்துபிறந்தானே
மைந்தராய்வந்து மகவாசைதீர்த்தானே
எங்கள்துயர்தீர இன்றுவந்தபாலகனே
மோகக்கணக்குஞ் சிறந்தபெருங்கணக்கும்
மண்ணிற்கணக்கு மகாதேவர்தன்கணக்கும்
விண்ணிற்கணக்கும விரைத்தெழுதவந்தவனே
சந்திரசூரியர்போற் சார்ந்ததிருமகனே
ஆதிபரன்கட்டளையில் அவதரித்தபாலகனே
துட்டர்கணக்குந் துரோகியர்கள்தன்கணக்கு
கிட்டாகணக்குந் தெரிந்தெழுதவந்தவனே
தேவேந்திரன்தவத்தாற் சிறியவுயிர்செய்யும
நன்மைகளுந்தீமைகளு நன்றியவந்தானே
சீராய்ச்சிவலோகஞ் சேருகின்றபுண்ணியரை
ஆராய்ந்துசொல்ல அறிவுடனேவந்தானே

ஆவின்வயிற்றில் அவதரித்தபாலகனே
எங்கள்அரும்பொருளோ யிந்திரனார்கண்மணியோ
எங்கள்குலம்வாழ எழுந்தருளும்நாயகமோ
இந்தப்படியாக யேற்றுநின்று தாலாட்டி
அந்தமகனை யரிதாய்வளக்குங்கால்
தாதிமார்தன்பாலைத் தானுண்கச்சொன்னார்கள்
உங்கள்முலைப்பாலை யுண்கவேநான்பிறந்தேன்
என்றறிந்துசொன்ன விளமைகுழந்தைக்கு
மந்திரநூல்வேத மகாடரிவையுண்டாக்க
வாத்தியார்தம்மை வரவழைத்தாரன்னேரம்

விருத்தம்.

இந்திரன்புதல்வருக்கு அன்பமாயோதிவைத்த
தந்திரவாத்திமார்கள்தான் அரிவோமென்றோத
மந்திரப்புதல்வனரும் வகைசொல்லுமென்றுகேட்க
மந்திரயுரைசொல்லாமல் மைந்தனும்புரைசெய்தானே.

வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் இந்திரன் இந்திராணி இவர்கள் நாளொருமேனியும் பொழுதொருவர்னமுமாகவளர்த்த சித்திராபுத்திரரானவனுக்குவேதங்கள் அப்பியாசமபண்ணிவிக்கவேணுமென்று வாத்தியாரையழைப்பித்துப் பட்டணமெல்லாம் அலங்காரஞ் செய்து மகாதானங்கோதானம் வஸ்திரதானமுதலானதானங்கள் செய்து வோமம் எக்கியங்களெல்லாஞ்செய்து சிததிரபுத்திரற்கு வாத்தியார் அரிவோமென்றுசொல்ல அதற்குப்பயன்சொல்லுமென்றுவாதததியாயரிடத்திற் கேட்க அவர்சொல்லயேதுவில்லாமல் சித்திரபுத்திரர்தானேபயன் சொல்லிப் பின்னட்க்கிறகாரியங்களைச்சொல்லுகிறோம்.

நடை.

விநாயகர்பூசை விதவிதமாய்த்தானமுடித்து
ஆதிமுதலான அரிவையுங்கைக்கொடுத்து
அரியோமரியோமென் றாதரவாய்ச்சொன்னார்கள்
ஆயிரம்பார்ப்பார் அரியோநமவெனவே
அரியென்றசொல்லுக்கு அருத்தங்களுரையுமென
அப்போதுவாத்தியார் அதன்பொருள்சொல்லாதிருக்க
நான்சொன்னபடிகேளு நல்லதொருஉத்தமரே
அரிக்கும்பொருள்சொன்னால் அண்ணாவிநீர்எனக்குக்
குருக்களுமாவீர் குற்றமில்லாகண்டீரே
எனக்குமோர்அண்ணாவி யீசனல்லால்வேறுமுண்டோ
மேலானவுங்களுக்கு வேதமதுசொல்லுவேன்யான்
கிட்டியான்வாசிக்க கேளுங்களென்றுசொல்லி
நன்னெறிநூல்விழித்து நற்படமீதேறி
சைவநூல்வேதந் தழைக்கவேவாசித்தார்
வோரேட்டுக்குள்ளே யுலகமெலாம்வாழவென்று

தேவர்கள்வாழவென்று திருவேடுவாசித்தார்
மூவர்கள்வாழவென்று முதலேடுவாசித்தார்
அயனரமால்செங்கை யானதொருசீவனமும்
நமனுருவேந்தன் நடுக்கணத்திலுள்ளவர்காண்
சங்கநாராயணர் தான்கொடுத்தபட்டோலை
அட்டவணைபட்டோலை யனுப்படியேவாசிக்க
வாத்தியார்தன்கணக்கு வந்துவெளிப்பட்டதுகாண்
தனதுமனையன்றி தலைநாளில்நீருமொரு
அருதிமனையை யடிமையொத்திக்கண்டீரே
உம்முடையசெய்கையும் உமக்கறியப்போதாமல்
என்னுடையயேட்டி லெழுதினேனென்றுசொன்னார்
என்றுசொல்லிவாத்தியா ரிருகையாற்போற்றிசெய்து
ஈஸ்வரனார்கற்பனையோ வென்றுசொல்லித்தானிருக்க
இவ்வார்த்தைகள்கேட்டு இந்திரனிந்திராணியுடன்
மைந்தனையங்கே மனமகிழ்ந்துமுத்தமிட்டார்
இப்படியேதானும் இருக்குஞ்சிலநாளில்
மைந்தர்பெருமாள் மனமகிழ்ந்தேதுசொல்வார்
பூலோகசோதனைக்கு போய்வாறேனென்றுரைத்தார்
நகரங்கள்சோதனைக்கு நாம்போறோமிந்திரரே
அங்கேசிவன்வாச வருகிருக்கநாம்போறோம்
என்றுகணக்கை யிதமுடனேதான்சுருட்டி
நன்றியுடனே புறப்பட்டார்நற்கணக்கர்
இட்டபடியே மீஸ்வரனார்தான்கொடுத்தார்
கட்டளையிட்டபடி கணக்கெழுதப்போரோமென்றார்
அந்தங்கயிலை யரனார்கருவேலம்
நித்தமெழுதிவர நிமலரருள்கொடுத்தார்
பத்திரமாயென்வசத்திற் றந்ததொருபட்டோலை
சீருடனேயென்வசத்திற் சிறப்பாகவிருக்குதுகாண்
பரமனார்தான்கொடுத்த பண்டாரபொக்கிஷமும்
கொத்தவரிசைகளை கொற்றவரேகண்டீரோ
பொன்னுலகமட்டுமல்லோ புண்ணியனேநீராண்டீர்
நிறைந்தபுகழ்மாதாவு நீருமிகத்தவசிருக்க
உங்களுக்குப்பிள்ளையா யுகந்தளித்தார்கண்டீரோ
அண்டாண்டகோளமட்டும் அனுவளவுந்தப்பாமல்
எழுத்தாணிப்பட்டோலை யென்கையிற்றான்கொடுத்தார்
முத்திரைமோதிரமும் முன்விரலிலேயணிந்தார்
கண்டீரோநீருங் கனையாழிமோதிரத்தை
இவ்வளவுவாழ்வுமுங்க ளிருவருடவாழ்வும்
புதிதானகாரியத்தைப் போய்ப்பார்க்கவேணுமென்று
போய்வருவேனையா பொருந்தவிடைதாருமென
வாடவயசு வருமளவிநீரிருந்தால்

பாலனுய்வந்த பலங்கிடைக்குமென்றுசொல்ல
அந்தப்பலனும் அரனருளாற்றான்கிடைக்கும்
அப்படியேநானும் அவ்விடத்திலிருந்துவிட்டேன்
எப்படியுமென்தாயே யிங்குமங்குமாயிருப்பேன்
போகவிடையருளும் புண்ணியரேயென்றுரைத்து
மாதாவத்தந்தையை வணங்கியிருப்பாதமதில்
புட்பமதுபோட்டுப் பணிந்தாரேபுண்ணியனுர்
அருமைத்திருமகனை யன்னைபிதாதான்வாழ்த்தி
இந்திரவான்தேரி லேறியேயுத்தமானுர்

விருத்தம்.

சென்றனனீசன்றன்பாற் சீர்பாதந்தெண்டனிட்டு
நின்றவன்மகிழ்ச்சிகூர்ந்து நிகரில்லாவுமையாள்தானும்
வந்தனன்மகனேயென்று வாரியேமுகந்துகொண்டாள்
மைந்தனுமங்குவந்தவரன்முறையியம்பலுற்றான்.

வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் சித்திரபுத்திர நயினுரானவர் இந்திரன் இந்திராணிஇவர்களைவணக்கத்துடனே யனுப்பிக்கொண்டு தேரின்மேலேறிசுவாமி கயிலையங்கிரி வாசரான பரமேசுரனையும் பார்வதியம்மாளையுங்கண்டு நமஸ்காரஞ்செய்து சிந்தைகளிகூர்ந்துநிற்கப் பார்வதியம்மாளும் மகனைக்கட்டி வாரிமுகந்து கொண்டவுடனே சித்திரபுத்திர நயினுர்சுவாமியிடத்திலும் அம்மாளிடத்தும் அவ்விடத்தில் நடந்தவிருத்தாந்தமெல்லாஞ்சொல்லுகிறுர்-எ-று,

நடை. அப்பால்நடக்கும் அதிசயங்களுள்ளதெல்லாம்
செப்பமுடனுலுஞ் சொல்லுகிறேன்சீராக
மாதாபிதாவை மறந்திருந்தேநித்தனைநாள்
ஈஸ்வரன்சொன்னவிமை யெள்ளளவுந்தப்பாமல்
தாமரைப்பூவாய் தடாகத்திற்சென்றிருந்து
ஆவின்வயிற்றில் அவதரித்தேனுதரவாய்
இந்திரனிந்திராணி யிவர்கள்மனங்குளிர
புத்திரனுகவென்னை போற்றியேதான்வளர்த்தார்
பிறந்தவுடன்தருமம் பெருக்கவேசெய்திடுவான்
என்னையுமங்கே யீன்றதொருநற்பசுவை
என்னைமிதித்ததென்று இந்திராணிதானடித்தாள்
வுடனேதானப்பசுவும் என்கயிலைவந்ததுவே
மற்றுமொருபசியால் கொடுத்தென்னைவளர்த்தார்கள்
நன்றாய்வளர்த்தார்கள் நாயகியும்நாயகனும்
இந்தப்படியா யிதுவரையும்நானிருந்தேன்
இவடத்துச்சிந்தையினுல் ஏக்கமிகவுண்டாக்கி
போகிறேனென்றுசொன்னேன் போர்வேந்தனப்போது
பாலவயசு பருவமுனக்கில்லையென்றார்
இவ்விடத்திற்றானு மிறக்கவேவேணுமென்றார்

இங்கிருக்கநீதி யெள்ளளவுமில்லையென்றார்
அரன்கயிலைசென்று அவ்விடத்தில்நானிருப்பேன்
அங்குமங்குமாக இருப்பேனெனவுரைத்து
அவர்கள்விடைவாங்கி யடிபணிந்திங்குவந்தேன்
என்று-சித்திரபுத்திரனார் இரக்கமாய்ச்சொன்னவுடன்
பசுவைமிகவழைத்துப் பாலன்வந்தான்கண்டாயே
என்றானார்சொல்ல ஏற்றதொருநற்பசுவும்
சென்றுமகனார் திருமுகத்தைத்தான்மோந்து
எழுந்துமிருகொம்பால் இரங்கித்தடவினதே
இப்படியேதானும் இருக்கின்றவேளையிலே
இந்திரனிந்திராணி இவர்களிருபேரும்
மகனார்தான்போன வழித்தடத்தைதானோக்கி
வந்தார்கயிலை மலைமதனி லேவானவர்கோன்
அப்பால்நடக்கு மதிசயத்தைகேளுமினி
சிவனாரிடத்திலே தேவேந்திரன்புலம்பிப்
புத்ரனுஞ்சதத்துருவாய்ப் போனானெனவுரைத்தாய்
உரைத்தமொழிகேட்டு உமைபாகரேதுரைத்தார்
சத்துருவென்று சலியாமல்சொன்னாயே
தாயாருகே தன்பிள்ளைவந்துதென்றால்
பேயாஉனக்கினித்தான் பேசக்கணக்குமுண்டோ
பித்தரைப்போலே பிதற்றுகிறாய்நீதானும்
ஏட்டுக்கணக்கும் நமனார்பெருங்கணக்கும்
நன்மையுந்துன்மையும் நடுவெழுதவேணுமென்று
எமதருமர்தன்னிடத்தி லிருந்துகணக்கெழுத
வேணுமென்றுசொல்லி விரும்பியேநாமழைத்தோம்
எங்கிருந்தாலென்ன ஏற்றதொருஇந்திரரே
போம்பிள்ளாயென்றுரைக்கப் போனாரேஇந்திரரும்
ஈஸ்வரனார்தாமும் யேற்றதொருபுத்திரரை
இப்போதுநீயும் இயமனுடவாசலுக்குச்
சித்தாந்தஞ் செய்யுமுறைப்படியே
அத்தாந்திரக்கணக்கும் அடைவாயெழுதுமென்றார்
இப்படியேதானும் இயமனைதானழைத்து
கலியன்உபத்திரக்காற களறிகள்தான்மிகுத்து
அவையக்குறனுண்டாகு மானதாலிப்போது
எல்லாக்கணக்கு மியல்பாகத்தானெழுத
சித்திரபுத்திரரைச் சிறப்பாயருளினங்காண்
என்றுநமக்குச் சிவனாரிசைத்தபின்பு
நன்றுநன்றுஎன்று நமஸ்கரித்துஅன்னேரம்
இருபேருமொன்றாகி யேற்றவிடைதான்வாங்கி
நின்றபொழுதேபிரமா நிமலர்அருளாலே.

இருபேரும்வாழவென்று ஏற்றவிடைகொடுத்து
கட்டழகருடனே கனத்தரண்டஞ்சூலமுடன்
குத்திடுங்கோல்கொடுத்துக் கோலக்கடாவளித்து
இவ்வளவுந்தான்கொடுத்து ஏற்றபிரமாவும்
வாராய்சிவனுக்கு வழியடிமைசெய்வார்மேல்
சிவனைநினைத்துத் திருத்தொண்டுசெய்வார்மேல்
தவத்தைநினைத்துத் தான்பூசைசெய்வார்மேல்
தருமங்கள்செய்வார்மேல் சற்றுமேசெல்லாமல்
புத்திகளுஞ்சொல்லி போகவிடைகொடுக்க
கருங்கடாமேலேறிதான் கள்ளனைதானும்வைத்து
வலக்கடாவேறி வாரார்எமதருமர்
சித்திரபுத்திருஞ் சீராகத்தேரேறி
நல்லமுரசுசின்னம் நன்றாய்முழங்கிவர
இருபேருமொன்றாகி யிந்திரலோகம்புகுந்தார்
இருபேருந்தாங்கள் இசையவேதான்பேசி
பாரிலுள்ளோர்தன்கணக்கைப் பாத்தார்களப்போது
சிவகுருவேயென்று திருநீறணியாதார்
நாராயணாவென்று நாமமணியாதார்
யெற்றதாய்தந்தையைப் பேணாதபாவியர்கள்
மண்ணிலிருந்து வழக்கோரஞ்செய்தவர்கள்
அம்பலத்தில்நின்று அநியாயஞ்சொன்னவர்கள்
ஊரார்உடமைக்குப் பேராசைகொண்டவர்கள்
சல்லாக்கசடா கணக்குப்படியாதோர்
சிவனைவணங்காதார் திருக்கோயில்சூழ்ந்தார்
அயனைவணங்காதார் ஆலயத்தைமேவாதார்
பிச்சைக்குவந்தவரைப் பின்னைவாவென்பார்கள்
கன்றுவருந்தக் கறந்துபாலுண்டவர்கள்
சுற்றங்கொதிக்கச் சுறந்துபாலுண்டவர்கள்
பொட்டநாழிமறக்கால் போட்டளந்தபாவியர்கள்
பிள்ளையழித்துப் பேதமுரச்சொன்னவர்கள்
உள்ளபொருளை இல்லையென்றேயுரைத்தவர்கள்
தூரவழிக்குத் துணைவாரோமென்றுசொல்லி
ஆருமில்லாகாட்டில் அடித்துபறித்தவர்கள்
குளிசீலையன்றி குளித்திடும்பொல்லாதார்
கொண்டவனையாள்வருந்த கூத்தியார்கள்தன்னைவைத்தே
மாதாபிதாவருந்த வயிருவளர்த்திடுவார்
இட்டுண்டுவாழாதார் ஏற்றவர்க்குமில்லையென்பார்
நீட்டும்பிழைகையில் நின்றுமெள்ளகேட்டவர்கள்
சாவற்போர்செய்யுஞ் சண்டாளபாதகர்கள்
கொண்டகணவனுக்கு குறிப்பறிந்துசெய்யாதார்

இப்படியாக்கொற்ற விழுதொழில்செய்வோரையெல்லாம்
செப்பமுடன்நல்ல செந்தழலிற்றான்போட்டு
பாசத்தைவீசி பதரவேவான்பிடித்து
நாசிதனில்நஞ்சையிட்டு நாக்கில்துறட்டிவிட்டு
உச்சிதலைதனிலே யோங்கிமுனையறிந்து
அச்சப்படக்கண்ணில் ஆணைதனைநிறுத்தி
கையிரண்டுபின்கட்டாய்க் கட்டியிருகால்பின்னி
மார்பைத்துளைத்து மறுகுதிருபாம்
கூறியநாருசவ கொடுஞ்சியிலூடேற்றி
ஆண்குறிபெண்குறியில் அடைவாய்த்துரட்டியிட்டு
பாறைதனிற்போட்டுப் பதறயிழுத்திழுத்துப்
வேறுவேறுயுடலை வெட்டிபோட்டிழுத்து
காரமுள்ளவுப்பதை கரைத்ததிலேதானமுக்கி
முள்ளுவனங்களில் முகங்கீழாய்போட்டிழுத்து
பள்ளமேடென்று பாராமற்றானிழுத்து
இவர் தங்களையெல்லாம் ஏழாநரகத்தில்
தள்ளவென்றுபட்டோலை தானெழுதிகொண்டார்காண்
நல்லோர்பெரியோரை நடுங்கவேசொன்னவரை
கொண்டகணவனுக்கு கொலைமருந்துசெய்தவரை
அந்தணர்கள்சொத்தை யடித்துப்பறித்தவரை
பத்தினியால்தன்னைப் பதறவேசொன்னவரை
வீதிவீதியாகவிவரமாய்த்தானெழுதி
அவ்வீதிவிட்டு மறுவீதிவந்தார்கள்
பெற்றதாய்சொத்தை களவுசெய்யும்பேதையரை
அரைத்தஅம்மிசாத்தாத அரும்பாவியானவரை
குத்துமுரலுலக்கை யொதுங்கைவையக்கொத்தவரை
வாசற்படிநடக்கும் வழிசுத்திசெய்யாரை
எந்தப்பதார்த்தமும் ஏற்றிசுத்திசெய்யாரை
கண்டபோதெனறுசொல்லி காணும்லொன்றுசொல்லி
குண்டுணிகள்சொல்லும் கொடும்பாவியானவரை
மகனுறக்குஞ்செய்யும் பாவிகள்தங்களையும்
நரகத்திலேபெருந்த நடுவோலைதானெழுதி
கள்ளுரகளோடு கடுகவந்துசிக்கினதே
குண்டுணில்சொல்லி குறளிகள்தான்பேசி
சண்டையிட்டுமுன்னே சாலங்கள்சொல்வாரை
கணவனைகாணுமல் கள்ளியவள்வீடுவிட்டுத்
தீர்த்தமுமாடித் திருநாளும்பார்த்தவரை
பத்தாயிருக்கப் பசியாற்றிக்கொண்டவளை
அவர்களைப்போல அணுக்கணக்குத்தப்பாமல்
செய்பவென்றுநல்கணக்குச் சேரவேதானெழுதி
செட்டிகள்வீதியிலே சிறப்பாகவந்தார்காண்

அவர்களெல்லாமங்கே யடிபணிந்துவாய்புதைத்து
வில்லாச்சரக்கை விலைச்சரக்காமவிற்றிடுவோம்
சொல்லாப்பணத்தை செலுத்துவோங்கண்டீரே
எல்லாப்பிழையும் பொறுத்தருளுமென்றுசொல்லி
அவர்களுக்குச்சொல்லி யமைத்தபடிதானெழுதி
வெள்ளாளரெல்லாம் வேண்டிலதெல்லாம்படைத்தும்
நெல்லுகளைநாங்கள் வுலர்த்தாமல்விட்டிடுவோம்
கள்ளமரக்கால்நாழி கலந்துமிகவிற்றிடுவோம்
என்றுசொல்லியெங்கள் குற்றம்பொறுமெனவே
இவர்களுக்குத்தக்க ஏற்றபடிதானெழுதி
பட்டமார்வீதியிலே வந்தார்பரிவுடனே
பட்டமார்வந்து பணிந்துமிகத்தொழுது
குளிக்காமல்சேவிப்போம் கோவிலையும்பூசிப்போம்
பால்தயிரும்நெய்யும பசித்தொடுத்துசாப்பிடுவோம்
ஏறுதமானதனை யேற்றிடுவோமெனசொல்ல
இவர்களுக்குமங்கே ஏற்றபடிதானெழுதி
அந்தந்தச்சாதிதெரு அடைவாகத்தான்பார்த்து
அவரவர்கள்செய்யும்வகை யதிர்க்கவேதானெழுதி
பாவப்புண்ணியங்கள் பகுதுங்மேதானெழுதி
புண்ணியஞ்செய்வோர்க்கு புதுமைகள்செய்யுமென்றூர்
புண்ணியஞ்செய்வோரைப் புதுமையாயெடுத்தெழுதி
பசியாமலன்னம் பாங்குடனேகொடுத்தவரை
இடுக்கத்துடனே ஏமாறிவந்தவற்கு
உடுத்தப்புடைவை யுகந்தளித்தோர்தங்களையும்
பிச்சையுமிட்டுப் பெரியவிடங்கொடுத்து
மகேசுரபூசைக்கு மடங்கட்டிவைத்தவரை
சாலைமரமுஞ் சத்திரமும்வைத்தவரை
சிவபூசைதவபூசை குருபூசைசெய்வோரை
நான்குதிசைவிளங்க நந்தவனம்வைத்தவரை
ஆலயங்கள்கட்டி யன்னமிகக்கொடுப்போரை
இடித்தபழங்கோயி லெடுத்துப்புதுப்பித்தவரை
தாகத்துக்காகநல்ல தண்ணீர்கொடுத்தவரை
பொரிந்தவயிர்தனக்கும் போகநீர்விட்டவரை
இராக்காலப்பட்டினியை யிதமாகத்தீர்த்தவரை
அந்தணர்க்குஅக்ராரம் அடுக்கடுக்காய்செய்தவரை
பஞ்சம்வருங்காலம் பகுந்தன்னமிட்டவரை
பெரியோர்கள்தங்களையும் பேணிநடந்தவரை
விருந்துகள்வந்தால் வேறுவைத்துவண்ணமல்
வைத்துவகையில் வஞ்சகஞ்செய்யாரை

நெய்விளக்குமாவிளக்கு நேயமாய்ச்செய்தவரை
மாதானங்கோதானம் வஸ்திரதானமுதலாம்
தானங்களெல்லாம் தயவாகச்செய்தவரை
வழக்கோரஞ்செய்யாமல் மன்னருடன்சேர்ந்தவரை
சிவனை வணங்கிச் சிவபூசைசெய்தவரை
செருப்புக்குடைமுதலாய்ச் சிறந்தபிராமணர்க்கு
கோடைகாலத்தில் கொடுத்தன்னமிட்டவரை
பிள்ளைபால்வார்த்தோரைப் பிணிக்குமருந்தளித்தோரை
அதிதிபரதேசியருக் கன்னமிட்டவுண்டவரை
சூரியரையெந்நாளுந் தோத்திரங்கள்செய்வோரை
பவுரணையில்நல்விரதம் பத்தியாயிருந்தோரை
பத்தாவின்மேலாசை பண்பாகவைத்தவரை
குருவையுமறவாரைக் கொலைகளவுசெய்யாரை
கணவனிடசொல்லைக் கட்டாய்நடத்தினதை
ஆறுகுளங்கள் தனி லணைகட்டிவைத்தவரை
வழிப்பறியாமல் வாகாக்காத்தோரை
கன்றுக்குப்பால்குடிக்குமட்டுங் கருத்தாகவிட்டவரை
தருமங்கள்செய்வோரைத் தப்பாமலெழுதிவைத்தேன்
ஒளிவுமறைந்தவர்க்கு ஊன்றுகோல்தான்கொடுப்போர்
காய்ந்தகலைக்கெண்ணெய் தட்டாகத்தானளிப்போர்
ஆவைவணங்கி யனுதினமுந்தான்தொழுவோர்
விநாயகர்பூசை விருப்பமாய்செய்தவாகள்
பள்ளிக்கூடங்கட்டிப் பாங்காகவாத்தியர்க்குச்
சம்பளமும்உம்பணமும் தான்கொடுத்தோர்தங்களையும்
கந்தனையென்னாளுங் கருதித்தொழுதிடுவோர்
மாதாபிதாவை மகிழ்ந்துதித்தந்தொழுவோர்
வேதங்களாகமங்கள் விதிப்படியேதானடப்போர்
குருநன்றிசெய்நன்றி குறையாமற்றானடப்போர்
விஷங்கள்தனைமீள விருப்பமாய்ச்செய்தவரும்
வண்ணான்நாவிதன்கூலி மகிழ்ந்தேதான்கொடுத்தோர்
தருமங்கள்செய்வோரை தப்பாமற்றானெழுதி
இப்படிக்கொத்த இயல்புடையபுண்ணியரைச்
செப்பமுடனறிந்து செத்தபிழைபொறுத்து
தப்பாமலீசுரனார் தன்னடியிற்றான்சேர்ந்து
வைகுண்டலோகத்தும் வகையுடனேதான்சேர்ந்து
அந்தவுலகத்தி லமரர்களைப்போலிருந்து
புண்ணியஞ்செய்தவர்கள் போதவேதானிருக்கக்
கபிலைக்குவடபுரத்திற் கனவனமுண்டாக்கி

பூங்காவனத்திற் புட்பங்களுண்டாக்கி
காய்கனிகளுள்ளதெல்லாங் கனக்கவேயுண்டாக்கி
எப்போதுஞ்சிவனை இன்பமாய்ப்பூசைசெய்ய
பணிவிடைகள்செய்யவே பாங்காகவுண்டுபண்ணி
அவ்விடத்திலேயிருக்க அன்பாகசெய்வித்து
வைகுண்டலோகத்தும் வாழ்ந்திருக்கதானெழுதி
பாவியர்க்குத்துன்பப் பலனைபெழுதுகிறார்
அட்டைக்குழியும் அழுகுபுழுக்குழியும்
கிருமிவகைக்குழிகள் வேறுகச்செய்தார்காண்
மிருகங்களுள்வாழ்குழிகள் வேறுகசெய்தார்காண்
அகில்கிடங்குவெட்டியதிலேயனல்வளர்த்தி
முள்ளுவனங்களையு மோசமாய்செய்தார்காண்
நூற்பாலம்மயிர்பாலம் நூதனமாய்செய்தார்காண்
காடுங்கறடுங் கல்லுமிகவுண்டாகி
சற்றுநிழலில்லாமல் தவிக்கவேசெய்தார்காண்
நரகக்குழியும் நடுநடுங்கச்செய்துவைத்தார்
மெத்தவேயுண்டாக்கி விமரிசையாய்ஆயுதமும்
ஆயிரங்கிங்கிலியர் அசைக்கவொண்ணுச்செக்குகளும்
இரும்புத்தூணுக்காய்ச்சி யேற்றபடிநிறுத்தி
செப்புத்தூணுக்காய்ச்சி சேரவேதானிறுத்தி
இரும்புமுக்காலிகளை எந்நேரங்காய்ச்சிவைத்தார்
செவிகளுக்குநாராசஞ் சேரவேயுண்டாக்கி
உச்சிமுதலா யுள்ளங்கால்தன்வரைக்கு
வகைவகையாயானி வரிசையாய்த்தானடித்து
தொறண்டிவகைகள் தோற்றமிகவுண்டாக்கி
இந்தவகைப்படியே எள்ளளவுந்தப்பாமல்
பாவப்புண்ணியங்களுக்குப் பரிந்துவகைசெய்தபின்பு
இந்திரனிந்திராணி யிவர்கள்பூற்போகலுற்றுர்
அப்பால்நடக்கு மதிசயங்களுள்ளதெல்லாம்
செப்பமுடனேநானுஞ் சொல்லுகிறேன்கேளுமென்றுர்
மாதாவின்றன்னருகே வந்தார்பெருங்கணக்கர்
எமதருமராசனு மியல்பாகஅங்கிருந்தார்
தந்தையாரைவணங்கித் தாயார்தமபாதமதில்
நமஸ்கரித்ததன்மகளை நன்றுகவேவாழ்வாய்
என்றுசொல்லியுத்தமரை இருகையாற்றுனெடுத்து
கன்னல்மொழியால் கனிவாயால்முத்தமிட்டாள்
முத்தமிட்டபோது முன்னின்றதாதியர்கள்
எண்ணெய்ப்பலகைதனை யெடுத்தங்கேதான்போட்டு
பொற்கிண்ணிதன்னிற் போதவேயெண்ணெயிட்டு
எண்ணெய்காப்புச்செய்ய எழுந்தருளவேணுமென்றுர்

எண்ணெக்காப்பிட்டபின்பு ஏற்றதலைதான்கோதி
தீர்த்தமுமாடித் திருநீறுந்தானணிந்து
சிவனைத்தொழுது சிவபூசைதான்முடித்து
வேதப்பிராமணர்க்கு வேண்டியதானங்கொடுத்து
அதிதிபரதேசியர்க்கு அன்னமிகக்கொடுத்து
பசுபூசையை வண்மையுடன்செய்தபின்பு
ஆபரணமுள்ளதெல்லாம் அழகழகாய்த்தான்பூண்டு
புட்பாதிகளெல்லாம் போதவேதான்முடித்து
போசனச்சாலைக்குப் போயிருந்தாருத்தமனார்
நாடாளும்இந்திரரும் நாகமடைந்தையரும்
தலைவாழையிலைபறித்து தங்கத்தகடழுத்தி
பூமிதனிலவைத்து பொன்னின்முக்காலிவைத்து
மாணிக்கவட்டிலை வைத்தார்கள்முன்பாக
கைக்குநீர்வார்த்துக் கறிவகைகளுள்ளதெல்லாம்
சுற்றிக்கறிகளெல்லாம் சேரவேதான்படைத்து
தும்பைப்பூப்போலமுது சொரிந்துநறுநெய்வார்த்து
தம்பியரையுண்ணென்று தடவினார்முதுகதனை
அப்போதுஉத்தமனார் அவர்கள்முகநோக்கி
உன்வீட்டிலேயமுது உண்பமேயாமாகில்
உன்வயிற்றில்வந்து பிறப்பேன்காண்மாதாவே
யென்றபொழுதில் இயல்பானமாதாவும்
நின்றுபரதவித்து நெடுமூர்ச்சுத்தானெறிந்து
அகமகிழச்சந்ததிதான் அறியாதபாவியென்று
காதல்மிகவில்லாத கன்னியிருந்ததென்னவென்று
போகமயங்கியே போச்சேர்ந்தாள்பஞ்சணையில்
மாதாமயங்கியபின் மைந்தரெழுந்திருந்து
உண்ணவேவாருமென உவந்துநிற்கஅப்போது
தண்ணீர்குடித்தவுடன் தாகந்தெளிந்தாற்போல்
கைதொழுதுபாலகனைக் கட்டியெடுத்தணைத்து
மைவிழியாள்தானும் மடியிலெடுத்துவைத்து
வருக்கைப்பலாச்சுளையு மற்றுமுள்ளநற்கனியும்
சர்க்கரைநற்சீனி தாரணியிலுள்ளதெல்லாம்
திரட்டுப்பால்தன்னையுஞ் சிறக்கவேதான்படைக்கப்
பாங்குடனேயுத்தமனார் பரிந்தமுதுசெய்யலுற்றார்
கைகழுவிச்சுத்திபண்ணிக் கனகமணியாசனத்தில்
அடைக்காயும்வெற்றிலையும் ஆனபரிமளங்கள்
சிறப்பாகத்தான்கொடுத்து சிரதைமகிழ்ந்தங்குரைப்பா
இயமலோகக்கணக்கு எழுதவேபோவாய்நீ
அற்பமாங்குற்றங்கள் அக்கணக்கில்எழுதாமல்
சொற்பமாங்குற்றமதைத் தொகைபடுத்தாமற்கணக்கை

எழுதிமுடித்திடுவாய் என்மகனேயென்றுசொல்ல
ஏதுகுற்றஞ்சொன்னீர் என்னுடையமாதாவே
தலைவாழையிலையறுத்துத் தாமெனக்குப்போட்டதுவும்
குற்றமென்றுபட்டோலை கொண்டேனன்மாதாவே
யென்றுசொல்லிப்பேசி யிருக்கின்றஅன்னேரம்
அந்தமொழிகேட்டு அங்கேரப்பலகாரம்
மைந்தர்பெருமாள் மாளிகையிலுட்புகுந்து
போகவிடைதாருமென்று பொருந்தவேதாமுரைத்தார்
வந்துதொழுத மகனுரைத்தான்பார்த்து
வாரியெடுத்து மார்போடேதானணைத்து
இந்திரனுருடனே யிந்திராணிமனமகிழ்ந்து
தருமராசனிடத்திற் றமொருவார்த்தைசொல்வார்
புத்திரர்பின்வருவார் போமுன்பெனவுரைத்தார்
அந்தப்படிதரும ராசனும்போகலுற்றான்
போனர்யமதருமர் பூவுலகிற்சேனையுடன்
அப்பால்நடக்குகிற அதிசயத்தைக்கேளுங்கள்
மிருகண்டன்நற்கதையை மெய்யாகச்சொல்லுகிறேன்
வருந்திமிருகண்டன் மகனுமேவேணுமெனறு
பாதாளந்தோன்றவெட்டிப் பதிவாய்நல்வளர்த்த
வோமகுண்டமத்தியிலே யுயர்ந்தகம்பம்நாட்டிபந்தக்
கம்பத்திலேறி கால்விரலைத்தானூன்றி
வேதங்கள்அக்கினியு மேலேபடர்ந்தெரிய
ஈசனேபிள்ளையரு ளென்றேதவமிருந்தார்
தண்ணீரருந்தாமற் சருகுப்பொசியாமல்
இருந்தான்தவசு ஈராண்டேட்டுடனே
வருந்தித்தவசிருந்தான் மன்னிமிருகண்டன்
அந்தத்தவத்தருமை யானுருங்காமறிந்து
தவசிவடிவாகத் தானெழுந்தீர்சங்கரும்
அப்போதுஉமையவளு மப்படியேதானும்வந்தாள்
இருபேருந்தவசியா யேகினர்தவத்தருகே
மிருகண்டன்செய்தவத்தை மெய்யாகக்கண்டார்காண்
அப்போமிருகண்டன் அரனுரைதான்தொழுது

விருத்தம்.

அய்யனேபோற்றிபோற்றியறம்வளர்த்தவனேபோற்றி
செய்யனேபோற்றிபோற்றி திருக்கயிலாசாபோற்றி
பையவேதவசியாகப் பார்தனிலுதித்தாய்போற்றி
யுய்யவேயடியேற்கன்பா யொருமைந்தனருள்வாய்போற்றி

நடை. என்றுமொழிகேட்டு இருவருமனமகிழ்ந்து
சிந்தையுடனே திருவாக்குத்தானுரைப்பார்

வாராய்மிருகண்டா மதலையைநாந்தருவோம்
சீராகவேவயசு தீர்க்காயுசாயிருந்தால்
கல்வியறிவில்லாமற் கசடனாய்த்தானிருப்பான்
அல்லதுகல்வியறிவு வுடையவனாயிருந்தால்
பதினாறுவயததனிற் பரிந்தேயிறந்திடுவான்
ஆனதினாலந்த வகைதனிலேயாண்பிள்ளை
எந்தவகையா யிருக்கவேணுமென்றார்
அப்போமிருகண்டன் ஆராயுங்கல்வியனாய்த்
தவத்தினில்மிக்கோனாய்த் தந்தருள்வாய்பிள்ளையென்று
தெண்டனிட்டப்போது திருமதலைதானருளி
அம்மையுமையவளும் ஆனபரமேஸ்வரரும்
இடபமதிலேறி யேகினார்கயிலைதனில்
மிருகண்டனாரு மிக்கத்தவமுடித்து
நலம்பெறவேதானிருந்து நன்றாகவாழ்கையிலே
வந்துபிறந்தான் மகவாகிமார்க்கண்டன்
சாஸ்திரபுராணமெல்லாம் சதுராகத்தான்படித்து
வேதங்களோதி விளங்கினார்மார்க்கண்டன்
அப்பால்நடக்கும்மதிசயத்தைகேளுமினி
வில்வந்துளசி விருப்பமுடன் தானெடுத்து
மந்தாரைப்பிச்சி மருவற்றபூக்களுடன்
சென்பகமுமல்லிகையுஞ் சேர்ந்தஅலரியுடன்
புஷ்பவகைகளெல்லாம்போதவேதானெடுத்து
தீர்த்தங்களாடித் திருநீறுந்தானணிந்து
கண்டியணிந்தைந்தெழுத்தைக் கருத்திலேதானமைத்து
சிவனைத்தொழுது சிவபூசைசெய்யலுற்றான்
அல்லும்பகலு அரை நாழிகைபிரியாமல்
அந்தமுடன்சிவனை யன்பாகப்பூசைசெய்தான்
தோத்திரங்கள்தானும் துலங்கவேசொல்லலுற்றான்

விருத்தம்.

அண்டர்கட்கரியாய்போற்றியடியவர்கெளியாய்போற்றி
வண்டமிழ்ப்பாண்டிநாடு வாழமண்சுமந்தாய்போற்றி
கண்டவர்க்கினியமேனி காட்டியென்சென்னிமீதில்
முண்டகத்திருத்தாள்வைத்த முத்தனேபோற்றிபோற்றி
வேதநாயகனேபோற்றி விண்ணவர்தலைவாபோற்றி
மாதொருபாகாபோற்றி மறுசமயங்கள்மாயப்
பேதகஞ்செய்வாய்போற்றி பிஞ்ஞகாபோற்றியான்செய்
பாதகமனைத்துந்தீர்க்கும் பராபராபோற்றிபோற்றி.

நடை. இப்படித்தோத்திரங்கள் இயம்பிமிகப்பணிந்து
பழுதுகள்வாராமல் பரமனையேதொழுவார்
இந்தப்படியே யிருக்குந்தருவாயில்

ஆண்டுபதினாறும் யாச்சுதேயாங்கவர்க்கு
அப்போதுயமதன்மர் அருகில்நின்றதூதுவரை
மார்க்கண்டமாமுனிக்கு வயதுபதினாறுச்சு
மார்க்கண்டன்றன்னை வரவழையுமென்றுரைக்க
அந்தமொழிகேட்டு ஆனபெருந்தூதுவர்கள்
சென்றவனைத்தேடிச் சீக்கிரத்தில்வந்தார்கள்
அப்போதுமார்க்கண்டன் ஆனபெருங்கோயில்நிற்க
நின்றமார்க்கண்டனையு நீர்வாருமெனறுரைத்தார்
அப்போதுஅுதரைத்தான் அன்பாகத்தான்பார்த்து
நீங்களும்பாரென்று யெடுத்துரைத்தாரந்நேரம்
இயமதருமராசன் இயல்தூதர்நாங்களெல்லாம்
எங்களரசனும்மை யினிமையாய்த்தானழைத்தான்
எங்கள்வயசு மொருபதினாறுச்சுதென்று
வந்தோமுமையழைக்க வாருமென்றுதானுரைக்க
மார்க்கண்டனுரு மனம்நடுங்காதேயுரைப்பார்
தார்கொன்றைசூடுகின்ற சங்கரனைத்தானினைந்து
வந்தவொருதூதுவரே வார்த்தையொன்றுகேளுங்கள்
அந்தமுடனுங்களை யழைத்துவரச்சொன்னவனும்
முந்தியிருந்தவனோ முறைசெய்யவந்தவனோ
எந்தயியமனெனையழைக்கச்சொன்னவன்காண்
என்றபொழுதில் யெமதூதரேங்கிநின்றே
இவருயிரைத்தான்பிடிக்க இசையாதென்றோடிவந்து
எமதருமராசன்பா லிசைக்கிறார்தூதுவர்கள்
மார்க்கண்டன்றன்னை வரவழைக்கச்சொன்னீரே
அவன்சொன்னவார்த்தை யடியேன்உரைக்கிறோம்
முந்தியிருந்தவனோ முறைசெய்யவந்தவனோ
உங்களியமன் ஒளித்தோடிப்போவான்காண்
வந்தபடியே வழிபார்த்துஓடுமென்றான்
உடனேபயந்து ஓடிவந்தோமென்றனரே
அந்தமொழிகேட்டு அப்போதுயமதன்மர்
கோபித்துகண்சிவந்து கூற்றலருமந்நேரம்

விருத்தம்

அரியுமயனுந்தெரியாத அரனைநோக்கித்தவம்பண்ணிப்
பிரியமுடனேமிருகண்டன் பெற்றபிள்ளையுயிர்சோர
எரியுங்குஞ்சியுளகூற்ற னெடுத்தான்சூலத்துடன்பாசம்
விரியுங்கடல்சூழுலகமெல்லாம் வெற்றிபிறக்கத்தோன்றினனே.
தெரியுங்கடற்போற்கோபமுண்ட சேனையெல்லாம்புடைசூழக்
கரியமலைபோல்செம்மலைபோல் கடுகநடந்தான்வழியின்மேற்

பெரியகடாவின்மீதேறிப் பிறைபோல்வளர்ந்தவயிறுகளும்
எரியும்விளக்கின் சுடர்போல இரண்டுவிழியும்பொழிசிதற.

வசனம்.

அகோ தெப்படியென்றால் மார்க்கண்டனுக்கு வயசுபதினாறானவுடனே தூதர்களையனுப்பிக் கூட்டிவரச் சொல்ல மார்க்கண்டனை வன்சுவாமி கையிலைபங்கிரிவாசர் கிருபையைத் தியானித்துக்கொண்டுவந்து தூதரைநிராகரித்து எமதர்மராசனைபுஞ் சட்டைபண்ணாமற்சொன்னசெய்தியைத் தூதரானவர் தருமராசாவினிடத்திற்போயறிவிக்கத் தருமராசன்மிகுந்த கோபங்கொண்டு கண்களிரண்டு நெருப்புப்பொறி பறக்கத்தக்கதாக அண்டங்கள் மலைகளெல்லா நடுநடுங்கத்தக்கத் தேவர்களெல்லாம் வெருண்டோடத் தக்கதாக வயிரமுடிதரித்தும் புசங்களிரண்டிலும் ஆயிரங்கால்கள் தூக்கப்படாநின்ற உடைவாளும் சுரிகையுங்கட்டி ஆயுதவரிசைகளிற் சிலஆயுதமும் இடுப்புகளில் வரைந்துகட்டிப் பாசக்கயிறுந் தண்டாயுதமெடுத்து கருங்கடாவின்பேரி லேறிக்கொண்டு வெற்றிச்சங்கூதி வீரமுரசறைந்து இருபுறமுஞ் சேனைதளங்கள் சூழ்ந்துவர ஆயிரங்காலாள்கள் ஆயுதபாணிகளுடனே வரவும் ஒவ்வொருகொம்பு இரண்டுநாழிகைப்பாப்பு நீளம்வளர்ந்து யிருக்கப்படாநின்ற கருங்கடாவானது இரண்டாயிரம்வரவும் மீசைகள் படபடவென்று துடிக்கத்தக்கதாகவும அண்டபுவனங்களெல்லாம் அதிரத்தக்கதாகவும் வலதுதொடைதட்டி மார்க்கண்டனைத் தேடப் புறப்பட்டான்.

நடை,

வாரார்எமதன்மர் மார்க்கண்டர்தனைத்தேடி
இபமதன்மன் அங்குவரும் இரைச்சல்மிகக்கேட்டு
மார்க்கண்டன்தானு மனதுமிகநடுங்கி
என்செய்வோமென் றுஈஸ்வரரைத்தானினைத்து
தஞ்சமென்றுசொல்லிச் சரணம்பணியலுற்றான்

விருத்தம்,

கண்டான்பாலன்காலனையுங் கண்ணீர்மிகத்ததும்பி
அண்டர்பெருமான்றனைப்பார்த்தே யடியேன்செய்தகுற்றங்க
ளுண்டானாலும்பொறுத்தருள்வா யுற்றகாலனென் னுயிரைக்
கொண்டேயின்றுபோகாமற் கோவேகாத்துக்கொள்வாயே.
என்றேயிரங்கிமார்க்கண்டன் இறைவன்பாதமலர்போற்றி
நின்றேதொழுதுகும்பிட்டு நெடுமூச்செறிந்துநின்றவனும்
நன்றேயுனதுபத்தியினி நமனுமுனைப்பற்றிடில்யானுஞ்
சென்றேதொலைப்போம்மார்க்கண்டா தெரிவாயென்றேசொல்லும்.
அஞ்சாதுனைநாங்காத்திடுவோ மானைமுகன்தன்னுனை
துஞ்சாதேநீயவனுடனே சொல்லாலொன்றும்பேசாதே
மஞ்சார்பொழில்சூழுலகறிய மதியாதுன்மேல்வருவானேன்
நஞ்சார்கூர்வாள்மழுவாலே நமனைக்கொல்வோமெனச்சொல்லே.

கோலஞ்செய்துமலர்தூவிக் குறித்துன்பாதம்வணங்கிடுவேன்
ஆலமுண்டமிடற்றனே அடியேனெஞ்சங்கலங்காமற்
சூலபாசந்தன்னுடனே சுற்றிநின்றுளென்னுயிரைக்
காலன்கொண்டுபோகாமற் காத்துக்கொள்வாய்கொள்வாயே.

அத்தனேபோற்றிபோற்றி அடியவர்க்கெளியாய்போற்றி
பித்தனேபோற்றிபோற்றி பிறைமுடித்தாடிபோற்றி
நித்தனேபோற்றிபோற்றி நிருமலர்போற்றிபோற்றி
யுற்றதோர்கூத்தன்வந்தா லுதைத்துடன்கொல்லுவாயே.

ஆதிப்பொருளாயலகட்டலா யணுவுக்கணுவாயாவருக்கு
நீதிப்பானுய்நிற்குணனுய் நினையுமடியார்க்கெளியோனுய்ச்
சோதிவடிவாய்ச்சுடரொளியாய்த் தோன்றுஞ்சிவனேமாமறலி
மோதிப்பாசமெறியவந்தான் முழுதுநானுன்னடைக்கலமே.

வசனம். இப்படிமார்க்கண்டன் தோத்திரம் பண்ணுவதைக் கேட்டு எமதருமராசன சொல்லுகிறுன்.

விருத்தம்.

வாடாகெடுவாய்மார்க்கண்டா மறந்தாலும்விடுவேனே
ஓடாகரத்தாரென்றுசெப்வா ருன்னைப்பிடித்துக்கொடுபொழுது
சூடாமணிசேர்வழியிரண்டுஞ் சொருகச்சொருகச்சூலத்தாற்
கூடாவுயிரைப்பிடித்தேநான் கொண்டேபோவேன்கண்டாயே.

வசனம். என்னடா மார்க்கண்டா என்னுடைய மனுஷன்வந்து உன்னையழைத்தால் அதற்குவாராமலிருந்து மேலானவார்த்தை சொன்னுயல்லவா உன்னைவிடத்தக்கதில்லை கர்த்தாவானவர் உன்னைக் கொண்டோடும்போது தடுக்கமாட்டாரென்று வெகுசாய்த் தருமராசன் மார்க்கண்டனைப் பயப்படுத்துகிறுன் எ-று.

விருத்தம்

ஈசன்றன்னாலென்செயலா மீதப்பதத்லை சயிவினியவரால்
வாசஞ்செய்துமலரிட்டு வணங்கினுலுமாற்றரிது
மோசம்போகாதுன்றனுக்கு முடிந்தநாளும்வந்ததுகாண்
பாசங்கொண்டேயுன்னுயிரைப் பற்றிமிகவும்பறிப்பேனே.

ஈரெட்டொழியவயசுனக்கு ஏற்றமுண்டோ என்னுடனே
மார்பைத்தட்டிஎதிராடி வலிமைசொன்னுய்மார்க்கண்டா
பாரிப்போதேநானுன்னைப் பரமேஸ்வரரும்பார்த்திருக்கக்
கூரியொளிர்வேல்தன்னுலே கொண்டேபோவேன்கண்டாயே.

வசனம் அதோதெப்படியென்றால் எமதர்ம மகாராஜனனவன் மார்க்கண்டனைப்பார்த்து அடாமார்க்கண்டா நீஎத்தனை தவத்தோடுங்கூடிப் பூசை செய்தாலும உனக்குப் பதினறு வயசுக்குமேல் விருப்பில்லை யகர்த்தர்தானென்னசெய்வார் அவ பார்த்திருக்கக்கொண்டு போகிறேனென்று கருங்கடாவின்பேரில் ஏறியிருந்த எமதருமாசன்

கிழிறங்கிஇன்றையத்தினம் உன்னுயிரைக்கண்டு போகிறேனென்று தருமராசன் கோபத்துடன்சொல்லப்போகிறான் எ-று.

விருத்தம்.

யடியேன்தொழுநம்பரனேயபயம் பரமேஸ்வரனேயபயம்
துடிசேரிடையாள்கணாளாவபயந் தூயநெல்லேப்பதியாயபயம்
கடிசேர்சூலக்கர்த்தாவபயங் கருணாலயனேயபயமபயம்
கொடிதாகியகூற்றுவனைக்கொன்று நொடுப்பாயெல்லாவரமுமென்க.

வசனம்— இப்படி அபயமிட்டு வருந்தின மார்க்கண்டனை பார்த்து சுவாமியருளுகிறார்.

விருத்தம்.

வந்துபயந்தேயபயமிட்ட மார்க்கண்டாநீயஞ்சாதே
யைந்துகரத்தன்றன்னுணை யந்தநமனையணுகவொட்டோஞ்
சிந்தைமகிழ்ந்தேயிருவென்று திருவெண்ணீறுகாப்பணிந்து
மைந்தன்றன்னைத்தன்பிறகே வாவென்றழைத்துவைத்தனரே.

வசனம். இப்படி கைலாசபதியானவர் மார்க்கண்டனைத் தன்கிட்டவைத்ததைப் பார்த்து எமதருமராசன் சொல்லுகிறான்.

விருத்தம்.

கூசக்கடாவோவல்லவென்று கொடியகோபத்துடனியமன்
ஈசர்க்கெதிரேதழலெழவே பெரியுஞ்செக்கர்க்குஞ்சியுடன்
பாசக்கயற்றாலவன்றன்னைப் பற்றிப்பிடிப்போமென்றெண்ணிப்
பேசிக்கொண்டுதான்வந்து பெரியமலைபோல்நின்றனனே.

நடை.

நின்றானியமன் நேசமுள்ளபாசமதை
வீசியெறிந்தான்காண் விமலமார்க்கண்டன்மேல்
அப்போதுமார்க்கண்டன் அரனையேகட்டலுற்றான்
வீசினபாசமது விரைந்துசிவன்மார்க்கண்டனையும்
சிக்கெனவேதானிறுக்கி சேர்த்துமேதானிழுத்தான்

விருத்தம்.

வட்டச்சடையார்திருமுதுகை வலுவாய்மார்க்கண்டன்றன்னை
கட்டிக்கொண்டான்தாமிருக்க் கண்ணீர்நின்றுமிகத்ததும்பச்
சிட்டர்க்குரியபிரானருஞ் சிறுவன்றானுமகப்படவே
துட்டர்க்காலன்பாசத்தைச் சுழற்றியிழுக்கலுற்றானே.

வசனம்.

அகோதெப்படியெனில் எமதருமராசனுக்குக் கோபமுண்டாகி மார்க்கண்டன்பேரிற் பாசத்தைவிசிட மார்க்கண்டனானவன் சுவாமியைதாவி சேர்த்துக் கட்டிக்கொள்ள அப்பாசம் சுவாமியையும் மார்க்கண்டனையுஞ்சேர்த்தது அதைக்கண்டுமார்க்கண்டனானவன்றன்னைப்பாசமிழுக்கிறதுந் தவிரநம்முடைய நிமித்தியஞ்சுவாமியையும்பாசக்

கயிறுபட் டிழுக்கும்படியாச்சுதே யென்று கண்ணீரானது தாரைதாரையாக வோடுகிறது சுவாமிக்குத் தெரிந்து கோபமுண்டாகி எமதர்மராசனை யாக்கினை செய்யப்போகிறார்.

விருத்தம்.

வாழுமுலகிலருள்பெற்ற மார்க்கண்டனைத்தான்கார்த்திடவே
யேழைபாகரெழுந்திருந்து இடதுகாலைமிகநீட்டி
வீழவுதைத்தார்நிலம்பார்க்க விண்ணுமண்ணுந்தானதிர
ஆழியுடைத்தாற்போலியமன் அலறவீழ்ந்தானவனியிலே.

நடை.

அப்பால்நடக்கும் அதிசயத்தைச்சொல்லுகிறேன்
பாதத்தாலேயுதைக்கப் பாதாளத்தேவிழுந்து
இறந்தானேயேமன் ஏற்றதொருஈஸ்வரரும்
மார்க்கண்டாநீயு மயங்காதேயென்றுரைத்து
என்றுபதினறு யிருக்கவரங்கொடுத்து
ஒன்றுக்குமஞ்சாதே யுன்னைநாங்காத்திடுவோம்
என்றுசிவனு ரிவ்வசனஞ்சொல்லிடவே
மார்க்கண்டன்மனதுக்கும் மனமகிழ்ச்சியுடன்வாழ்ந்திருந்தான்
அன்றுமுகவுலகிலுள்ள ஆருயிர்கள்இறவால்
இருந்ததினலென்னசெய்வாள் ஏற்றதொருபூமிமாது
கன்றிமுகம்வாடி கண்ணிடத்துநீர்சொரிந்து
சாவாகளில்லாமற் றரைப்பாரமாச்சிதினிப்
பூமிபெருகாத்திருக்கப் புனிதாருள்வேணுமென்று
பைந்தொடியாள்பூமாது பாரஞ்சுமத்தலுற்று
இந்திரனர்தம்மிடத்திற் போவோமெனநினைந்து
சித்திரபுத்திரரைச் சென்றுகண்டுசொல்வோமென்று
பூமாதுமங்கே புனிதமாயோடிவந்தாள்
வந்துநின்றுஇந்திரனர் வாய்த்ததிருமாளிகையில்
முறையிட்டுச்சொல்லுகிறாள் முடிந்தான்சீரண்மறலியுமே
என்னாற்சுமக்கக் கூடுதில்லையென்றுரைத்தாள்
அப்போது-சித்திராபுத்திரர் ஆதரவாய்வந்துநின்று
நாராயணரிடத்தில் நண்ணியேசொல்லுமென
நின்றுசலித்து நெடுமூச்சுத்தானறிந்து
ஆமுலைமாது அலறியேசென்றுகண்டாள்

விருத்தம்.

பாலன்செய்தநற்பாக்கியத்தாற் பரமேஸ்வரனர்பாதத்தாற்
காலன்பட்டுவிழுந்திறந்தான் அதனலுயிர்கள்காசினியிற்
சாலமிகுந்துசாவன்றித் தரணியில்பாரமாச்சுதென்று
ஞாலமடந்தைவருத்தமுற்று நாராயணனைப்போற்றினளே.

நடை.

அப்போதுமாயவரும் ஆனதொருபூமிமாது

உன்னுடையபார மொழிந்தருள்வேன்நான்தானும்
போமென்றுசொல்லி யனுப்பினார்பூமாதை
அப்போதுதன்கணத்துத் தழைத்தேயருள்புரிவார்
சம்புமேகாலத்திற்கு ருனிருக்கும்உத்தமரை
இங்கேயழைத்தோடி வாருமென்றாரங்கே
கணங்களுமோடியே கணக்கரிடம்வந்துகண்டு
நாராயணருபமை நன்றாயழைக்கலுற்றார்
என்றமொழிகேட்டவுடன் ஏற்றதொருபுத்திரரும்
சிந்தைமகிழ்ந்து சீக்கிரமாய்த்தாமெழுந்து
நாடாளுமிந்திரற்கும் நாகமடைந்தையற்கும்
கூடவேதெண்டனிட்டு கூப்பிட்டெழுந்திருந்து
இனித்தானனுப்புமென்று இணையடியைக்கைதொழுதே
நல்லதென்றுஇந்திரரும் நாயகியுமுளமகிழ்ந்து
போய்வாருமென்று புகழ்ந்துவிடைகொடுத்தார்
சேனைகள்சூழ்ந்துவரச் செம்பொன்னின்தேரேறிச்
சித்திரபுத்திரனார் சிவன்கைலைபோய்ச்சேர்ந்தார்
முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களும்வந்துகண்டார்
நாற்பத்துநாற்கோடி ரிஷிகளும்வந்துகண்டார்
சந்திரருஞ்சூரியருந் தானவரும்வானவரும்
வந்துமுனிதேவரெல்லாம் வணங்கினாரப்போது
சித்திரபுத்திரருஞ் சிவனாரடிவணங்கி
அருச்சனைகள்செய்து அரன்பாதம்போய்ப்பணிந்தார்
வந்துபணிந்த மகனாரைத்தானெடுத்து
நன்மையுந்துன்மையும் நடுவெழுதவந்தீரோ
என்றானார்களிகூற ஏற்றசித்ரபுத்திரரும்
பத்தியுடன்பட்டோலை வாசித்தார்பாங்காக
அப்போதுவிஷ்ணுவும் அகமகிழ்ந்தேயடிவணங்கி
சிவன்கயிலைசென்று செப்புகிறார்நல்வசனம்
எமதருமராசன் இறந்ததினாற்பூமாது
சாவன்றிமிகுந்தவுயிர் தனைசுமக்கமாட்டாமல்
அல்லல்படுந்துயர மாற்றவேவேணுமென்று
சிவனாரிடத்திற் செப்பினாரப்போது
எல்லோருங்கூடி யிசைந்தார்சிவனிடத்தில்
சிவனாருமங்கே சித்தம்மகிழ்ந்திடவே
பிரமாவுமன்னேரம் பெருமையாய்த்தானுரைப்பார்
வயதுபதினாறுச் சிருட்டித்தநாமவர்க்குக்
கணக்குப்படிசென்றான் காலத்தையறிந்துநமன்
தவத்தைமிகப்பாராமற் றூதைதான்மாண்டனன்காண்
புத்திக்குறைச்சலினாற் போய்மாண்டானந்தநமன்
பிள்ளைகள்செய்தகுற்றம் பொருத்தருளவேணுமையா

ஆரிடத்திற்சொல்வோம் அரனேநீரல்லாமல்
வேறொருவருண்டோ விண்ணப்பம்கேட்கவென்றார்
இப்படியேவானவர்கள் எல்லோரும்முறையிடவே
சித்தமிரங்கிச் சிவனாருமேதுசொல்வார்
இப்படியேயியம னினிமேலுஞ்செய்யாமல்
சொல்லுகிறோம்கேளுங்கள் சுருக்கமாயொன்றுசொல்வார்
அன்னதானஞ்செய்வோர் அருமைகோவில்கட்டினவர்
கன்னிகாதானஞ்செய்வோர் கன்றுக்குப்பால்விட்டோர்கள்
சிவன்பாதம்சென்றவர்கள் சிவபூசைசெய்திடுவார்
அன்னைபிதாவை யனுதினமுந்தான்தொழுவார்
கோவிலுக்குநித்தம்போய்க் கும்பிட்டுவருவோர்கள்
பார்வதிபூசை பத்தியாய்ச்செய்வோர்கள்
வைகுண்டநாதருக்கு வழியடிமைசெய்தவர்கள்
நன்மைசெய்தவர்மேல் நாடாதேயென்றுசொல்லி
இவ்வளவுபேரும் இன்பமுடனென்னிடத்தில்
கொண்டுவரவேணுமென்று கூறியேபின்புசொல்வார்
எமனையெழுப்பி யின்பமுடன்மகிழ்ந்து
கூப்பிடுங்களென்றுசொல்லி கோமான்விடைகொடுக்க
அருளிப்பாயென்றுசொல்லி அந்தகனைத்தானெழுப்ப
தண்டாயுதத்தோடே யெழுந்தானியமனுந்தான்
வாய்புதைத்துதெண்டனிட்டு வணங்குகிறான் தானியமன்
அப்போதரனார் அகமகிழ்ந்துபார்த்தவனை
நன்மைகள்செய்தவர்மேல் நாடாதேயென்றுசொல்லி
ஆயுதங்களெல்லாம் அன்பாகத்தான்கொடுத்துத்
தன்மக்கணக்கெழுதித் தான்வந்தவுத்தமரை
நன்மைதுன்மையுள்ளபடி நமனருமேதானிருந்து
வாக்குடனேசொல்லுமென்று மகிழ்ந்துமேதானுரைத்தார்
இருபேருமொன்றாய் எல்லோனயுமனுப்பி
எமலோகபட்டணத்தைச் சேருகிறாரிருபேரும்
பட்டைகள்மிகநெருங்கப் பாரக்கடாவேறி
வெற்றிக்குடைபிடிக்க வெண்சாமரைபோடக்
கணக்கரும்நல்ல கற்பகத்தேரேறி
இயமதர்மன்கூட இசைந்துவந்தாருத்தமனார்
எட்டுதிசையு மெங்குமேதான்முழங்க
திக்குதிசைகளெலலாஞ் சிறப்பானபந்தலிலே
கவிவாணர்பாடக் கட்டியர்களாடிவா
நாடகசாலைப்பெண்கள் நாட்டியங்களாடிவர
பதினெட்டுவாத்தியங்கள் பண்பாகத்தான்முழங்க
வாசங்கள்தான்வீச வான்கவரிதான்வீச
பொன்னுலகத்தாரும் போதவேசூழ்ந்துவரத்

தேவாதிகளெல்லாஞ் சிறப்புடனேதான்வரவே
இந்தப்படியே இருபேரும்வந்திருந்தார்
புட்பமாரிபொழிந்து பொன்னுலகோர்வாழ்த்தியிட
வானம்புவியு மற்றுலகிலுள்ளதெல்லாம்
நன்மையுந்துன்மையு நன்றாய்க்கணக்கெழுதி
எமதருமன்மாளிகையில் இருக்கின்றார்நற்கணக்கர்
நான்குவாசல்வழிக்கு நடுவேயோர்மாளிகையில்
சித்திரபுத்திரருஞ் சிறப்பாகத்தானிருந்து
பட்டோலைதனைப் பதிவாகவாசித்தார்
திருந்தவேநன்மைசெய்தோர் சிந்தவழிவருவதற்கு
வடக்குவாசல்வழியை வரிசையாய்செய்யலுற்றார்
மாணிக்கஞ் சேர்த்த வயிரக்கால்தானட்டி
இடமபெறவேபந்தல் எழிற்காவணம்போட்டு
மாடங்கள்கட்டி வயிரவிளக்கேட்டி
கூட்டங்கள்கட்டிக் குளிர்ந்தமலர்க்காவுடனே
நல்லதண்ணீர்ப்பந்தல்களை நன்றாகவுண்டுபண்ணி
புண்ணியஞ்செய்வதற்குப் பொருத்தமிகவுண்டாக
அருக்கானபேரை யவ்வழிக்குகாவல்வைத்து
இதுதான்கயிலைவழி யென்றுமேபுண்ணியர்க்கு
சொல்லும்படிக்குச் சுருதியுள்ளகாவலரைத்
திட்டங்கள்செய்து சிறப்புடனேவைத்தார்காண்
கீழ்வாசல்தனனருகே கேசவனைத்தானோக்கி
ஞானநிஷ்டைசெய்தவர்கள் நல்லவழிவருவதற்கு
சிவஞானபத்தர் தெரிசிக்கவருவதற்கு
பராசத்திபத்தர்கள் பண்பாயிருப்பதற்கு
மண்டபமுஞ்சூளிகையும் வகையுடனேதான்வைத்து
மாளிகைகூடல வகுப்பாகச்செய்யலுற்றார்
வெள்ளிக்கதவுமிட்டு வேதியரைக்காவல்வைத்து
வைகுண்டநாதருக்கு வழியடிமைசெய்தவர்கள்
வருகிறவழியென்று வைத்தாரேதூதுவரை
வேறுமொருவாசல் விரைவாகவகுக்கவென்று
வந்துதெற்குவாசல் வழிதோருமுட்பரப்பி
நெருப்புப்பரந்தெங்கும் நின்றெறியவுண்டுபண்ணி
சுண்ணாம்புஞ்சேறுஞ் சுடுமணலுமுண்டாக்கி
பேதெரியவெட்டிப் பெருங்கழுக்கள்தானட்டி
கூரைப்பறங்காவும் குளிர்ந்தநிழலில்லாமல்
நாயும்நரியும் பெருங்கடுவாயோநாயும்
கட்டெறும்புகொட்டுந்தேள் கடியதொரு பாம்புடனே
அட்டைப்புழுக்குழியும் மரணபுழுக்குழியும்
நரகக்குழியும் நன்றாகவுண்டாக்கி

அரியதொருபாதகரை யடித்திழுத்துவரச்சொன்னார்
கல்லுங்காடுங் கடியமணல்பரப்பி
பாதகரைத்தெண்டிக்கப் பாவிகளைக்காவல்வைத்தார்
மேற்கேயொருவாசல் விதம்விதமாய்ச்செய்யும்வகை
பார்க்கப்பயங்காட்டும் படர்பூதப்பிசாசுகளும்
கருநாயுஞ்செந்நாயுங் கலந்துகட்டிநிறுத்திவைத்தார்
குரைக்குநதலைப்பேய்கள் கூட்டமாய்நிறுத்திவைத்தார்
செக்குலக்கைகலத்திருகைச் சிறப்பாகவுண்டுபண்ணி
செப்புத்தூணட்டியதிற் றீயெரியநிறுத்திவைத்தார்
இரும்ப லேதூண்டில்களை யெங்குமேதானட்டி
நிகரில்லாத்தரைதனிலே நெருப்பெரியச்செம்புருக்கி
பஞ்சமாபாதகர்க்குப் பரப்பியேசெப்துவைத்தார்
கிங்கில்யரங்கே கெட்டியாய்க்காவல்வைத்தார்
இப்படியேவாசல்க ளெல்லாம்வகுத்தபின்பு
செப்பமுடனிருபேருஞ் சிறப்பாகத்தானிருந்தார்
இங்கிதங்கள்பேசி யிருபேருந்தான்மகிழ்ந்து
வள்ளுவனுக்காளவிட்டு வரவழைத்தாரந்நேரம்
வள்ளுவனும்வந்து வலமாகவந்து
அடியேனையிங்கே யழைத்ததேதுக்கெனவே
படியேழுஞ்சென்று பறையடிக்கநீகேளு
சீவசெந்துக்களெல்லாம் சிறப்பாகதானறிய
காயிருக்கப்பழமுதிரும் படியடியேமுரசை
அடித்துவாவென்றுசொல்லி யனுப்பினானந்நேரம்
அப்படியேவள்ளுவனும் யானைதனைக்கொண்டுவந்து
ஆனைக்குள்ளவரிசைகளை யன்பாயலங்கரித்து
ஆபரணமுள்ளதெல்லாம் அடைவாகவேபூட்டி
தம்பட்டம்வைத்துத் தனிக்கால்வழியேதான்
ஆனைதனிலேறியே புறப்பட்டானப்போது
துர்க்கைதிருக்கோயில் தூரவேதான்தெரிய
துய்யகரிவிட்டிறங்கித் துர்க்கையைத்தான்பணிந்தான்
மதுவுதனைக்கொடுத்தாள் மாகாளியப்போது
அரக்குமதுவு மளவின்றித்தான்குடித்தான்
பதினாலுலகறியப் பறையறைந்துசொல்லுகிறான்
ஆண்சாதிபெண்பால் ஆதியேதான்பிறந்த
நாலுவகைச்சாதிகளும் நன்றாகத்தான்றெரிந்து
பழமுதிரக்காயிருக்க வென்றுசொல்லிபண்புடனே
வெய்யபெருந்தோளான் வீதியிலேவந்துநின்று
முறையிட்டுத்தான்பறையு முழங்கினனப்போது
இந்தமொழிகேட்டுடனே யெல்லாருந்தான்மகிழ்ந்து
அந்நேரஞ்சிறுபிள்ளைக ளனேகம்பேர்தான்கூடி

இரைச்சலிட்டுக்கொண்டு எதிராகநின்றதுவே
அப்போதுவள்ளுவனு மானதனைநோக்கி
அடித்தானேபிள்ளைகள்மேலானவொருகோபத்தை
அப்போதுபிள்ளைகளுக் கதிககோபமுண்டாகி
கையில்மணலெடுத்துக் காற்றிலேதூற்றிவிட்டார்
கண்ணில்மணல்விழுந்து கசக்கியேவள்ளுவனும்
கோபம்பெரிதாகிக் குணக்கேடாச்சொல்லிவிட்டான்
குடித்தவெறியாற் குணந்தப்பிசொல்லிவிட்டான்
பூவுதிரப்பிஞ்சுதிரப் பெருக்கெனவேயோட்டுதிரக்
காயும்பழமும் கலந்துதிரவேணுமென்று
தினம்பிறப்பாயிரம்பேர் தினமிறப்பாயிரம்பேர்
கனமிகுதியேருமற் றாணிப்பாரங்குறைய
என்றமதுகுடித்த வெறியாலிரங்காது
அடியடியென்று அடித்தான்பெருமுரசை
அப்படியேதானடித்து அவ்விடத்தைவிட்டேகி
சித்திரபுத்திரர்பாற் சென்றேயடிபணிந்தான்
அந்தக்கொடும்பறைகேட் டவ்விடத்திலுள்ளவர்கள்
இந்தவகையேதென்றே யெழுந்துமேதான்பிறகே
எல்லோருமொன்று யெமலோகம்போய்ப்புகுந்தார்
நல்லதர்மராசனையும் நற்கணக்குநாதரையும்
வந்துமிகபணிந்து வள்ளுவனங்குவந்து
மன்னவரேநீங்கள்சொன்ன மாற்றத்தைவிட்டுவிட்டு
கருங்குழியிற்பூமுதலுங் கருத்தரித்தபின்முதலும்
வடுப்பிஞ்சுதாயுதிர வென்றுரைத்தேவள்ளுவனும்
ஏற்றதொருபறையத்தா னெல்லோருந்தான்கேட்க
என்றுதொழுதுசொன்னு ரிருபேருந்தான்பார்த்து
அக்நேரமவர்களுக் கதிககோபமுண்டாகி
சொன்னமொழியொன்றிருக்கச் சொற்றவறியடித்தவனை
கோபம்பெரிதாகிக் கூட்டிவாச்சொன்னார்கள்
வந்துமேவள்ளுவனு மலரடியைப்போற்றிசெய்ய
வாராய்நீவள்ளுவனே வாய்மதங்களேதுரைத்தாய்
அப்போதுவள்ளுவனு மடிபணிந்தங்கேதுரைப்பான்
இப்போதுவந்தகுறை யென்னுலேவந்ததல்ல
அரக்குமதுமாகாளி யம்மைமிகவார்த்தாள்
அரக்குவெறியால் ஞழக்கினேனம்முரசை
பிள்ளைகள்தூர்ச்சனர் பிழைகேடாய்சொல்லிவிட்டேன்
இந்தப்பிழையைப் பொறுத்தருளவேணுமையா

குடித்தவெறியாற் குணந்தப்பிச்சொல்லிவிட்டேன்
உள்ளமொழிசொன்னதெல்லா முறுதியாமென்றுசொல்ல
மாய்கையதுசொன்ன வள்ளுவனைத்தான்பார்த்து
சாராயந்தான்குடித்தான தவருவந்துவிட்டதினால்
வள்ளுவனைசொல்ல வகையேதுமில்லையென்றார்
பிள்ளைகளாலே பிழைகேடுவந்ததென்றாள்
வள்ளுவன்றானென்செய்வான் மற்றபேரேதுசெய்வார்
வள்ளுவன்சொர்படியே மானிடவரெல்லோரும்
வாழ்வுபெறவேவாழ்ந்து மகிழ்ந்திருங்கள்புவிமீதில்
என்றேயெமனார் இன்பமாய்த்தானுரைத்தார்
பூலோகத்திலுள்ள புகழ்தர்மனுவையெல்லாம்
அவரவரிடத்தில் ஏகினாரப்போது
இருந்தாரிருவருந்தான் இரத்தினமணிமண்டபத்தில்
மணிமுடியைதான்சூட்டி வண்மையுடன்தானிருந்து
பட்டோலைகள் தன்னைப் பறித்துமுகவாசிக்க
அப்போதுசெட்டிச்சி யம்மையொருசீமாட்டி
அமராவதிப்பெருமாள் அன்னைபோற்காத்தளிப்பாள்
தர்மராஜாவின்தேவி தான்செய்தபுண்ணியங்கள்
அழகியபுத்தகத்தில் அகப்படவேயிப்போது
இயமனார்தன்னிடத்தி லியல்பாகவாசித்தார்
இந்தவிபரம் இனிமேல்விளம்புகிறேன்
இக்கதையைக்கேட்டவர்க ளிராசர்பதம்பெறுவார்
நன்றிப்பெருங்கதையை நாள்தோறும்படிப்ப்வர்கள்
பாடிப்படித்திடவே பத்தியுடன்கேட்டவர்கள்
நாடியெழுதினவர் நல்விரதந்தானெடுத்தோர்
கற்றவரெல்லாம் களிப்பாய்ப்படிப்பதற்கு
ஸன் ஆப்இண்டியா அச்சுயந்திரசாலைதனில்
நலமாகஅச்சிட்ட எஸ். பி. ராஜாராமவர்கள்
பலமாகப்பெருஞ்செல்வம் படைத்துமேவாழ்ந்திருப்பார்
ஆல்போல்தழைத்து அருகுபோல்வேரூன்றி
மூங்கில்போல்சுற்றம் முசியாமல்வாழியவே.

சித்திரபுத்திர நயினார்கதை

முற்றுப்பெற்றது.

உ

கடவுள்துணை.

அமராவதிகதை.

செட்டியம்மையென்றே சீமாட்டிதன்கதையை
காரணத்தால்நான்பாடக் கணபதியேமுன்னருள்வாய்
தர்மராசாவின் தயவானதேவியென்பாள்
அமராவதியென்ற அழகானநற்பெயரால்
பூதலத்திற்செல்வம் பொருந்தமிகவுண்டாக்கி
மட்டில்லாச்செல்வம் வளர்ந்துமிகவுண்டாக்கி
அன்னசுற்றத்துடனே யருள்பெறவேதான்வாழ்ந்து
முத்தொட்டில்கட்டி முடியுவாழ்வுண்டாக்கித்
தருமங்கள்தானே தவராமல்செய்துவந்தாள
பாவங்களொன்றுசற்றும் பக்கத்தில்கேட்டறியேன்
இந்தப்படியே யியல்புடனேதான்வாழ்ந்தாள்
நயினார்தனிநோன்ப நாவிலெடுத்தறியாள்
கணக்கரென்றசெய்தி கனவிலுங்கேட்டறியாள்
முப்பாலுங்காச்சி முடியாமல்வாழுகின்றாள்
சிவஸ்தலம்விஷ்ணுஸ்தலம் தெரிசனங்கள்செய்தறியேன்
சித்திரபுத்திரர்நோன்பு சிந்தையிலேவைத்தறியாள்
இவள்செய்திதன்னை இயல்கணக்கர்தாமறிந்து
எமதருராஜனுட னின்பமாய்த்தானுரைக்க
அவள்தரும்நற்கணக்கை யணுவளவுந்தப்பாமல்
கேட்டாரியமருந்தான் கிருபையுடனேயிருந்து
அவள்செய்தபுண்ணியங்க ளடைவாகச்சொல்லுகிறாள்
பட்டணமெல்லாம் பறைதட்டியாராய்ந்து
அன்னக்கொடிகட்டி யமுதுபடைத்திடுவாள்
அதிதிபரதேசியர்க்கும் ஆருமற்றார்தங்களுக்கும்
ஆராய்ந்துதேடி யமுதுமிகக்கொடுப்பாள்
அத்தாலங்கேட்டவற்கு அமுதமேதான்கொடுப்பாள்
மகேசுரபூசைமுதல் மனமகிழ்ந்துசெய்திடுவாள்
கோட்டைக்குத்தண்ணீர் குளிர்ச்சிமிகவுண்டாக்கிப்
பாணக்கம்நீர்மோர் பதிவாகச்செய்துவைத்தாள்
சித்திரைமாதத்திற் செழிப்புடனேநற்குடையும்
விசிரியுந்தான்கொடுத்து வெப்பங்கள்தனித்திடுவாள்
கன்னிகாதானங் கருதிமுடித்துவைப்பாள்
வேதியர்க்குள்ளதெல்லாம் விரும்பியேகொடுத்திடுவாள்
ஆடையில்லாபேர்களுக்கு ஆடைமிகக்கொடுத்திடுவாள்
சனிவாரமெண்ணெய் தப்பாமற்கொடுத்துவந்தாள்
நந்தவனமுண்டாக்கி நற்பூக்கள்தான்பறித்து

ஆலயங்கள்தன்னி லடைவாகச்சாத்துமென்றாள்
தூரத்துக்குதூரஞ் சுமைதாங்கிகட்டிவைத்தாள்
காதத்துக்காதங் கற்கிணறுகட்டிவைத்தாள்
பிள்ளைபாற்றின்பண்டம் பெருக்கவேதான்கொடுப்பாள்
வெட்டுந்தலையைப் பொருள்கொடுத்து மீட்டுவாள்
வட்டியில்லாமற்கொடுத்து வாங்கிமிகவைத்திடுவாள்
வேந்தனுக்குஅஞ்சி விரும்பிவருவார்க்கு
தேருதலைசொல்லி யடைக்கலங்கள்தான்கொடுப்பாள்
சன்னங்கள்குத்திக் களவுசெய்யவருபவர்க்கு
அஞ்சாதேபோவென்று ஆதரவுசொல்லிடுவாள்
ஏழைபரிதேசியர்க்கு இல்லடமுங்கட்டிவைத்தாள்
இடிந்தமடமுதலாய் எடுத்துமேபுதுப்பித்துப்
பூப்பியர்கள்போட்டுப் புறக்கனிகள்தான்கொடுப்பாள்
அனுதிப்பிணத்தை யடக்கிவைப்பாள்கண்டீரே
ஆயிரங்கோட்டையரிசி அன்றைக்கன்றுசொல்லிடுவாள்
அதற்கானகாய்கரியு மப்படியேதான்கொடுப்பாள்
சம்பாரஞ்சொல்லுவதை தடைதயவேதான்கொடுப்பாள்
இந்தப்படிதரும மெவ்வளவுந்தப்பாமல்
செய்துமேதானுஞ் சிறப்பாகத்தானிருக்க
விரதமும்நோன்பும் விரும்பாதபாவியென்று
கணக்கருமங்கே கடுங்கோபமுண்டாகி
என்னதாஞ்செய்தாலு மேந்திழையாள்தன்னைவிடோம்
பூமிதனிலிருந்து பொருந்தியேவாழாமல்
அதற்கானபடிசெய்ய அழைப்பிக்கவேணுமென்று
கணக்கருக்குக்கைகூலி கட்டுவாருலகமதில்
இந்தவசனமதை யெவ்வளவுமறியாமல்
இருந்தஅமராவதியை யிங்கழைக்கவேணுமென்று
ஏவினார்தூதுவரை யின்னமொருவார்த்தைசொல்வார்
அவளுடையவாச லடையாளங்கேட்டீரோ
தென்னமரங்களுஞ் சேரவேசூழ்ந்துநிற்கும்
கப்பல்படகுமுதல் கரையருகேவந்துநிற்கும்
தீவுகளிலுள்ளதுகள் சேகரமாய்வந்துநிற்கும்
பசுக்களொருகோடிநிற்கும் பைங்கொடியாள்வாசலிலே
அரதேசிபரதேசிக் கன்னம்வழங்கிடுவாள்
என்றுசொல்லிநற்கணக்கர் ஏவினார்தூதுவரை
அந்நேரந்தூதுவரை அதிககோபமுண்டாகி
இருப்புத்தடியுடனே யேற்றமேதாராயிரமும்
பாசக்கயிறும் பெருவலையுந்தானெடுத்து
வந்துவளைந்தார்கள் மனையாட்டிவாசலிலே
வாசலிலேவந்துநின்று வளமையெல்லாங்கண்டார்கள்

அதிதிபரதேசிகட்கும் அன்னம்கொடுக்கிறதும்
கூனர்குருடர் குறைக்கால்முடவருக்கும்
ஆராய்ந்துபார்த்து அமுதுகொடுக்கிறதும்
தருமங்களெல்லாந் தயவுடனேசெய்கிறதும்
இத்தனையும்கண்டு இயல்பானதூதுவர்கள்
அமராவதிபாளை யழைத்துவரச்சொன்னார்கள்
இவளைநாமழைத்துப் போனோமேயாகில்
தருமங்களெல்லாந் தவிர்ந்துவிடுங்கண்டீரே
அன்னக்கொடிகளெல்லா மலைந்துவிடுங்கண்டீரே
என்றுசொல்லிதூதுவர்கள் யேங்கிமனங்கலங்கிக்
கையில்தடியைக் கடக்கவேபோட்டுவிட்டு
நின்றுபெருமூச்சும் நெடுமூச்சுத்தானெறிந்தார்
அந்நேரமோடிவந்தாள் அமராவதியாளும்
கண்டாளேதூதுவரைக் கலங்கியிருக்கிறதை
அமராவதியாள் அவர்முகத்தைத்தான்பார்த்து
வாருங்கள்மக்களே மயங்கியிருப்பானேன்
இத்தனைநேரமட்டும் இளைப்பாயிருந்தீரே
அடியாள்தன்பேரில் அபராதமுண்டுகண்டீர்
என்றுசொல்லியிங்கிருந்து இனியமுதுகொள்ளுமென்றாள்
அப்போதுதூதுவர்கள் அடுத்தமொழியுரைப்பார்
இந்நேரம்நாங்கள் இனியமுதுகொள்வதில்லை
என்றுசொல்லித்தூதுவர்கள் இருந்துவிசாரமுற
வாருங்கள்மக்களே வருந்திமெலிவானேன்
கன்னமிடவந்தீரே களவுசெய்யவந்தீரோ
வேந்தனுக்கஞ்சி வெருண்டுதான்வந்தீரோ
தாய்க்குந்தாயாகித் தானிருக்கவுங்களுக்கு
உண்டிருக்கஅன்னமுதல் உடுமடியும்நான்தருவேன்
அஞ்சாமல்நீங்க ளன்னங்கள்தான்பொசிக்க
வாருங்களென்று வருந்திமிகவழைக்க
இவ்விடத்தில்தானமுது பொசித்தோமேயாகில்
எங்கள்நயினார் எழுதுவார்பட்டோலை
ஆனதினால்நாங்க ளமுதுபொசிப்பதில்லை
இருந்தரசாளுமென்று ஏகினார்தூதுவர்கள்
வந்துவணக்கர் மலரடியைத்தெண்டனிட்டுச்
சித்திரபுத்திரரே சீமானே கேளுமையா
செட்டியாலெங்களைத் தீக்குழிவிற்போட்டதுவும்
செட்டிச்சியைநாங்கள் தீண்டோமொருநாளும்
என்றுசொல்லியக்கணக்கர் இருகண்ணுந்தான்சிவந்து
உங்களையுன்னை உபசாரஞ்சொன்னாளோ
மற்றுமொருதூதுவரை வரவழைத்தேதுசொல்வார்
அமராவதியொருத்தி ஆனதர்மஞ்செய்துக்கொண்டு

என்னேம்புகொண்டா ரெந்தனையுங்கிளையாமல்
பூதலத்திற்செல்வம் புகழ்பெறவேதானிருந்து
தனிக்குறும்புசெய்துகொண்டு தரணியிலிருப்பவனை
இந்நேரமிங்கே யழைத்துவாவென்றுசொன்னார்
என்றுசொல்லித்தூதுவரை யியல்பாகத்தானனுப்ப
அந்நேரந்தூதுவர்க்கு அதிகோபமுண்டாகி
இருப்புத்தடியெடுத்தார் யேற்றதொருகிங்கிலியர்
வந்துவளைத்தார்கள் வாழ்வாசிவாசலிலே
நந்தவனம்வைத்து நறும்பூப்பறிக்கிறதும்
அன்னங்கொடுத்து ஆதரவுசொல்லுவதும்
சத்திரங்கள்வைத்து தயவாகநடக்கிறதும்
தருமங்களெல்லாந் தவறாமல்செய்கிறதும்
கண்டார்கள்கிங்கிலியர் கவலைமெத்தயுண்டாகி
கையிற்றடியைக் கடக்கவேவிட்டெறிந்து
தலையிலேகையைவைத்து சலிப்பாயிருக்கையிலே
அந்நேரம்அங்குவந்தாள் அமராவதியாளும்
வாருங்கள்மக்களே வாடியிருப்பானேன்
அமுதுகொள்ளவாருமென் றழைத்தாளேயப்போது
பாணக்கம்வாங்கிப் பசியாரக்குடித்தார்கள்
இப்போதிவளை யழைத்துமேபோனக்கால்
தருமங்களெல்லாந் தவறிவிடுமென்றுசொல்லி
ஏதுகுறையென்று ஏகினார்கிங்கிலியர்
சித்திரபுத்திரரே சீமானேகேளுமையா
எங்களையும்நீங்கள் என்னபழிசெய்தாலும்
செட்டிச்சியைக்கூட்டி வரமாட்டோமென்றுசொன்னார்
அந்நேரமக்கணக்க ரதிகோபமுண்டாகி
உங்களுக்குக்கைகூலி கட்டினளோதாரி
பாணக்கம்வாங்கிப் பதிவாய்க்குடித்தீர்கள்
இதற்கோயனுப்பிவைத்தே னென்றாரேயுத்தமனார்
அதையுங்கணக்கெழுதிக் கொண்டாரேயுத்தமனார்
சினத்துமிகவுரைத்துச் சீறியேயப்போது
மற்றுமொருதூதுவரை வரவழைத்தாரந்நேரம்
பெற்றதாயைக்கொன்ற பெரும்பாவிமொட்டையனைக்
கொண்டகணவனைக் கொன்றகொலைப்பிராமணியை
இவர்கள்தனையழைத்து யேவினார்நற்கணக்கர்
அரைநாழிகைப்பொழுதி லழைத்தோடிவாருமென்றார்
அந்நேரமொட்டைய மானபிராமணியும்
ஆயுதங்கள்தானெடுத்து அடைந்தாரிருவருந்தான்
வந்துதலைப்பட்டார்கள் வாழ்வாசிவாசலிலே
மனையிலொருபுறத்தே மறைவாயிருந்தார்கள்
தானதருமங்கள் தயவாய்நடக்கிறதை

இத்தனையுங்கண்டு எடுத்துரைத்தான் மொட்டையனும்
இவளெத்தனை தருமமினி தானஞ்செய்தாலும்
கயிறுருசைக்கட்டி நான்விடுவதில்லையென்றான்
என்றுசொல்லிமொட்டையனுமிருவணுந்தான்சீற
அந்நேரமேதானும் அமராவதியாளும்
தீர்த்தமுமாடித் தெருவீதிவருகையிலே
பூனையாய்வந்து குறுக்கிட்டான் மொட்டையனும்
அப்போது செட்டிச்சியனேகங்கவலையுற்று
துக்கமுண்டாகித் துடித்துதே வலதுகண்ணும்
மயக்கம்பிறந்து மதிமறந்து அன்னேரம்
ஏதோகொடுமையினிகேட்கணுமென்று
பூனைகுறுக்கிடவும் போந்தகூநல்லவென்று
தருமங்கள்செய்வதிலே தப்பிதமுண்டாச்சோ
என்றுசொல்லியம்மை யேற்றதொருபாத்திரத்தில்
அமுதுகறிகளையப்போது தானெடுத்துச்
செயகண்டியடித்துத் தெருவெல்லாந்தான் திரிந்து
ஆராய்ந்து தேடி யமுதுகொடுத்திடவே
திட்டசட்டமாகச் செய் த்தாளந்நேரம்
ஒன்றுந்தவறாமல் உள்ளபடியேநடத்தி
வந்தாளரண்மனையில் வாழ்வரசிதானுமப்போ
இருக்கும்பதியில் இயல்பாகத்தானிருந்து
பேத்திமார்பூட்டிமார் பிரியமுடனேயிருந்து
பாலோடுநெய்யும் பதிவாயமுதருந்திச்
சாந்துபுனுகுஞ் சவ்வாதுமுதல்தானணிந்து
புஷ்பாதிகளெல்லாம் போதவே தான்சூடிச்
சந்தோஷமாகவே தானிருந்தவேளையிலே
கொல்லவந்தகூற்றவனும் கோலப்பிராமணியும்
அவ்வேளைதான்பார்த்து அவள்நடையில்வந்தார்கள்
வாசற்படியில் வந்துநின்றார்களந்நேரம்
கண்டமராவதியாளும் கர்மமேவென்றுசொல்லி
இத்தனைநேரமட்டும் இளைப்பயிருந்தீரே
இருபேருந்நீங்கள் இனியமுதுகொள்ளுமென்றாள்
சத்திரத்தில்வாருமென்று தான்விரும்பிச்சொன்னாளே
அப்போது கூற்றவனு மாணபிராமணியும்
இந்நேரம்நாங்கள் அமுதுகொள்வதில்லையெனப்
பலகாரம்தான்தருவேன் பதிலாகக்கொள்ளுமென்றாள்
பலகாரம்நாங்கள் புசிப்பதில்லையென்றார்கள்
எந்தத்திலிச்சையென்று எந்திழையாள்தான்கேட்கப்
பாலின்மேலாசையென்றான் பிராமணியுமப்போது
பாலும்பழமும் பரிவாகக்கொண்டுவந்தாள்
காய்ச்சினபால்நாங்கள் கண்ணாரக்கொள்வதில்லைக்

கண்காணப்பால்தான் கறந்துதாவேணுமென்றார்
இதுவுமொருசோதனையோ வென்றுமனதிலெண்ணி
ஆறுக்கறந்து அடைவாகத்தருவேனென்றான்
அணைக்கயிறுங்கடைக்காலும் அன்பாகத்தானெடுத்து
காராவினண்டையிலே காரிகையாள்தான்வரவே
கொல்லவந்தகூற்றவனும் குடுகுடெனஓடிவந்து
கொம்புதனிலேறிக் கொற்றவனுந்தானிருக்க
அனைவென்றுதானும் அமராவதிவரவே
அப்போதுபசுவுக் கதிகோபமுண்டாக்க
காடிகழுநீர் கலந்துவைப்பதில்லையென்று
வைக்கல்பிடுங்கி வாரியேவைக்கயிலே
குத்தியெடுக்க கூறியகொம்பதனால்
இருந்தாள்அமராவதியு மிகக்கலங்கிக்
கதறத்தொடுத்தாளே காரிகையாளந்நேரம்
ஏங்கியழுதாள் எமலோகந்தானறிய
தருமங்கள்செய்ததிலே தனக்கேடுவந்ததுண்டோ
பொல்லாதகாலமாய்ப் பூனைகுறுக்கிடவும்
துர்க்குறிகள்காட்டினதுஞ் சோதனையுமுண்டாச்சு
ஏதுகுறைகளுண்டோ என்னமோவென்றுசொல்லி
எண்ணுதனைதமெண்ணி யேங்கியுயிர்பிரிந்தாள்
கொல்லவந்தகூற்றவனும் கோலப்பிராமணியும்
பாசக்கயிறும் பறுவலையுந்தானெடுத்து
கட்டினாரப்போது கண்மண்டை தான்பிதுங்க
இருப்புத்தடியால் இரக்கமற்றுந் தானடித்துப்
பாப்பாத்திகள்ளியவள் பாசக்கயிற்பிடித்து
அடித்தாளேகூற்றவனும் அமராவதியாளைக்
காமவல்லியென்றுமொரு காத்துவந்துவீசிடவே
ஆகாரமின்னொளியு மதிகோபத்தோடுவந்து
இருப்புத்தடிமுறிந்து இறக்கவற்றார்தான்விழவே
பாசக்கயிறும் பருவலையுந்தான்தெறிக்க
அப்போதுகூற்றவனு மானபிராமணியுந்
திடுக்கிட்டுநின்று தடுமாறியந்நேரம்
இத்தனைக்குந்தருமங்கள் இனிதாகச்செய்தாளே
இவளைநாம்விட்டுவிட்டால் இயர்கணக்கரேதுசொல்வார்
கோபித்துக்கண்சீறிக் கொலைகளவிற்போட்டிடுவார்
எப்படியுந்தானிவளைக் கொண்டுபோவோமென்று
இருபேருமாக நினைந்துமேதானுணர்ந்து
வலைக்கயிறுதானெடுத்து வரியவேதான்பூட்டிக்
கட்டியிழுத்தார்கள் காரிகையந்நேரம்
கண்கள்தெரித்துவிழக் கட்டியிழுத்தார்கள்
கொண்டுவந்துவிட்டார்கள் கொற்றவர்முன்டாக

சித்திராபுத்திரனுஞ் சீறியேயேதுசொல்வார்
தருமத்தைத்தானே தயவாய்நினைத்தாயே
என்றுசொல்லிநற்கணக்கர் இருகண்ணுந்தான்சிவக்க
காட்டிக்கொடுத்தாரே கடுந்தூதர்கிட்டவுந்தான்
பின்கட்டாய்கட்டிப்பிடரிலே குத்துமென்று
செப்புத்தூணோடே சேரவேகட்டுமென்றார்
உச்சிதனிலாணி யோங்கியடியுமென்றார்
அமராவதிக்கு அதிககோபமுண்டாக்கி
தண்ணீர்தவிக்குதென்றாள் தாமக்குழலாளும்
சித்திரபுத்திரனார் சீமானார்தான்கேட்டு
செம்பையுருக்கித் தெளியவைத்துக்கொடுங்களென்றார்
அந்தப்படிதூதவர்க ளமராவதியாட்கு
செம்பையுருக்கித் தெளியவைத்துக்கொடுங்களென்றார்
பாணக்கமென்று பதிவாகத்தான்குடித்தாள்
இதையுமறிந்தாரே யியல்பானநற்கணக்கர்
மழுவையுங்காச்சி வைக்கவேசொன்னார்காண்
சாதனசேரனும் தான்குளிர்ச்சியானதுவே
அப்போதொருகாற்று அவனிதனில்வந்தடித்தது
கயிறுதெரித்துக் கடூர்நாரந்தான்விழவே
கணக்கருமப்போது கடுங்கோபமுண்டாகி
ஐந்நூறுகாத மகலமுள்ளகாட்டிலே
கல்லுங்கறடுங் காரமுள்ளுந்தான்படவே
கட்டியிருக்கவென்றார் கண்விழிகள்தான்பிதுங்க
இந்தப்படிகாடெங்கும் இழுக்கலுற்றார்தூதுவர்கள்
அந்நேரங்காட்டி லதிசயங்களுண்டாச்சு
பொல்லாதகாடெல்லாம் பூங்காவனமாச்சு
புட்பங்கள்தான்சொரிய பூஞ்சோலையுண்டாச்சு
சாந்துபுனுகுஞ்சவ் வாதுமணந்தான்வீசு
தாமரைத்தடாகங்கள் தானுமேயுண்டாகி
இந்திரலோகம்போ லிருந்தாளப்பெண்கொடியும்
வாசம்பொருந்தியே மனமகிழ்ந்துதானிருந்தாள்
திருமங்களானதெல்லாம் தற்காத்துநின்றதுவே
வந்தகாற்றுக்கூடிக் கயிறுந்தெரிந்ததுவே
ஓடிவந்ததூதர் உரைத்தார்கணக்கருடன்
பொல்லாதகாடெல்லாம் பூங்காவனமாச்சு
ஆனையைக்கட்டுங் கயிறுமறுந்ததென்றார்
இத்தனையுங்கேட்டு இயற்கணக்கரந்நேரம்
செப்புத்தூணோடே சேர்த்துஇருக்குவென்றார்
கொல்லரைக்கூட்டிவந்து குறடுகள்தான்காச்சி

காய்ச்சிப்பிடுங்கவுமே கம்மாளர்வந்துநிற்க
அமராவதியு மபயமிடத்தொடுத்தாள்
கண்கள்தெறிந்துவிழக் கன்னத்திற்போடுமென்றார்
தண்ணீர்தவிக்குதென்றாள் தாமக்குழலாளு
ஈயத்தைக்காய்ச்சி யிதம்பெறவேதான்கொடுத்தார்
பன்னீர்ச்சலமாகப் பாங்குடனேதான்குடித்தாள்
அதையும்அறிந்தார்காண் ஆனதொருநற்கணக்கர்
இருப்புலக்கையாலே யடியென்றுருத்தமனார்
அங்கேரஞ்செட்டிச்சி யானைபோல்வீறிடவே
வீறிட்டசத்தம் விமலனார்தாமறிந்து
சிருட்டித்தாரங்கேரஞ் செட்டிச்சிநோகாமல்
மின்னுமழையு மிகவேதானுண்டாகி
காற்றும்புயலுங் கனமாகிவந்திடவே
செப்புத்தூணெல்லாஞ் சேரத்தளிர்த்ததுவே
கொல்லர்முறகுங் குளிர்ச்சிகளானதுவே
தாமக்குழலாளுந் தற்சொருபமாயிருந்தாள்
இன்னமொருவுபாய மெடுத்தாரேயுத்தமனார்
அரையளவுகுழிகள் ஆழமாய்வெட்டியதில்
செட்டிச்சியம்மைதனைச் சீராகத்தானிறுத்தி
கைகள்தனைப்பின்னங் கட்டாகத்தானிறுக்கி
உச்சிமயிரை யொருமிக்கத்தான்வகிர்ந்து
மூன்றுதிசைமரத்தில் மூன்றுவகையால்முந்து
ஆனைதனைக்கொண்டிடற் அடித்துவிடுமென்றுரைத்தார்
இந்தமொழிகேட்டுடனே யேங்கினாள்பைங்கொடியும்
அப்போதுதாதுவர்கள் அதுசெய்யவந்தவுடன்
தருமங்கள்செய்ததெல்லாந் தழைத்துமிகவோடிவந்து
காற்றுபுயலுங் கடுகெனவேதானடித்து
எல்லாரையும்தூக்கி யெறிந்ததேபூமியிலே
அதையுமறிந்தார்காண் ஆனதொருநற்கணக்கர்
அட்டைகுளத்தி லழுந்தவேதள்ளுமென்றார்
தாமரைத்தடாகமாய்த் தானுமேயுண்டாச்சு
அட்டைகுளத்தி லழுந்துநற்பாவிக்கு
செட்டிச்சியாலே சிவலோகஞ்சேர்ந்தார்கள்
வாசம்பொருந்தி மணந்ததேயக்குளமும்
செக்கிலேபோட்டுத் திருகுமென்றாராரீழையை
வாணியரைக்கூட்டிவந்து வடங்களுந்தான்முறுக்க
அந்தச்சமயத்தில் அங்கொருவரில்லாமல்
தாயில்லாபிள்ளைநின்று தவிக்கிறதைக்கண்டாளே
பிள்ளைகளையெடுத்துப் புழுதியெல்லாந்துடைத்து
கண்ணீர்துடைத்துக் கடுகவனுப்பினளே
ஆதரவுசொல்லி யனுப்பினாள்பிள்ளைதன்னை

உடனேவடமுறுக்கி போடிவந்தார்வாணியருஞ்
செட்டிச்சியம்மைதனைச் செக்கிலேதான் போட்டு
ஆட்டவேணுமென்று அங்குவந்தாரந்நேரம்
செட்டிச்சியுமப்போ சிவனைநினைந்தழுதாள்
அப்போதொருகாற்று அவனிதனிலுண்டாகி
செக்குத்தகர்ந்தவுடன் செக்குலக்கைதான்முறிந்து
ஓடியேதூதுவர்க ளொருவருமேகாணுமல்
அந்நேரம்வாணியர்கள் அதிசெய்திகண்டவுடன்
வந்துமேசொல்லுகிருர் வாய்த்தகணக்கருடன்
ஆகாசக்காற்று அதிகோபமாகவந்து
செக்குத்தகர்ந்து செக்குலக்கைதான்முறித்து
வோடினார்தூதுவர்க ளொருவருமேதான்காணேம்
அமராவதியாளு மன்னம்போலவேயிருந்தாள்
கணக்கரிதைகேட்டவுடன் கண்களிரண்டுஞ்சிவந்து
அமராவதியாளை யந்நகரில்தள்ளுமென்ருர்
நரகத்தைக்கண்டாளே நல்லதொருமாதும்
நரகத்திலேகிடந்த பாவியர்களெல்லோரும்
செட்டிச்சிபார்த்தவுடன் சிவலோகஞ்சேர்ந்தார்கள்
நரகக்குழிகளெல்லாம் நல்லகுழியாயினதே
அதையுமறிந்தாரே ஆனதொருநற்கணக்கர்
எண்ணையும்பிண்ணக்கும் எடுக்கவென்ருரவள்தலையில்
விற்றுவரச்சொல்லி விடைகொடுத்தாரந்நேரம்
அந்நேரந்தூதர்கள் அவள்தலையிற்றூனெடுத்து
ஏழுதெருவும் யியல்பாகவேகூறிடவே
கொள்ளுவாருமில்லைக் கூப்பிடுவார்தானுமில்லை
பட்டணத்துள்ள பலபேர்களெல்லோரும்
புண்ணியரைச்சற்றும் புகழ்ந்தறிபாய்ப்பாவியிட
யெண்ணையும்புண்ணக்கும் மினிவாங்கசாலமென்று
செட்டிச்சியைக்கண்டவுடன் தெருக்கவைதானடைத்தார்
தெருவுகடெல்லாஞ் சோரவேதான்சுமந்து
[illegible]திக்க கண்முண்டைதான்பிதுங்க
அமராவதியாளும் அனியாயமென்றழுதாள்
அய்யோதெய்வமே அரும்பாவஞ்செய்தேனே
இந்தவிதிகளெல்லாம் எனக்கேன்வரவேணும்
விதியைநினைத்தந்தணர் வீதியில்வந்தவுடன்
அதிலொருபிராமணியும் அந்நேரமோடிவந்து
எண்ணெய்யும்பிண்ணக்கும் இறக்குமென்ருளப்போது
அந்தக்ஷணமே யிரக்கினளப்போது
தண்ணீர்தவிக்குதென்ருள் தாமக்குழலாளும்
நீர்மோர்பெருக்கி நிறையவேகொண்டுவந்தார்

கொண்டுவந்தமோரை குடித்தாள்வயிறுமுட்ட
தாகந்தெளிந்து தகைதீர்ந்தாள்செட்டிச்சி
பிராமணியுமப்போ பெருத்தமொழியுரைத்தாள்
அமராவதியாள் அருகிருந்துகேட்கலுற்றாள்
அன்னமேதேனே யமராவதியாளே
நீயெத்தனைதருமம் நிலையாகச்செய்தாலும்
சித்திரபுத்திரரைச் சிந்தையில்வையாமல்
புண்ணியவானென்று புத்திதனில்வையாமல்
இயமதருமர்வாசலிலே யிருந்துக்கணக்கெழுதப்
பசுவின்வயிற்றில் பாலகனாய்வந்தவரை
அவரைநினையாமல் அனியாயம்போனதென்ன
தருமங்களெல்லாம் தவிடுபொடியாக்கிடுவார்
அண்டபுவனமெல்லா மறிந்துகணக்கெழுதப்
புண்ணியனார்வந்து பிறந்ததறியாளே
இத்தனைபாடுபட்டும் எள்ளவும்புத்தியில்லே
அவரைநினையாமல் அவதிமிகப்பட்டாயே
அவர்நோன்பிருக்க அறிவிக்கவேணுமென்று
உன்னாலேதானு முலகெங்குந்தானறிய
கூட்டிவந்தேயுன்றனைக் கோறணிகள்செய்கின்றார்
என்றேபிராமணியும் எடுத்துரைத்தாளந்நேரம்
அமராவதியாட்கும் அறிவுமிகவுண்டாகி
சித்திரபுத்திரரே சிவனார்பெருங்கணக்கர்
பாவங்கள்புண்ணியங்கள் பகுத்தெழுதவந்தவரோ
காணாதகாட்சியெல்லாங் காட்டினவத்தார்சீமானும்
அவரைநினையாம லல்லலெல்லாம்பட்டேனே
அறியாமல்நானும் அவதியுற்றேனென்றுசொல்லி
மண்ணில்விழுந்து மலரடியைத்தெண்டனிட்டு
அறிவெனக்குவந்ததையா ஆனதொருபாலகரே
செய்தபிழைபொறுப்பீரென்று சொல்லியேதெண்டனிட்டார்
கணக்கருமப்போது கருணைமிகவுண்டாகி
சித்தந்திரும்பித் திருவாய்மலர்ந்தருளி
மெத்தமனமகிழ்ந்து வேகமெல்லாந்தான்தணிந்து
என்னைநினைந்ததினால் என்னோடென்பிறப்பும்
இவளுக்குநற்பலனும் இனிகொடுப்போமென்றுசொல்லி
ஸ்நானங்கள்பண்ணிவரத் தாமேயனுப்பினார்காண்
ஸ்நானங்கள்செய்து தவக்குறையுந்தான்முடித்து
சிவனைநினைந்து திருநீறுந்தானணிந்து
சித்திரபுத்திரரே சீமானேயென்றுசொல்லி
கணக்கரிடத்திலே காரிகையாள்வந்துநின்றாள்
அந்நேரமுங்கணக்கர் ஆனையைவரவழைத்து
திருமஞ்சனங்கொண்டுவந்து சிறக்கவேதான்சொரிந்து
பட்டுமுதலுள்ளதெல்லாம் பண்பாகத்தான்கொடுத்தார்.

ஆபரணமெல்லா மழகாகத்தான்கொடுத்தார்
எல்லாப்பதமு மினிமையாய்த்தான்கொடுத்தார்
அங்கேசமேதானும் அமராவதியாளும்
தருமத்தையெல்லாம்நான் தவறாமல்செய்திடவும்
என்னையிழுத்துவந்து இடறுகள்செய்வானேன்
வகைவிபரமாக வசனிக்கவேணுமென்றாள்
அப்போதுநற்கணக்கர் அறிவித்தாருத்தமிக்கு
உன்னாலேயென்பே ருலகமெல்லாந்தானறிய
செய்துவைத்தேனுத்தமியே செய்தபிழைபொறுப்பாய்
என்னோன்பிருந்தவர்கள் இகபரங்கள்தானடைவார்
இந்தவிரதம் எடுத்திராபாவியர்க்கு
நீபட்டதெண்டனைகள் நிலையாகத்தானடக்கும்
அப்படிக்குவாராமல் உன்னையழைத்துவந்தோம்
உன்னாலேமோட்ச மடையவென்றேயுன்னைநான்
கூட்டிவந்ததென்றவுடன் கொம்பனையாள்கேட்டிடுவாள்
அறிவித்தால்நானு மப்படியேநடப்பேனென
சொல்லுகிறேன்கேளாய் சுகமானவென்பிறப்பே
சித்திரைமாதம் பதினெட்டாந்தேதியிலே
சித்திரைக்குச்சித்திரையில் சீரார்பவுரணையில்
பூதலத்திலுள்ள புகழ்ந்தமனுச்செந்துவெல்லாம்
ஆண்பெண்ணுடனே யடைவாகநோன்பிருந்து
ஆறுகுளத்திலே யன்பாகத்தான்முழுகி
திருநீறணிந்து சிவனைமிகவணங்கி
சூரியநமஸ்காரந் தொழுதுமிகவணங்கி
புதுப்பணிகளெல்லாம் பூட்டியலங்கரித்து
சாந்தாற்றரைமெழுகிச் சந்தணத்வால்கோலமிட்டு
வாழைக்கரும்ப வான்கமுகுதாறைத்
பழக்குலைகளாலே பந்தகால்தானிருத்தி
மஞ்சள்குலையும் மாங்குலையுந்தான் தூக்கி
பலகைதனைபோட்டுப் பாவாடைமேல்விரித்து
வேழமுகத்து விநாயகனை முன்பவைத்து
பூரணகும்பம்வைத்துப் பொன்னின்விளக்கேற்றி
நிறைநாழிவைத்து நிறைமறக்காலதானும்வைத்து
அடைக்காயும்வெள்ளிலையும் அன்புடனேதான்படைத்து
கடலைதுவரைமுதல் காராமணிபயறாம்
பயறுவகையுள்ளதெல்லாம் பாங்குடனேதான்படைத்து
பலகாரவகைகள் பாங்காகச்செய்துவைத்து
பருப்பரிசிபாணக்கம் பாங்குடனேதானும்வைத்து
பொன்னின்னெழுத்தாணியுடன் புத்தகமுங்கூடவைத்து
உப்புமுதற்கற்பூர முள்ளதெல்லாந்தான்படைத்து
எள்ளுபருத்தி யேற்றதொருமுத்துக்களும்
இத்தனையுநன்றா யியல்பாகவைத்தபின்பு

புதுப்பானைதன்னிலே பொங்கலிட்டுகீழிறக்கி
திருக்கண்ணமுதஞ் சேகரமாய்வைத்திறக்கி
பத்துருக்குநெய்யும் பொழிக்கறியும்பாற்குழம்பு
கறிகைகளுள்ளதையுங் கட்டாகத்தான்படைத்து
தயிருமுறைந்துவைத்துச் சகலகறிவர்க்கமுடன்
நேமநிட்டையாக நைவேத்தியஞ்செய்து
அரகராவென்று அடிபணிந்துதெண்டனிட்டு
தூபம்புகைகாட்டித் தோத்திரங்கள்செய்துநன்றாய்
சூடன்பணிமாறிச் சூழக்குலவையிட்டு
வாத்தியங்களெல்லாம் வகைவகையாய்த்தான்முழங்க
ஆண்டவரேயென்று அடிபணிந்துதெண்டனிட்டு
ஆசாரியர்தன்னை யன்புடனேகூட்டிவந்து
கட்டாகநன்றாய்க் கதைகள்படிக்கவைத்து
இன்பமாய்த்தானிருந்து இக்கதையைத்தான்கேட்டுக்
கேட்டுமுடிந்தபின்பு கிருபைவரத்தெண்டனிட்டு
இப்படியேநோன்பு இயல்பாயிருந்தவர்க்கு
இந்தக்கதையை யெழுதிப்படித்தோர்க்கும்
எல்லாப்புதமுங் கொடுப்போநாமேந்திழையே
புத்திரசம்பத்தும் புண்ணியமுமுண்டாகும்
மங்கிலியம்வாழ்ந்து மக்கள்தழைத்திருப்பார்
இந்தப்படிநோன்பு எல்லோருந்தானிருக்க
பூலோகமெல்லாம் புகழ்ந்துபறைசாற்றிடென்று
இந்தப்படிகணக்க ரியல்பாயுரைத்திடவே
நயினாருரைத்தபடி நன்றாய்க்கருத்தில்வைத்து
தப்பாமல்நோன்பிருந்து தவம்பெறுவோமுத்தமரே
சித்திரபுத்திரரே சீமானேநீர்கேளீர்
உயிரோடேசொர்க்கம் வரவழைத்துக்கொண்டாக்கால்
இப்போதேயென்னை யிங்கேவரவழைத்தால்
என்கர்மமெல்லாந் தவிர்ந்துவிடுமென்றுசொல்ல
சித்திரபுத்திரர்க்குச் சிந்தைமிகவுண்டாகி
பூலோகத்திற்போய் பொருந்தவேதான்வந்து
தருமங்களெல்லாம் தப்பாமற்செய்யவும்
போகவிடைகொடுப்போம் பொற்கொடியேகேளென்றான்
நூறுவயதிருப்பாய் நூறாண்டுசென்றபின்பு
உன்னையும்காணு முடனழைத்துக்கொள்ளுகிறேன்
ஆனதினால்நீயு மாக்கையழியுமுன்னே
பூந்தேரிலேறிப் போய்வாருமொன்றுசொல்ல
அப்படியேதேரேறி அமராவதிவருமுன்
அங்குநடக்கு மதிசயத்தைக்கேளுமினி
கூரியகொம்பதினால் கொன்றைபசுத்தானும்
இரையுமருந்தாமல் இனத்தோடுங்கூட்டால்
கண்ணீரொழுக்கி கதறுதேநற்பசுவும்

அமராவதியாளென் அன்னையிறந்தாளென்று
ஊராருறவுள்ளா ருற்றார்கள்தான்கூடி
கூப்பிட்டழுது கோவிந்தாவென்றிடவே
ஆண்டிபரதேசி அனியாயமென்பதுவே
அமராவதிகூட்டை யன்பாகத்தானெடுத்து
செய்புஞ்சடங்குகளைச் சீக்கிரமாய்த்தான்முடித்து
மஞ்சளையும்பூசி மலர்களுந்தான்சூட்டி
பட்டுமுடித்திப் பாவாடைமேற்போட்டு
மாலைசழுத்திலிட்டு மருக்கொழுந்துதானணிந்தார்
பூந்தேருங்கட்டிப் புட்பமலங்கரித்து
வாத்தியங்களெல்லாம் வரிசையாய்த்தான்முழங்கி
குமலைவதனைமுழங்கிக் கோவிந்தாவென்றுசொல்லி
அமராவதிகூட்டை யானதொருபூந்தேரில்
வைத்துமேதானெடுத்து வானமெல்லாந்தான்முழங்கி
மயானக்கரையில் வகையாய்ப்பந்தலிட்டு
சந்தணக்கட்டை சதிராகத்தானடுக்கி
கருமங்கள்செய்தார்கள் காரிகைக்குமப்போது
கொள்ளிகள்வைத்து குடமுமுடைத்தார்கள்
இந்தப்படியாக யிருக்குமந்தத்தருவாயில்
வாய்க்கரிசிபோட்டார்கள் வந்தவகளெல்லோரும்
அமராவதியாளை அனுப்பினாங்நேரம்
மயானத்துறைத்துறைக்கு வந்தாளேதேரோடும்
கட்டையிலேயிட்ட கனத்தவுடல்புகுந்தவுடன
செட்டிச்சியார்தனக்குச் சீவன்பிறந்ததுவே
நித்திரைதெளிந்ததுபோல் நினைவுமிகவுண்டாகி
சிவாசிவாவென்று சிவனைமிகத்தொழுதாள்
திசைநோக்கித்தானும் தெண்டனிட்டாளுத்தமியும்
நன்மையுந்துன்மையும் நடுவெழுதவந்தவரே
காணாதகாட்சியெல்லாம் காட்டிவைத்தீர்சீமானே
படாதபாடெல்லாம் படுத்திவைத்தீர்சீமானே
இப்படிநினைந்து ஏகினாளுத்தமியும்
அடுக்கினகட்டையெல்லாம் ஆல்போல்தளர்ந்திடவே
அமராவதியாள் அகத்திலேவந்தவுடன்
உற்றார்வுறவுடையார் ஊராரைக்கூட்டிவந்து
போசனம்பண்ணுவித்துப் போகவிடைகொடுத்தாள்
தருமங்களெல்லாந் தப்பாமல்செய்திடுவாள்
நயினார்தன்நோன்பு நன்றாகவிருக்கவென்று
நாயனார்தம்மிடத்தில் நன்றாயறிவித்தாள்
தர்மராசாவுமப்போ தானுமிகப்பயந்து
ஸ்ரீபுருஷாள்தானுஞ் சிறக்கவேநோன்பிருந்தார்
சித்திரைமாதம் பதினெட்டாந்தேதியிலே

சித்திரைக்குசித்திரையிற் சிராய்ப்பவுரணையில்
பறையோசைகேட்டுப் பதம்பெற்றோமென்றுசொல்லி
பூலோகத்திலுள்ள புகழ்ந்தமனுடரெல்லாம்
நயினார்திருநோன்பு நன்றாகத்தானிருங்கள்
என்றுசொல்லிவள்ளுவனும் எடுத்துப்பறைசாற்றிடவே
பலகைகளைப்போட்டுப் பாவாடைமேல்விரித்து
நிறைநாழிவைத்து நிறைமரக்கால்தானும்வைத்து
தேங்காய்ப்பழமுஞ் சிறக்கவேதானும்வைத்து
சர்க்கரையெள்ளுருண்டை சகலபதார்த்தமுடன்
பருபரிசிபாணக்கம் டாங்குடனேதான்படைத்துக்
கறிவகைகளுள்ளதெல்லாங் கட்டாகதான்படைத்துப்
பொங்கலுமிட்டுப் போதலமிகபடைத்துத்
திருக்கண்ணமுதுஞ் சேகரமாய்த்தானும்வைத்துப்
புத்துருக்குநெய்யும் போதவேதான்படைத்துத்
தூபதீபங்காட்டித் தோத்திரங்கள்தான்செய்ய
தெண்டனிட்டுத்தானபணிந்து திருநீறுந்தானணிந்
தேங்கிப்பரதவித்து இருக்குந்தருவாயில்
உத்தமனார்தாமு முடனேயறிந்தார்காண்
இதற்கென்னசெய்வோமென்று ஏற்றபடிநினைந்தார்
பார்வதியாளிடத்திற் பண்பாகச்சொல்லவென்று
சித்திரபுத்திரருஞ் சிறப்பாகத்தான்பார்த்து
எந்தன்பிறப்புவளர்ப் பெல்லோருந்தாமரிய
என்னோன்புநல்விரதம் எல்லோருந்தாமிருக்க
வேணுமென்றுநினைந்து மேன்மையுள்ளசெட்டிச்சி
அமராவதியாளை யன்புடையமாதரசை
வரவழைத்துநானும் வகைப்படிசொல்லிவிட்டேன்
சொன்னபடியவளும் தோத்திரங்கள்செய்துமிகப்
பூலோகத்துள்ள புகழ்ந்துமனுடர்க்குரைத்தாள்
விரதமிருந்து விஸ்தாரஞ்செய்துவைத்தாள்
எந்தன்பிறப்பை எடுத்துரைக்கயாருமில்லை
சிவனாருமப்போது சிந்தைமிகவுண்டாகிப்
பார்வதியம்மாளைப் பக்கத்திற்றானழைத்து
புத்திரநற்பிறப்பைப் போர்மிகநீயும்
பூலோகத்தானறியப் போய்ச்சொல்லுமென்றுரைத்தார்
பாப்பாத்திவேஷம் புகுந்தாளேபார்வதியுங்
கையிற்பிறம்புங் கனத்ததொருபுத்தகமுந்
தானெடுத்துக்கொண்டு சதிராகவந்திருந்து
ஏதுக்குநீயும் இளைப்புடனேயிருக்கின்றாய்
என்னுடனேநீயும் உரைத்திடுவாயுத்தமியே

அமராவதியாள் அறிவுமிகவுண்டாகி
நயினார்திருநோன்ப நாங்களிருக்கின்றோம்
அவருடையபிறப்பை யறிவிப்பாரில்லாமல்
தயங்குகிறோமென்றாள் தாமக்குழலாளும்
அப்போதுபிராமணியும் அவிழ்த்தாளேபுத்தகத்தைக்
கேளுங்களிக்கதையைக் கிருபையுடன்சொல்லுகிறேன்
நாட்டுக்கணக்கர் நமனார்பெருங்கணக்கர்
பூலோகத்துள்ள புகழ்ந்தமனுடருக்கும்
நன்மையுந்துன்மையும் நடுவெழுதவேணுமென்று
எமதர்மர்வாசலிலே யிருந்துகணக்கெழுதுவதும்
பிறப்பும்வளர்ப்பும் போனநல்வனமும்
தவத்தாலேவந்தகதை தானேயுரைத்திடுவாள்
தவத்தருமைகண்டு சந்ததியாய்வந்ததுவும்
பசுவின்வயற்றில் பாலன்பிறந்ததுவுஞ்
சம்புதலத்திற் றாமரையாயிருந்ததுவும்
எல்லாக்கதையும் எடுத்துரைத்தாள்பிராமணியும்
புத்தமுகந்தானும் பொன்னினெழுத்தாணியுடன்
கேட்டார்களெல்லோருங் கிருபையுடனேயிருந்து
தெண்டனிட்டுத்தான்பணிந்து திருநீறுவாங்கிவிட்டார்
சாந்துசவ்வாது சந்தனமுந்தான்கொடுத்தார்
அடைக்காயும்வெள்ளியும் அன்புடனேதான்கொடுப்பார்
மாலைகழுத்திலிட்டார் மண்டலமெல்லாமறிய
ஆபரணம்பூஷணமு மன்வாகத்தான்கொடுத்தார்
இப்படியேவரிசைபெற்று மயினாள்பார்வதியும்
சிவனாரிடத்திற் சேர்ந்திருந்தாள்பார்வதியும்
புத்திரனாரிடத்திற் றப்போதொருசேதியெல்லாஞ்
சிவனாருங்கேட்கச் சிந்தைகளிகூர்ந்து
செப்பினாள்பார்வதியும் சேதியொன்றுந்தப்பாமல்
பூலோகந்தான்றிரி போனதெல்லாஞ்சொன்னவுடன்
புத்திரருமப்படியே புகழ்ந்துமிகதொழுது
இயமரிடம்வருவதற்கு யேற்றவிடைவாங்கி
புத்திரரும்வந்து புகழ்ந்துமேதானிருந்தார்
இந்தக்கதையை யின்பமாய்க்கேட்டவுடன்
அமராவதியாட்கு அறிவுமிகவுண்டாகிச்
செல்வங்களெல்லாம் சேரவேயுண்டாகி
நாளுக்குநாளதிகம் நன்றாய்த்தழைத்ததுகாண்

கேட்டபேரெல்லோருங் கிளைகளுடன்வாழ்ந்திருந்தார்
நினைத்தபடிமுடித்து நீடூழிவாழ்ந்தார்கள்
அமராவதியாட்கு ஆண்டுதிகைத்ததுவே
நோன்புகள்செய்தாட்கு நூறுண்டுசென்றவுடன்
சித்திரபுத்திரருஞ் சிந்தைதனிலேதெரிந்து
நோன்புமறவாமல் நூறுண்டுந்தானிருந்தாள்
அவளையுமிங்கே யழைக்கவேணுமென்று
கூட்டோடேசொர்க்கத்திற் கூட்டிவரவேணுமென்று
பூந்தேரனுப்பினர் புண்ணியனாரன்புடனே
அந்நேரந்தானும் அமராவதியாளும்
நூறுவயதளவு நோன்புவிடாதிருந்தால்
சிவலோகம்போகிறேன் செகத்துள்ளபுண்ணியரே
நோன்புவிரதத்தை நுணுக்கமாய்த்தானறிந்து
ஆண்டாண்டுகள்தோறு மன்பாகத்தானிருந்து
கிருபைபெறவேயிருந்து கேளுங்களிக்கதையைப்
பயபக்தியாயிருந்து பலன்பெறுங்கள்புண்ணியரே
என்றுமிகச்சொல்லி பெற்றதொருவுத்தமியும்
அந்தியகாலம் அடுக்கவேவந்திடவே
தானதருமங்கள் தயவாகத்தான்கொடுத்தாள்
பிராமணபோஜனங்கள் பிரியமாய்நடத்திவைத்தாள்
சிவபூசைகுருபூசை செய்துமேதான்முடித்துக்
கூட்டோடேசொர்க்கத்திற் கூடுகிறேனெனவுரைத்தாள்
இந்தப்படிசொல்லி யிருக்குந்தறுவாயில்
அந்நேரம்வந்ததுகாண் அழகானபூந்தேரும்
அமராவதியும் அவள்தர்மராஜாவும்
இருபேருமொன்றாய் ஏறினாள்தேர்மீதில்
சிவகணங்கள்வந்து தேர்கொண்டுபோனார்கள்
பூமாரியாகப் பொழிந்தார்களந்நேரம்
பரமசிவனும் பார்வதியுமிதுகண்டு
சொற்கத்துவாசலையுந் திறக்கவேசொன்னார்காண்
சித்திரபுத்திரரைச் சென்றுமேதெண்டனிட்டு
சிவனோடுமையாளைச் சேரவேதெண்டனிட்டு
சிவனாரிடத்திற் செப்பினாளுத்தமியாள்
தருமங்கள்செய்யவின்னந் தரணிதனிற்பிறக்க
புத்திரருமப்படியே பொருந்திப்பிறப்பதற்குப்
பிரமாவைப்பார்த்துப் பிறப்பிக்கச்சொல்லினர்காண்

அந்நேரம்பிர்மாவும் அகமகிழ்ந்துகொண்டாடி
தலைமகளாகப் பிறப்பித்தாரன்னேரம்
தருமராசாவையுந் தலைமகனைப்பிறப்பித்தார்
ஒருவருக்கொருவர் ஒப்புறவாய்வாழ்ந்திருந்தார்
அந்தப்பிறவியிலும் அப்படியேதானதர்மம்
புண்ணியங்களெல்லாம் புகழ்ந்துநடத்தினர்காண்
அன்னக்கொடிகட்டி படைவாகத்தான்வாழ்ந்து
தவறுமல்நோன்பு தானிருந்தாரதுபார்த்து
எல்லோரும்அந்நோன்பை தானிருந்தாரதுபார்த்து
ஆனபடிவாழ்ந்தே யாண்டுநூறானபின்பு
சித்திரபுத்திருந் தேரையனுப்பினர்காண்
கூட்டிவந்துவிட்டார்கள் குற்றமில்லைஇருவரையும்
இன்னமுந்தான்பிறக்க வேணுமோயெந்திழையே
என்றுசித்திரபுத்திரர் இதமாகத்தான்கேட்க
இறப்பதுவும்பிறப்பதுவும் இனியெனக்குஆகாது
கலியுகங்கள்வந்து கலந்துதேபுண்ணியரே
நட்சேத்திரபதவி நலமாகவருளுமெனச்
சிவனிடத்திலவர் செய்திகள்தானுரைத்து
அந்நேரம்பிர்மா அப்படியேசெய்துவைக்க
நட்சேத்திரப்ப[illegible]த்தில் நன்குடனேவாழ்ந்திருந்தார்
சிவனிட[illegible]வர் செய்திகள்தானுரைக்க
நட்சேத்திரபதத்தி[illegible] நன்குடனேவாழ்ந்திருந்தார்
இந்தக்கதையை யெடுத்[illegible]ரைக்கக்கேட்டவர்கள்
ஆல்போல்தழைத்து அறுகுபோல்வேரூன்றி
மூங்கில்போலன்னசிற்றம் முசியாமல்வாழியவே
பூலோகமெல்லாம் பொருந்தவேவாழியவே
எல்லோரும்நன்று யினிதாகவாழியவே
சி[illegible]ரபுத்திரனார் சீமானும்வாழியவே
பொன்னினெழுத்தாணியுடன் புத்தகமும்வாழியவே
நெல்வேலிநாதர் நெடுங்காவல்வாழியவே
காந்திமதியம்மாளும் கணபதியும்வாழியவே
ஸ்ரீலக்ஷிமிநாராயணவிலாச யந்திரசாலைவாழியவே

அமராவதிகதை முற்றிற்று.